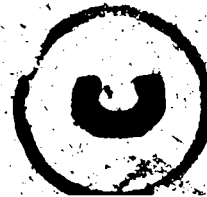

தேவநாத பாரதி

பி. 19. பி. 4. 1933 அம் 17.

ம. 2.11, NIS AB.
N 33

222945

மதனும்பான் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனாகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் நயவஞ்சகன், சகோதரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுத்தும், பட்டாபிரமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பான் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் கொடூரச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைக் கீழ்த்து, மதனும்பானை ஆதர்த்துவந்த பாங்கிக்கார் மனைவியாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பானைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதுங், இங்ஙனம் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரப்பாதிருக்கிய பட்டாபிரமன் மேல் சமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1—4—0

இந்திராபாய் ஆல் இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இந்த சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்காரம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி. தந்திரம் சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உபகரண முதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக் கூட தன் சுய நலனுக்காகத் காட்டாமலே கேட்போர் கெஞ்சும் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலை களவுகள் அதிகமானவைகளே. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் அக் கல்வனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர் பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்துக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவளைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்காரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கிருஷ்ணராக் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1—4—0

தமிழ் மெட்ரிசியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியால் நன்றாக விளக்குவது. இன்னிதன் நோய்க்கு இன்னிதன் விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்தான குதவும் தேழின்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் மெட்டி, செ, 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்!

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஜூனி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உனதில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி மதினளும், கெடுகான் கேடு நினைப்பான் என்பதற் றிணங்க நீதிமதியோடு உடைய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அணை 14.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை அணை 10.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளைக் கஞ்சாப் பாதகனான கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாம் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினனான அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் புரிந்திருந்தி, அவளை இறந்தவன் போல யாவரும் நம்பும்படியான சூழ்ச்சி செய்து, ஏற்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவளால் காதலிக்கப்பட்டிருந்த மனை மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுகுவதும் மதிக்காது கேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை சூடுபவனுமான துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்தவதும், கடைசியில் ஆனந்தவின் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாஸ்திரவிக்ரமங்கள் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்டிவதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைசியில் அவளை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கேற்றிமாலை சூடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரத்யுஷிதமான புகழ்ச்சிப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அணை 13.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை அணை 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதுரை.

புதிய நாவல்!

பெருகும் ஆவல்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இனாய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது)

இதில் தர்மலென் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசக்தரி என்னும் மாதை மணக்கிறான். இவனோ கணவனை மதியாத மாபாதகி, சிற்றின்ப ஆனந்தத்தையே மதித்து அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி கொடு சீலியாடி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைந்து விட்டான். தர்மலென் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோடல்வாரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இனாய ஜமீன்தாரணி அவளை உள்ளன்புடன் மணக்கிறான். இவனோ கற்பின் அணிகலம், பொற்பின் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், நிறையுடைமை நங்கை, வீரத் தெய்வம். கணவனைக் கடவுளென மதித்தவன். தர்மலென் முதல் மனைவியைக் கொன்றுவிட்டு மறு மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாண்டமான பழி, சந்தர்ப்ப சாக்ஷியங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைகளும், ஆபத்துகளுக்கும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவன் மீது வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசக்தரி திடீரென்று ஒரு நாள் தோன்றி தன் நாடகங்களுக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே ஏற்று தன் கணவன் மீது சுமத்தப்பட்ட வீண் பழியை விளக்கி, ஆவி நீத்தான். இதில் இருவித மாதர் நடத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித நீதிமதி கள் தெள்ளிய எளிய இனிய களையில் படிப்போர் மனதைப் பரவசப்படுத்தும் மடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்டிரும் இதை வாசித்து இருமைப் பயனைத் தேடி இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33-வரை விலை ரூபா 1—0—0.

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் ஜூனி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மங்கள், மாயையினின்றும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை அடை யும் பொருட்டுக் கருணாகிரியாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருள் களைத் தழுவிப் பல மகான்கள் பல துற்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவற் றின் தாண்டவராய சுவாமிகள் இயற்றிய கைவல்ய நவநீதமும் ஒன்ற. இதன் கடை செய்யுளாகவும் மிகவும் கடினமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்துணரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் முத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கண்குணாலாம். விலை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1—2—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதுரை.

ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0.

எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவான்
எம். ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த
திருத்தங்களுடும், சிறந்த அமைப்புகளுடும், நிறைந்த
போதினிகளுடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

800-பக்கங்களுக்குமேல் தீக்கு காக்கிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு
சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர
சுருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த
16-ஜுப்டோன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோ
ரும் கற்றுக்கொள்வதென்றது அவசியமாக யிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்க

காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.
ஆதலின், அத்தகையினர் கற்றுக்கொள்வதற்
குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத்
தமிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் ஆரிய
போதகமுறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டு
கோருகின்றன வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கி
ன்றது.

இதனைச் சொந்தையுடன் படிப்பவர் பணச்
செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லா
மதும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்க
வும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக்
கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம்
படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்
டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாநம்
அல்லது 40-நாளில் இப் புத்தகத்தின் உதவி
யைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறி
விரையில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர்
தாமே சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத்

தக்க மார்க்கங்களுள்ளும் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.
இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளி
யிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஜூபர் ரூபாவரை
சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும்
மனி வித்தியாசம், அன்னிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம்
தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஒளவையார் அருளிச்செய்த

பெட்டகம்.

புதிதாய் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விலை அனா 2.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே நமது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாகப்
பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து நமது சந்தாரையர்
களில் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத்தர வேண்டுமென்று பன்முறை
கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார்
வர்களுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இந்நாவலின்
சுவையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் நாம் எடுத்துக் காட்டவேண்டி
யது அநாவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களுள்
இதுவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சுருக்கமாய்க்
கீழே குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூரணகாய்க்
கவர்த்துகொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவர்ச்சி நீங்காது. இது சரித்திர
சம்பந்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசப்பெயர்மடைந்த சில உயர்வு
மருட வர்த்தனர்கள் தலை மறைந்து வசிக்கும்போது, நெஞ்சு திடுக்கிடும் பிரா
ணுபத்துகளில் சிக்கிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள
அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொனா வியப்
பையும் சோகத்தையும் வீரரஸத்தையும் ஊட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத
நடக்கைகளும் துணைகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க்
காதல் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு வரை
யில் ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சக்தியுடையவர்களா யிருக்கி
றார்களென்பதை நன்கு விளக்கும். இக் கதையிலுள்ள முக்கிய விசேடமா
வது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளும்
அவற்றின் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு நீதினை
அத்தாட்சியோடு புகட்டுகின்றன.

இது தெளிவான இனிய நடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டுக
முக்கிய விஷயங்களையெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
இதில் நூலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2—0—0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1—8—0.

காமவல்லி இன்பரசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை
விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அனா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

புதிய நாவல்! புதிய நாவல்!!

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய கதையில் எழுதப்பட்டது. உலகாணுவமும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நினைப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய காவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1.

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் கவின நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது', 'விதியின் லலி' என்னும் பல உயரிய கீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம் பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை அணா 8.

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வன்

இந்தாலின் கதாநாயகன் பெயரே இத்தூற்றும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றாகி விளங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இத்தூல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை மகக்குத் தாய்ப்பாஷையாக வுள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துக் களின் முதலெழுத்தாகிய 'அ' என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய 'ன்' என்பதும் இத்தூற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தமிழ்
பாப்பிரதம்மணை கல்

ஆனந்தபோதினி

“எப்போது ளைத்தன்மைத் தாயினு மப்போருண்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	புதிதான ஐப்பசிமீ கஉ	{ பகுதி
19	1933-ல் அக்டோபர்மீ 17உ	

கடவுள் வணக்கம்.

குன்றாத முவுருவாய் அருவாய் ஞானக்
கொழுந்தாகி அறுசமயக் கூத்துமாடி
கின்றாயே மாயையெனும் திரையை நீக்கி
நின்னையார் அறியவல்லார் நினைப்போர் கெஞ்ச
மன்றாக அன்பக்கூத் தாடவல்ல
மணியே யென் கண்ணேமா மருத்தே கால்வர்க்கு
அன்றலின் கீழிருந்து மோன ஞானம்
அமைத்த சின்முத் திரைக்கடலே அமாரேறே. (1)

திரையில்லாக் கடல்போலச் சலனத் தீர்த்து
தெளிந்துருகும் பொன்போலச் செகத்தை எல்லாம்
கரையவே கனிந்துருக்கு முகத்தி லேகி
கனிந்தபர மானந்தக் கட்டி இங்கான்
வரையிலே வரக்காணேன் என்னாற் கட்டி
வார்த்தை சொன்னாற் சுகம்வருமோ வஞ்ச னேனை
இரையிலே இருத்திரிநு விகற்ப மான
இன்பநிஷ்டை கொடுப்பதையா எத்தகானோ. (2)

ஆன மான சமயங்கள் ஆறுக்கும்
தான மாய்கின்ற தன்மயங் காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை காடியே
தின னேனினிப்பர் தேக்கித் தினைப்பதே. (3)

அன்ப ரெல்லாம் இன்பம் அருந்திடவும் யானொருவன்
தன்புதுதல் நன்றோகி சொல்லாய் பராபாமே. (4)

அரும்பொருள் விளக்கம்

(1) இதனால் இறைவனை அறியும் அருமை கூறுகின்றார்.

(இ-ள்) அழியாத மூன்று உருவங்களாகியும், அருவாமாகியும், ஞானமுடிவாகியும், அறுசமயக் கூத்து ஆடியும் நின்றனையே! மாயை என்கின்ற திரையை விலக்கி உன்னை உணரவல்லார் யார்? நினைப்பவர்களின் மனதையே கடன் சபையாகக் கொண்டு ஆனந்தக்கூத்து ஆடவல்ல இரத்தினமே! சகநாதி நால்வர்க்கு அக்காலத்தில் ஆலமரத்தின் கீழிருந்து மெனனஞானத்தினை உணர்த்தின சிம்முத்திரா சாகரமே! தேவர்களுக்குள் உத்தமனே என்க.

பரம்பொருள் ஒன்றே வேறுவேறு வடிவங்கொண்டு ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களைச் செய்தலின் “மூவுருவாய்” என்றனர். அறு சமயத்தினருக்கும் அவரவர்கள் தியானிக்கும் மூர்த்தி பேதங்கள் தானாய் நின்று அருள் சுரந்து வருதலின் “அறுசமயக் கூத்தும் ஆடி” என்றனர்.

(2) இதனால் நமக்கு இன்பநிஷ்டை கைகூடவேண்டும் என்று விரும்புகின்றார்.

(இ-ள்) அலையற்ற சமுத்திரம்போல அசைவற்றுத் தெளிவாகி உருகு கின்ற பொன்போல உலகத்தையெல்லாம் இனிக்கரைய உருக்குமிடத்தில் நன்றாய் உருகிநின்ற பரமசுகத்தைக் கொடுப்பதாகிய பொன்கட்டி நிலையா யிருக்கிறும். ஆனால் இந்நான்வரையில் நீவாக்கண்டிலேன். என்னால் நிர்ப்பந்திக் கப்பட்டுச் சும்மா பேசப்படுவதால் இன்பம் உண்டாகுமோ? வஞ்சகனாகிய என்னைச் சோற்றத் தருத்தியாகிய உடம்பிலே இருக்கச்செய்து விகற்பம் இல்லாத சுகத்தைத் தருகின்ற நிஷ்டையை அனுக்கிரகிப்பது எந்தக்காலமோ அறிகிலேன் ஐயனே!

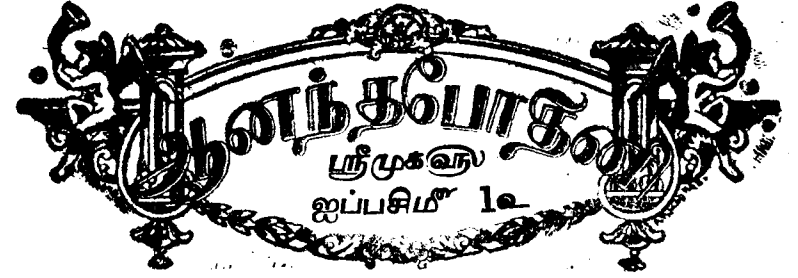
அலையற்ற சாகரம்போலச் சித்தம் அசைவறத் தெளிந்து நின்ற காலத்தில் அருள் அடைதற்கு ஏதுவாய் ஆகலின் “திரையில்லாக் கடல்போலச் சலநந் தீர்த்து” என்றனர். மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்சத்தின் உண்மையை ஆராய்ந்து, அது நிலையற்றதெனத் தோன்று, பிரபஞ்ச வாசனை சிறிதுமின்றி நில்ல அவசரத்தில் முதல்வன் வெளிப்படுவானென “தெளிந்துருகும் பொன்போலச் செகத்தையெல்லாம் கரையவே கனிந்துருக்கு முகத்திலே நீ கனிந்த பரமானந்தக்கட்டி” என்றனர். அங்ஙனம் பிரபஞ்சத்தின் உண்மையைத் தேராதலால் நீ வெளிப்பட இல்லை என்பார் “இந்நான்வரையிலே வாக்கானேன்” என்றனர்.

(3) இதனால் இறைவனை அடைந்து இன்பம் அநுபவிப்பேன் என்கிறார்.

(இ-ள்) பெருமை பொருந்திய ஆறு சமயங்கட்கும் இடமாய் நின்று தன் னுருக்காட்டிய ஞான நிறைவுள்ளவனாகிய நிலைவனை நாடி எளியனென் இன் பத்தைப் பூரணமாய் அநுபவிப்பேன் என்க.

நூற்றுக்கணக்காக விரிந்து கிடக்கும் பற்பல சமயங்களும் அறுவகைச் சமயத்துள் அடங்குமாகலின் “சமயங்கள் ஆறுக்கும்” என்றனர்.

(4.) (இ-ள்) பராபரமே உன்னுடைய அன்பர்கள் எல்லாரும் இன்பத் தை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்க நான் ஒருவன் மாத்திரம் துன்பத்தை அநு பவித்துக் கொண்டிருந்தல் உனக்கு அழகுதானோ? நீயே சொல்வாய் என்க

உண்மைத் தீபாவளி எது?

அடுத்த புதன்கிழமை தீபாவளி. நமது நாடெங்கும் தீபாவளி ஒரு சிறந்த பண்டிகையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. நம் மக்கட்குப் பண்டிகைகளில் பற்று அதிகம். கடன்பட்டேனும் பண்டிகைகளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்றே விரும்புகின்றார்கள். இந்துக்களுக்கு பண்டிகைகட்கு குறைவில்லை. அநேக மாய் ஆண்டெல்லாம் பண்டிகைகளும் திருநாள்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் திதியும், நக்ஷத்திரமும் ஹிந்துக்களுக்குச் சிறந்தனவே யாகும். ஆனால் அவர்கள் அவைகளைக் கொண்டாடும் முறைகள் பொருளற்றவைகளாக இருக்கின்றன. பண்டிகைகள் எல்லாம் பண்டைக்காலத்தில் எந்நோக்கங்கொண்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டனவோ அந்நோக்கம் இப்பொழுது பாழடைந்து விட்டது என்றே கூற வேண்டும். இக்காலத்தில் பண்டிகைகள் உயிரற்ற பிணங்களாகிவிட்டன—சத்தற்ற சக்கைகளாகிவிட்டன என்று கூறுவது மிகையாகாது. தேவாலய உற்சவாதிகளும் இவ்விதமே வீண் செலவுகட்குக் காரணங்களாக இருக்கின்றன.

தீபாவளிப் பண்டிகையின் நோக்கம் என்ன? தத்துவம் என்ன? மக்கள் அதை எவ்வாறு கொண்டாட வேண்டும்? அதன் நோக்கத்தையும் தத்துவத்தையும் வாழ்க்கை முறையில் எவ்விதம் பயன்படுத்த வேண்டும்? என்ற உண்மைகளை ஒவ்வொருவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தெரிந்துகொண்டு வாழ்க்கையை வளம்படுத்த முயல் வேண்டும்.

தீபாவளிப் பண்டிகை ஆண்டுதோறும் ஐப்பசிமீ கிருஷ்ண பக்ஷ திரயோதசி இரவில் தூர்த்தசி சம்பந்தம் அடைகையில் உல

கத்தைத்துன்புறுத்தித் துன்ப இருள் மூடச் செய்திருந்தபிராக்
சோதிடபுரியாண்ட நாகாசுரனைக் கண்ணன் கொன்றதின் பொருட்
டுக் களிப்பினால் எண்ணெயிட்டு ஸ்நானம் செய்து விளக்கிட்டுக்
களிப்பதின் நினைவுக் குறியாக வருவது. நாகாசுரன் உலகமக்களைப்
பெரிதும் துன்புறுத்தினான். அவனது கொடுமை அக்காலமக்களுக்குச்
சகிக்க முடியாததாயிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் சொந்த வீடுகளில்
நிம்மதியாயிருந்த காலங்கழிக்கவும் அஞ்சினர். அடுப்புக்களில் தீமூட்
டிச்சமையல்செய்யவும் அவர்களால் முடியவில்லை! வீடுகளில் விளக்கு
களை வைக்கவும் அஞ்சினர். எங்கும் இருள். எல்லாருடைய உள்ளங்
களிலும் துன்ப இருள். என்ன செய்வர்? கண்ணனை வேண்டினர்.
கண்ணபிரானும் அத்துஷ்டனை நிக்கிரகம் செய்து சிஷ்டர்களைக் காத்
தனன். எல்லாரும் விடுதலை இன்பம் நுகர்ந்தனர். பலநாள் இருள்
சூழ்ந்து கிடந்த இல்லங்களில் விளக்குகளை வரிசை வரிசையாக வைத்
துக் களித்தனர். பலநாள் எண்ணெயிட்டு ஸ்நானம் செய்ய முடியா
திருந்தவர்கள் உடல் குளிர உள்ளங் குளிர எண்ணெய் ஸ்நானம்
செய்தனர். புத்தாடைகளை அணிந்தனர். பலகார பசுணங்களைக்
கண்ணனுக்குப் படைத்து உண்டு களித்தனர். எங்கும் மகிழ்ச்சி.
எங்கும் மங்களம், அந்த விடுதலைநாளே அடுத்த புதன்கிழமை வரு
கிறது. நேயர்களே! நாம் இப்பொழுது அந்த விடுதலை இன்பம்
நுகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றோமா என்று சற்றே சிந்தியுங்கள்! சிந்தி
யுங்கள் !!

அந்தக்காலத்தில் ஒரு நாகாசுரன் மக்களைத் துன்புறுத்தி வாட்டி
னான். இந்தக்காலத்திலோ? கொடுமை! கொடுமை!! எத்தனை நாகா
சுரர்கள் மம்மை வாட்டி வருகின்றனர் என்பதைக் கூர்ந்து கவனியுங்
கள். நமது நாட்டில் கல்வியில்லை. ஸ்நானத்துக்குத் தொண்ணூறு பேர் எழு
த்து வாசனையற்ற மூடப்பூச்சிகளாய்க் காலங் கழித்துவருகின்றனர்.
எனவே அறியாமை என்னும் நாகாசுரனது கொடுமை பொறுக்க முடி
யாததாய் இருக்கின்றது. நமதுநாட்டில் நல்ல விவசாயமுறை இல்லை.
கைத்தொழில் இல்லை. வர்த்தகம் இல்லை. எனவே வறுமை என்னும்
நாகாசுரன் அட்டகாசம் செய்கொண்டிருக்கிறான். நமது நாட்டில்
அறியாமையும் வறுமையும் குடிகொண்டிருப்பதால் பலவிதப் பிணிக
ளான நாகாசுரர்கள் மக்களை விழுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்
மட்டோ? கன்-சாராய நாகாசுரர்களும், அன்னியத் துணி நாகாசுரர்க
ளும் செய்யும் கொடுமைகளை எம்மொழிகொண்டு வருணிப்பது என்று
எமக்கு விளங்கவில்லை. இத்தனை நாகாசுரர்களும் கோடிக் கணக்கான
ஏழை மக்களைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் ஆண்டு
தோறும் தீபாவளிப் பண்டிகையை எப்படிக் கொண்டாடுகிறீர்கள்
என்று கேட்கின்றோம். பட்டாசு போன்ற அர்த்தமற்ற வேடிக்கை
களில் பாடுபட்டுத் தேடிய பொருளைக் கொட்டிவிடுகிறீர்கள். பகட்
டான அந்நியத் துணிகளில் மோகம் வைத்துப் பொருள்களை வீண்

விரயம் செய்து வருகிறீர்கள். சுகாதார முறைக்கு முரண்பட்ட வகை
யில் பலகார பசுணங்களைச் செய்து உண்டு உடம்புகளைக் கெடுத்துக்
கொள்ளுகிறீர்கள். இதுவா தீபாவளி நாளைக் கொண்டாடும் முறை?
சிவர் இந்நாளில் கன் சாராயங்களைக் குடித்து மயங்கித் திரிகின்றனர்.
ஆடு கோழிகளை அதம்செய்து தின்னின்றனர். நமதுநாடு அடிமைப்படு
குழியிலாழ்ந்து பற்பல நாகாசுரர்களின் கொடுமைக்கு உட்பட்டிருக்
கும்போது நீங்கள் தீபாவளிப் பண்டிகை கொண்டாடும்முறை இதுவா?
என்று கேட்கின்றோம். இப்பொழுது நமக்கு வேண்டியது விடுதலை.
அந்த விடுதலைக்கு ஆக்கம் அளிக்கும் வழியில் பழைய தீபாவளிப்
பண்டிகையைக் கொண்டாடவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். அந்த
வழி என்ன? அந்நிய ஆடை வாங்கி அலங்கரிப்பதல்ல; பட்டாசு
கட்டுக் கரியாக்குவதல்ல; பலகார பசுணங்களுண்டு ஆஜ்ஜாண நோய்க்
குட்படுவதல்ல. நமக்கு விடுதலை வழிகாட்ட மகாத்மா காந்தியடிகள்
அவதரித்திருக்கிறார். அஹிம்ஸா தாம் வழியில் மம்மை வாட்டும்
நாகாசுரர்களை வதைக்க வழிகாட்டுகிறார்.

நமது நாட்டினுடைய அச்செந்நெறியிற் சென்று விடுதலை இன்பம்
நுகரவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். இன்றேல் பழைய நாகா
சுரன் வதையை நினைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பட்டாசு சுடுவதி
லும், புத்தாடை புனைவதிலும், பலகார பசுணம் உண்பதிலும் ஏதே
னும் பொருளுண்டா என்று கேட்கின்றோம்.

காந்தியடிகள் உலகத்தை உய்விக்க வந்த உத்தமர் என்று எல்
லாரும் போற்றுகிறார்கள்—கொண்டாடுகிறார்கள். சமீபத்தில் “காந்தி
ஜயந்தி” வாரமும் நாடெங்கும் கொண்டாடப்பட்டது? இந்தக்
கொண்டாட்டத்தின் கருத்தென்ன? நமது நாட்டில் திருவிழாக்களுக்
கும் பண்டிகைகட்கும் பஞ்சமாகி விட்டதினாலா “காந்தி ஜயந்தி”
விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது? அப்படி பொன்றம் இல்லை என்
பது தெளிவு. காந்தியடிகள் மேற்கொண்டுள்ள அஹிம்ஸாதாம் தத்
துவமும் சத்தியமும் நாடெங்கும் பாவவேண்டும். சாதியமயவேற்றுமை
நீங்கி ஒற்றுமை ஏற்படவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு விமோ
சனம் கிடைக்கவேண்டும். சிறப்பாகக் கதரும் பொதுவாகச் சதேசிப்
பொருளும் பெருகவேண்டும். இவைகளை நிறைவேற்றி வைப்பதின்
மூலம் நமது மக்கள் விடுதலை இன்பம் நுகரவேண்டும். இவையே
மூலம் நமது மக்கள் விடுதலை இன்பம் நுகரவேண்டும். இவையே
“காந்தி ஜயந்தி” விழாவின் நோக்கம். வரப்போகிற தீபாவளிப் பண்
டிகைக் கொண்டாட்டம் இந்நன்கைக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்
டும் என்று விரும்புகின்றோம். தீபாவளிப் பண்டிகையை நாம் இக்
காலத்தில் கொண்டாடுவதாயிருந்தால் மேலே காட்டிய உண்மைகளை
எல்லாரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். காந்தியடிகள்
வாழ்க. புதிய நாகாசுரர்கள் அழிக. ‘வந்தே மாதாம்’.

ஓம் தத் ஸத்.

சன்மார்க்க சற்போதங்கள்

தேல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா

அஞ்சா நெஞ்சனாய்த் துஞ்சும் வரையிரு
ஆன்ம தரிசனம் தூன் முறைப்படி செய்
இன்பம் சுகிக்கத் துன்பம் புரியேல்
ஈசனைப் போற்றிப் பாசம் விலக்கு
உற்சாகத்தால் நற்பய னடை நிதம்
ஊரவர் மெச்ச நேர்வழி தேடு
எல்லாராலும் நல்வெ னெனப் படு
ஏற்பவர் தம்மைத் தூற்றுத் தொழி நீ
ஐந்து புலன்களின் பந்த மகற்று
ஒற்றுமை யென்றும் வெற்றிக் குறுதுணை
ஒர்ம மிக்கோரை ஆர்வம் சாரும்
ஒளவையின் போதனை செவ்வையாய் நீ படி
கன்னியர் கற்பைப் பொன்னெனப் போற்று
காலத்திற் கேற்ற கோலத்தை நாடு
கிரக நிலைப்படி அரனரு ள்ணையும்
கீழ் நிலையோரை யெந்நாளும் நீபார்
குலத்திற் கேற்ற நலத்தைத் தாங்கு
கூடா நட்பை எாடா திருநீ
கெதியாயெதையும் விதி முறைப்படி செய்
கேட்டி லுன்னை மாட்டிக் கொள்ளாதே
கையாற் கெட்ட தையலைத் தொடாதே
கொலைகள் விரண்டும் பலபுடர் விளைக்கும்
கோடணை பவரைக் தேடு தொடரும்
சற்குணம் நாடித் துர்க்குண மகற்று
சாதிப் பெருமை வேதனை விளைக்கும்
சித்த சத்தியாய் அத்தனருள் பெறு
சீவியம் முழுவதும் பாவிகள் பற்றொழி
சுருங்கச் சொல்லி அருங்கருத் தமைத்திடு
சூழ விருக்கும் கேளிரைப் பேணு
செல்வம் சேர்க்க நல்வழி நாடு
சேர்ந்தோர் தம்மைச் சாந்துணை தாங்கு
சையென் றெவரையும் கையச் செய்யேல்
சொற்சொர் வற்றோர் நற்பயனடைவர்

சன்மார்க்க சற்போதங்கள்

247

சோர்விலா மனது ஆர்வ மளிக்கும்
தன்னயங் கருதா நன்மகளு யிரு
தாங்கருங் கஷ்டமும் பாங்குடன் தாங்கு
தினமு மெம்பரனை நினைவில் நிறுத்து
தியவை யனைத்தும் நீயகற் றிடுவாய்
துன்ப மெதுவும் அன்பை யகற்றும்
துய்மை யுடையோர் வாய்மையை வழுத்து
தெய்வ பக்தியால் உய்வதற் கெண்ணு
தேடித் திருவருள் வீட்டைநீதி நினை
தையலர் குணங்களை மெய்யா யறிந்திடு
தொழில்பல கற்றவர் எழிலுற வாழ்வார்
தோகையர் கண்வலை சாகும்வரை மற
நன்றி செய்தோரைப் பொன்றும் வரைநினை
நாட்டின் நன்மைக் கீட்டிய பொருள்கொடு
நின்றதெய் தெவரையும் கைநீட்டிச் செய்யேல்
நீற்றைப் புனைந்து நீபோற்றிடெம் மீசனை
துட்பமா யெதையும் பெட்டபுடன் செய்திடு
தூல்பல கற்றுநற் சால்புட னொழுரு
கெசவு தொழில் புரிந்திசை பெற்றிடுவாய்
நேர்மை நெறியில் ஆர்வமாய் நீநில்
கைந்து வருந்திச் சிந்தை கெடாதே
நொய்ய வுரைப்பவர் செய்வார் மார்க்கடு
நொய்பல தாக்கின் மாய்வது கிச்சயம்
பயமதை யொழித்து ஐயம்பெற வெண்ணு
பாவரைப் போலச் சீலமா யொழுரு
பிறர் பொருளாசை பிறவி பெருக்கும்
பீடுடை யதை நீ நாடிடு என்றும்
புன்மையை நீக்கி நன்மையை நாடு
பூசுராதமை கிதம் பூசனை செய்திடு
பெறற்கரும் தவத்தை அறத்தாற் பேணு
பேசுவதெதற்கும் யோசனை வேண்டும்
பைகொடு வருபவர்க் கைய மிடுகீ
பொன்றும் காலம் என்றுங் காத்திரு
போலிச் சைவரின் சாலம் வெறுத்திடு
மாணத்தை யென்றும் திராணமா யெண்ணு
மாதரின் சொற்படி பேதையர் நடப்பர்
பிடைக்க நன் கிற் பெருமை கொள்ளாதே

மீனா வசைக்கு ஆனாகாதே
முப்புர மெரித்த அப்பனை வணங்கு
மூன்று பாசமும் தோன்று தடக்கு
மெச்சத் தக்கதை அச்சமிலாது செய்
மேட்டிலுன் வீட்டை காட்டிடு என்றும்
மைவியியார் மேல் மையலை நீக்கு
மொழிவ தெதனையும் அனவறிந்தே மொழி
மோகமடக்கி ஏகனை யேத்து
வருத்த முறினும் தூத்திடு கவலையை
வாழ்வை விரும்பின் ஊழ்வலி நீக்கு
விடுதலை வேண்டின் நடுநிலை காடு
வீட்டுச் செல்வமறத் தேட்டமெனத் தரும்
உலக வாழ்வில் மலைவரு திருந்திடு
ஊக்கமாய்த் திமையை நீக்க முயற்சியெய்
வெற்றியை யென்றும் பெற்றிட எண்ணு
வேத நாதனின் பாதம் பற்றிடு
வைராக்கியத்தாற் கையியங் கூடும்
ஒருவரை யேனும் அரு வருக்ககாதே
ஒடெடுத்தேனும் வீடுற முயற்சி செய்

வெளி நாட்டு ஜீவிய சந்தாதார்

தென்னுமிசை—நெட்டால் டர்பனில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான் பி. ரத்தினவேல் பத்தர் அவர்கள் நமது “ஆனந்த போதினி” மாத சஞ் சிகையின் ஜீவிய சந்தாதாராகச் சேர்ந்துள்ளார்கள். அவர்கட்கு எமது மனமார்த்த கன்றி உரிமை, வெளி நாட்டில் வசிக்கும் நமது அன்பர் ஸ்ரீமான் பத்தாவர்களின் தமிழ் மொழிப்பற்றும் தாய் நாட் டுப் பற்றும் பெரிதும் போற்றத்தக்கவையாகும். ஸ்ரீமான் பி. ரத் தினவேல் பத்தாலர்கள் எல்லாச் செல்வமும் பெற்று இனிது வாழமாறு பல்லாண்டு கூறுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

உள்ளூர்

திரு. மா. பாலகப்பிரமணியம், பி. ஏ.

நினைவு மீட்சி (Recall)

பாடம் பண்ணவேண்டிய முறையில் பாடம் பண்ணப்பட்டு, உள்ளத்தமைக்க வேண்டிய முறையில் உள்ளத்தமைக்கப் பட்ட பொருள்கள், வேண்டுங்கால், யாதொரு தடையுமின்றி, மீண்டும் நினைவுக்கு வரவருவது, நினைவு மீட்சி என்று சொல்லப்படும். இதை ஆங்கிலத்தில் ரீகால் (Recall) என்பார்கள். இதன் தன்மைகளைப்பற்றி இங்கு ஆராய் வோம்.

நான் ஒரு சாலை வழியாகப் போகின்றேன்; எதிரில் ஒருவரைச் சந்திக் கின்றேன்; இவர் எனக்கு அறிமுகமானவர்; இவருடைய பெயர் எனக்குத் தெரியும்: ஆனால் இப்பொழுது இவருடைய பெயர் என் நினைவுக்கு வர வில்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? “நெஞ்சிலேயே இருக்கின்றது; ஆனால் நினைவுக்கு வரவில்லை” என்னும் பொது மொழியும் நாம் கேட்டிருக்கின் றோம். இக் நிலைமைக்கு என்ன காரணம்? ஒரு மாணவன், ஒரு கேள்விக்குப் பொருத்தமான விடையை அறிந்திருக்கும் தவறான விடையை எழுதி விட்டு, பிறகு தன் தவறை உணர்ச்சிக்குள். அவனுடைய நினைவின்மைக்குக் காரணம் என்ன? இவை போன்ற கேள்விகளுக்கு நாம் விடைகூற முயல் வோம். எவ்வகையான மறதிக்கும் நினைவுக்குறைவுக்கும் காரணம் நினைவுத் தடையே. ஆனால், இந்த நினைவுத்தடை கோர்வதற்குரிய கார்புகள் பல. அவை களை ஒரு முறையில் கீழே குறிப்போம்.

(1.) மெய்ப்பாடுகள் (Emotions).

(அ.) அச்சம் (Fear).

(ஆ.) நாண நடுக்கம் (Stage fright).

(இ.) பொய்யடக்கம் (Anxious Self-consciousness)

(2.) ஒருவகை நினைவு எழுச்சிகளினால் நேரும் மாறுபாடு.

சில மாணவர்கள் தங்கள் பாடங்களை நன்றாய் கற்றிருப்பார்கள். ஆனால் கையில் கோதுடன் சிற்கும் ஆசிரியரைக் கண்டவுடன், அச்சத்தின் மிகுதி யால் நினைவு மழுங்கித் தம் பாடங்களைக் கூற முடியாதவர்களாகின்றனர்.

சொற்பொழிவாளர் ஒருவர் தாம் ஒரு அவையின் கண் பேசவேண்டிய பொருள்களை ஒரு குழுக்கு படுத்தி எல்ல முறையில் பேசுதற்குத் தம் வீட்டின் முன்னரே பழகிக் கொள்கிறார். ஆனால் அவைக்கண் சென்று, மேடையின்

மேல் ஏறி நின்று அவையிலுள்ளாரை நோக்கும்பொழுது ஒரு வகை நாணத்தால் நடுக்கிற்று, தம் பணியை ஆற்ற இயலாதவராகின்றார். ஒரு சீர்திருத்தக் காரர் தம் கொள்கைகளைப் பற்றி ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்த ஒரு அவையின் கண் புகுகின்றார். தம்முடைய சொல்வன்மையில் தமக்கே நம்பிக்கை யில்லாமையாலும், 'இச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளைக் கூற நாம் தகுதியுடையோம் அல்லம்' என்னும் ஐயத்தாலும் ஒரு வகையான போய்யடக்கம் மிகுதிபட்டுத் தம் பணியைச் செய்யாது ஒழிகின்றார். சாலையில் எதிர்பட்டவரின் பெயரை நினைவுக்குக் கொண்டுவர முயலும் ஒருவருக்கு இரண்டு பெயர்கள் ஏற்புடைய பெயர்களாகத் தோன்றுகின்றன. இவையிரண்டில் எது எதிர்ப்பட்டவரின் உண்மைப் பெயர் என்று துணிய இயலவில்லை. இது நாம் மேற்கூறிய இரு வகை நினைவு எழுச்சிகளினால் நேரும் மாறுபாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

குறைபட்ட நினைவு மீட்சி (Partial recall)

நாம் ஒருகால் கற்றவைகளையும் கேட்டவைகளையும் பன் முறை நினைத்துப் பழகாம விருப்பின், காலக் கழுவில் அவை மறதியின்வாய்ப் படுகின்றன. எனவே, வேண்டும்கால், அவை யாவும் முழு நினைவு மீட்சிக்கு உட்படுவதில்லை. குறைபட்ட நினைவு மீட்சியே நிகழ்கின்றது. சில எடுத்துக் காட்டுக்களை இங்கு குறிப்போம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 'பாரதச் செல்வன்' என்னும் துலை நான் படித்தேன். இப்பொழுது நான் அந்தாவின் பெயரை நினைவுக்குக் கொண்ட முயலும் பொழுது 'பாரத புத்திரன்', 'பாரத பாக்கியம்' 'பாரத மைந்தன்' என்ற பெயர்கள் நினைவில் எழுகின்றனவே தவிர 'பாரதச் செல்வன்' என்னும் பெயர் தோன்றுவதில்லை. இது ஒரு வகையான குறைபட்ட நினைவு மீட்சி. சில சமயங்களில் நாம் சில பழமொழிகளையாதல் சில சொற்களையாதல் நினைவுக்குக் கொண்ட முயற்சிக்கும் பொழுது, ஒத்த பொருள்களைக் கொண்ட வேறு பழமொழிகளும் சொற்களும் மனத்தின்கண் எழுகின்றனவே தவிர நாம் வேண்டியவைகள் நினைவுக்குத் தோன்றுவதில்லை. இதுவும் ஒரு வகையான குறைபட்ட நினைவு மீட்சி. இதற்குச் சில எடுத்துக் காட்டுகளைப் பகர்வோம். 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்னும் முது மொழியை நினைவு கூரும் பொழுது 'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை' என்னும் முது மொழியாவது, 'தாய் சொல் துறந்தால் வாசகமில்லை' என்னும் முது மொழியாவது, நினைவில் எழுகின்றது. அவ்வாறே 'வெற்றி வீரன்' என்பன போன்ற சொற்களை நினைவு கூரும்பொழுது, ஒத்த பொருளையுடைய 'ஐயதீரன்' என்பன போன்ற சொற்கள் நினைவின் கண் எழுகின்றன. சில சமயங்களில் எச் சொல்லை நாம் நினைவுக்குக் கொண்ட விருப்புகின்றோமோ, அச் சொல்லப்போல ஒலிக்கும் பிறிதோர் சொல் நினைவில் எழுகின்றதே யொழிய வேண்டப்பட்ட சொல் மனத்தின் கண் தோன்றுவதில்லை. இதுவும் ஒரு வகையான குறைபட்ட நினைவு மீட்சியாம். இதற்குச் சில எடுத்துக் காட்டுகளை வரைவோம். 'நேத்ர சிகாமணி' என்பன போன்ற சொற்களை நினைவு கூரும்பொழுது 'சாந்த சிந்தாமணி' என்பன போன்ற ஒலித் தொடர் புடைய சொற்கள் நினைவின் கண் தோன்றுகின்றன. இவ் வுண்மையை உணர்ந்தே நம் தமிழ் காட்டுப் பழம் புலவர்கள் எதுகை, மோனை என்னும் ஒலிச் சார்புள்ள குறிகளைச் செய்யுளிலக்கணத்தில் புகுத்தினார்கள்.

குழவிப் பருவ ஈகாச்சிகளின் நினைவு மீட்சி (Recall of childhood experiences)

குழவிப் பருவத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை நினைவு மீட்சிக்கு உட்படுத்தல் முதியவர் யாவர்க்கும் ஒத்த அளவில் இயல்வதல்ல. சிலர் தம் ஐந்தாம் அல்லது ஆறாம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை இறுதி நாள் வரை நினைவுக்குக் கொண்டு வருவார்கள். சிலருக்குத் தம்முடைய பத்தாம் ஆண்டுக்கு முன்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நினைவுக்கு வருவதில்லை. இவ் வேற்றுமைக்குக் காரணம் என்ன? காலக் கழிவாலும், பழக்க மின்மையாலும் உள்ளத் தமைத்த பொருள்கள் நழுவி விடுகின்றமையே காரணமாம். சிலர் அடிக்கடித் தம் குழவிப் பருவ நிகழ்ச்சிக்களை நினைப்பூட்டிக் கொள்வதால் அவர்களுக்கு அத் தன்மையில் மறதி ஏற்படுவதில்லை. மறதிவாய்ப்பட்டவைகளையும் வகுத்தி முயன்றால் நினைவுக்குக் கொண்ட வியலும், என்பது உள்ள நூற் புலவர்களுடைய கொள்கை. அதற்கெனச் சில சாதகங்களையும் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். ஆங்கிலத்தில் அவைகள் ஹிப்னாடிஸம் (Hypnotism), கிறிஸ்டல் கேஸிங் (Crystal gazing), ஆட்டோமேடிக் ரைடிங் (Automatic writing) என்று சொல்லப்படும். தமிழில் அவைகளை முறையே நுண்ணுடற் படுத்தல், பளிங்கு நோக்கல், கருத்தின்று வரைதல் என்று கூறலாம். இவைகளைப்பற்றி பிறிதோர் இடத்தில் வரைவோம்.

நினைவு மீட்சிச் செய்கை (The Process of recall)

கற்றலினால் நாம் உண்மைகளைக் காரண காரிய முறையிலும், இடத் தொடர்பு காலத் தொடர்புகளாலும், முக்கிய முண்மை முக்கிய மின்மை என்னும் வேற்றுமை உணர்ச்சிகளாலும், ஒரு முறையாக உணர்வின்மேலும். உள்ளத் தமைத்தலினால் நாம் கற்ற உண்மைகளை மனத்தின்கண் நன்கு பதிய வைக்கின்றோம். நினைவு மீட்சியினால் அவ்வுண்மைகளை எளிதில் நினைவுக்குக் கொண்டுவருகின்றோம்.

நினைவு மீட்சிக்குச் சாதகமான நினைவுத் தூண்டிகள் (The cue or stimulus to recall)

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஒருவர், திருமுருகாற்றுப்படை நன்றாக ஊன்றிப் படித்திருக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; இப்பொழுது அவரை முருகன் திருவுருவத்தைப் பற்றி அந்தூலில் காணப்படும் அடிகளைக் கூறும்படி கேட்கின்றோம். 'முருகன் திருவுருவம்' என்ற சொற்கூட்டைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அவ்வடிகளை அவர் கூறுவாரா? அல்லது முதலடியை அவருக்கு நினைப்பூட்டின பிறகு அவ்வடிகளைக் கூறுவாரா? என்பது ஐயம். ஊக்கத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் கற்க வேண்டிய முறையில் கற்று உள்ளத் தமைக்க வேண்டிய முறையில் அமைத்திருப்பாரே யானால், முருகன் திருவுருவம் என்னும் சொற்கூட்டே அவருக்கு ஒரு நினைவுத் தூண்டியாக விருந்து அவர் அவ்வடிகளை விரைவில் கூறுவார். சிலர், தலையடியை நினைப்பூட்டின பிறகு தான் தம் நினைவு தூண்டப் பெறுவர். முருகன் திருவுருவத்தைப் பற்றி அந்தூலில் கூறப்பட்டவை யனைத்தையும் 'முருகன் திருவுருவம்' என்னும் ஒரு சொற்கூட்டில் புகுத்தி உணர்வின்மையின் நினைவு மீட்சியில் வல்லவன். அவனுக்கு ஒரு பொருளை நினைப்பூட்ட வேண்டுமானால் நாம் விரிவாக

ஒன்றும் கூறவேண்டியதில்லை; நினைவைத் துண்டத் தடுத்த ஒரு சொல்லே அமையும்.

எதிர்ந்தவை உணர்ந்தல் (Recognition)

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் ஒருவரை ஓரிடத்தில் கண்டு அனவனாவின் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்று அவரை நான் ஒரு சாலையில் எதிர்ப்பட்டேன். உடனே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நம்மால் காணப்பட்டவர் இவர் என்பதை உணர்கின்றேன். இது, எதிர்ந்தவை உணர்ந்தல் என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. சில திங்கள்ளுக்கு முன்னர் ஒரு பெரியாருடைய சொற்பொழிவைக் கேட்கும்பொழுது அவர் ஒரு புதிய துறைக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பிறகு, பிறிதோரிடத்தில் வேறொரு புலவர் அதே புதிய துறைக் குறிப்பிட்டார். உடனே “அது முன்னர் நாம் அப்பெரியார் கூறக் கேட்ட துறை” என்று உணர்கின்றேன். இதுவும் எதிர்ந்தவை உணர்ந்தலுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

நினைவு மீட்சியில் எவ்வாறு முழு நினைவு மீட்சி, துறைப்பட்ட நினைவு மீட்சி என இரண்டு வகைகள் உள்ளனவோ, அவ்வாறே எதிர்ந்தவை யுணர்ந்தலும் முழுமையும் எதிர்ந்தவை யுணர்ந்தல், துறைப்பட்ட எதிர்ந்தவை யுணர்ந்தல் என இரு வகைகள் உள். மேல்கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும் முழுமையும் எதிர்ந்தவை யுணர்ந்தலுக்கு உரியன. “எங்கோ பார்த்ததுபோலிருக்கின்றது; ஆனால் நினைவுக்கு வரவில்லை” என்பதும் “பழக்கமான முறையிலிருக்கின்றது; ஆனால் எங்கே பார்த்ததென்று நினைவுக்கு வரவில்லை” என்பதும் குறைபட்ட எதிர்ந்தவை யுணர்ந்தலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

எதிர்ந்தவை உணர்ந்தலின் குற்றங்கள் (Errors of recognition)

சில சமயங்களில் நாம் ஒரு பொருளைக் கண்டு ‘அது முன்னர் எங்கோ கண்டது போலிருக்கின்றது’ என்று நினைக்கின்றோம். ஆனால் உண்மையில் முன்னர் கண்ட பொருளை யொத்த வேறொரு பொருளையே நாம் முன்னர் கண்ட பொருளாக நினைக்கின்றோம். இக்குற்றத்துக்குக் காரணம் இரண்டு பொருள்களுக்குமிடையே உள்ள ஒரு ஒற்றுமைத் தன்மையே யாகும். ஒரு பொருளைக் கண்டவுடனாவது கேட்டவுடனாவது “இது முன்னர் நாம் கண்டது அல்லது கேட்டது” என்று விரைவில் உணர்ந்தால் அது குற்றமற்ற எதிர்ந்தத உணர்ந்தலாம். சற்றை தாமதப்பட்டால் ஐயமாவது தவறாவது சேர்கின்றது என்பது தெளிவு. முன்னர் கண்டிராத ஒரு பொருளைக் கண்டவுடன் “இது முன்னர் நாம் காணாதது” என உணர்ந்தலும் குற்றமற்ற எதிர்ந்தத உணர்ந்தலின்பாற்படும். சிலர் எந்த புதிய இடத்திற்குச் சென்றபோதிலும் “இவ்விடத்திற்கு நான் முன்னர் வந்திருக்கின்றேன்; இது எனக்குப் பழக்கமான இடம்” என்று நினைக்கின்றார்கள். இது ஒருவகையான எதிர்ந்தத உணர்ந்தலின்பாற்பட்ட குற்றமாம். இதை ஆங்கிலத்தில் “இல்புலுத் தூப் ஹேவிங் பீன் தேர் பீயோர்” (“Illusion of having been there before”) என்பார்கள். இதை நாம் தமிழில் ‘இல்லதை உளதென மயங்கித் தீர்ந்ததை உணர்ந்தபாற் பட்ட குற்றம்’ என்று கூறலாம். சிலர் தமக்கு மிகவும் பழக்கமான பொருள்களைக் கண்டாலும் பழக்கமான இடங்களுக்குச் சென்றாலும் “இப்பொருளை நான் கண்டதில்லையே; இவ்விடத்திற்கு நான்

வந்ததில்லையே” என்று உண்மையாகவே நினைக்கின்றார்கள். இதுவும் எதிர்ந்ததை யுணர்ந்தலின்பாற் பட்ட குற்றமாம். இதை ஆங்கிலத்தில் “பீலிங் அப் ஸ்ட்ரேன்ஜ்னெஸ்” (“Feeling of strangeness”) என்பார்கள். இதை நாம் தமிழில் “உள்ளதை இவதென மயங்கித் தீர்ந்ததை உணர்ந்தபாற் பட்ட குற்றம்” என்று கூறலாம்.

நினைவுச் சாயல்கள் (Memory images)

நான் ஒரு பெரிய மலை வெளியைக் காண்கின்றேன்; ஒரு சீண்ட இன் னரிசை நிகழ்ச்சியைக் கேட்கின்றேன். சில நாட்கள் கழித்து அவைகளை நினைப்பூட்டிக் கொள்கின்றேன். இச்சில நாட்களாக என் உள்ளத்தில் அக் காட்சியும் ஒலியும் இருந்தவாறு என்ன என்பது கேள்வி. மலை வெளியும் இசை யொலியும் மனத்தின்கண் எவ்வாறு தங்கின? உருவப் பொருள்களாக அவைகள் அருவப் பொருளாய் மனத்தின் கண் எவ்வாறு பொருந்தி யிருக்கின்றன? உள்ள நூற் புலவர்கள் இக்கேள்விக்குத் தகுந்த விடையளித்துள்ளார்கள். அதாவது, நாம் காண்கின்ற பொருள்களும் கேட்கின்ற ஒலிகளும் தம் முடைய சாயல்களை நம் மனத்தில் பதிக்கின்றன என்பதே. நினைவில் இச் சாயல்கள் பதித்து கிடப்பதால் இவைகளுக்கு நினைவுச்சாயல்கள் என்று பெயரிடலாம். ஆங்கிலத்தில் இவை மெமரி இமேஜெஸ் (Memory Images) எனப்படுகின்றன. பொதுவாக விதிக்குமிடத்து “நினைவுச் சாயல்கள் என்பன புலனறி பொருள்களால் நினைவின் கண் பொறிக்கப்பட்ட சாயல்களே” எனக் கூறலாம்.

தோற்றந் தேற்ற மாக்கொளும் மயக்கம் (Hallucinations)

சில மன கோயுள்ளவர்கள், நாம் மேல் கூறிய நினைவுச் சாயல்களை மெய்ப் பொருள்களாகவே எண்ணி நடக்கின்றார்கள். நோய்வாய்ப்பட்ட தம் மனக் கண்ணுக்குத் தோன்றும் காட்சிகளை உண்மைக் காட்சிகளாகவே கொள்கின்றார்கள். தோற்றங்களைத் தேற்றங்களாகவே மயங்குகின்றார்கள். தம் சிர்கெட்ட மனத்தில் தோன்றும் பொய்த் தோற்றங்களாகிய மனிதர்களை மெய் மனிதர்களாகவே கருதி அவர்களுடன் பேசவும் முயல்கின்றார்கள்.

நினைவு வளர்ச்சிப் பழக்கம் (Memory Training)

இதுகாறும் நாம் நினைவியல் என்னும் இவ்வியலில் கற்றவைகளினால் ஏற்படும் பயனென்ன? அல்லது நினைவை வளர்க்கும் வழிகள் எவை? என்பது பற்றி இப்பொழுது ஆராய வேண்டும். (1) பொருள் தொடர்புகள், ஒலித் தொடர்புகள் முதலியவைகளை நன்கு ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். (2) பாடலை அல்லது உரை நடை (style) என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். (3) கூறப்பட்ட சொற்களைத் தொகை வகை விரிகளாக உணர் வேண்டும். (4) தன்னுடைய நினைவு ஆற்றலில் (ரூபக சக்தியில்) திட கம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். (5) பலகால் பன்னிக் கூறல். (6) இடைவிட்டுடன் பல கால் நினைவு மீட்டல். இவ் வாறு வகைகளால் நாம் நினைவை, அதாவது, நினைவாற்றலை வளர்க்கலாம்.

ஹோமரும் வால்மீகரும்

(எஸ். கே. சாமி.)

புல்லாண்டு காலம் பழைமை படைத்த கதிரவனின் ஒளி இதுகா
றும் மங்கி மாய்ந்தொழியாம விருப்பது போலவே பழக்க வழக்கத்
தன்பயனாக பழுதுறுதல் பல பொருள்கள் அவனியின்கண் உன. இவியட்-இரா
மாயணம்" இவை இரண்டையும் இவ்வினத்தில் கணித்தல் வேண்டற்பாவது.
ஹோமர் கிரேக்கரது தேசத்திலும், வால்மீகர் பாரத நாட்டிலும் தோன்றிய
மாபெரும் புலவர்களென்பது மறுக்கற்பால தன்று. "உடெவி" "இவியட்"
என்ற இரு அரிய காப்பியங்களை ஆக்கிய பெருமை ஹோமருடைய உரிமையே
யாகும். உலகம் போற்றும் உயரிய காதையாம் இராம காதையை உலக மக்
களுக்கு ஒதிய பெருமை வால்மீகருடைய தாகு மென்பது நோக்கத் தக்கதா
கும். இந்தியராகிய நாம் இராம காதையை நன்கறிவோ மாதலின்
அதைப்பற்றி இங்கு விவரித்துக் கூற வேண்டியதில்லை. ஆகவே இவியட்
என்ற பிரபந்தத்தில் விவரிக்கப்பட்ட கதையை சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறோம்.

இவியா மென்பது ஓர் நகரத்தின் பெயராகும். இது ஆங்கிலத்தில்
டிராய் (Troy) என அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. அத்தேசத்தின் அகிபதியா
கிய பிரியாம் என்பவனின் மைந்தர்களாகிய ஹெக்டர் (Hector) வீரத்திலும்
பாரிஸ் (Paris) ரூபத்திலும், பிரக்யாதி பெற்றவர்களாக அக்காலத்தில் விளங்
கினர். கிரேக் மன்னன் மெனிலாவின் ஈடில்லா எழில் வாய்ந்த மனைவியா
கிய ஹெலனை பாரிஸ் ராஜன் கவர்ந்துகொண்டு போகவே இரு வேந்தர்களும்
கடும்போர் நிகழ்த்துவதற்குக் காரணமாயிற்று. மெனிலாவின் ஆற்றொணுத்
துயரமறிந்த அரசர்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு மாற்றருடன் சமர் செய்ய சித்
தம் கொண்டனர். மெனிலாவின் ஆருயிர் தம்பி ஆகமென்னனின் தலைமை
யின் கீழ் பெரும் சேனையொன்று திரட்டி அனுப்பப்பட்டன. கடல்சுடந்து
டிராய் நகரத்தை நண்ணினர். அசிலஸ் என்ற கிரேக் வீரனும் அகிபுத்திசாலி
யாகிய உலிஸ்ஸஸ் என்பவனும் ஆகமென்னனின் அருந்துணையாகச் சென்ற
னர். சுமார் 10 வருட காலம் போர் நடைபெற்றது. பலத்த சேதங்களும்
அட்டுழியங்களும் இருபக்கத்திலும் நேர்ந்தன. அசிலஸ்வின் அடிமையை
ஆகமென்னன் தனக்காக உபயோகப்படுத்திய ஏதுவினால், வீரன் அசிலஸ்
தமது சகாக்களுடன் படையை விட்டு விலகி விட்டான். ஆனால் தாய்நாட்
டின் கௌரவத்தை நிலை நாட்டுவதே சால்புடைத்து என்ற எண்ணம் எழவே

C. W. M. REYNOLDS.

BOLD TYPE EDITIONS.

	Rs.	As.		Rs.	As.
Mysteries of the court			Pope Joan ...	3 vols.	1 12
of London	17 vols.	17 0	Necromancer	3	2 4
Joseph Wilnot	8	5 0	Wagner, the WehrWolf	3	1 12
Ellen Percy	8	5 0	Soldier's Wife	2	1 8
Mary Price	8	5 0	May Middleton	2	1 8
Rye House Plot	4	3 0	Faust ...	2	1 8
Young Duchess	4	3 0	Leila ...	2	1 8
Omar	4	3 0	Robert Macaire	2	1 4
Rosa Lambert	4	3 0	Mary Stuart	2	1 4
Margaret ...	4	3 0	Seamstress		1 0
Loves of the Harem	4	3 0	Alfred ...		1 0
Massacre of Glencoe	4	3 0	Grace Darling		0 12
Virgin's Kiss	4	3 0	Young Fisherman		0 10
Cannonbury House	3	2 4	Stories Told by a Gendarme	0	12
Mysteries of Old			Mysteries of Paris by		
London	3	2 4	Eugene Sue	1	0

SUPERIOR WATCH Co., P. B. No. 167, MADRAS.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து. மயிர் போக்கவேண்டிய பிடத்
தில் தடவி உலர்த்தின் உடனே 5-சிலிஷம் பொறுத்து சமுவினால் மயிர்
போய் விடும்.

புட்டி 1-க்கு அரை 8.

அற்புத எலக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது தாதன
மாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருத்தர்
வரை ஆண் பெண் இரு
திறத்தார்களும் உபயோ
கப் படுத்தலாம் இம்
மோதிரத்திற் குள்ளிருக்
கும் எலக்டிரிக் பவர்
குறையாமல் எக்காலமும்
பீடித்திருக்கும். தாங்கள்
களைக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்
றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேகமென்
கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வார்திபேதி, தொத்து
வியாதிகள், வைகூரி, இன்புளியன்சா, காயம், குஷ்டம், பிணை, தலைவலி,
அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், குண முதலிய
கொடுமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாகிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம்
வந்து குவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0
மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3—12—0

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியைத்தரும் மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனத் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்திலும், பசும்பால் முதலிய கிரேஷ்டமான சந்த வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

தந்தனக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை பெய்வாம், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாகிப்பத்திரங்கள் அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்காயிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி, கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலான துர்நாற்றங்கள், சொறி, சிரங்குக், நமைச்சல், பீனியம், கபாலலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ரூபகச்சத்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து கீழ்த்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையில் கொதிப்பு நீங்கி குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிர்ச்சி, தடிதடிப்பு, தலைமயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று சிதன பதார்த்தங்களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பசல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ரூபா 1-12-0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டின் ,, 1-0-0

வாத ஜீர்ணபி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை கெச்சைக்காய் பிரமாணம் காலை, மாலை சாப்பிட்டால் அக்னி மந்தம், வயிற்றுவலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள் திரும். பத்திய விவரம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்டி 1-க்த விலை ரூபா 1. தபால் செலவு வேறு.

விவாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

கே. 6, வெங்கடேசமேன்திரி தேரு, சேளகார்பேட்டை, மதராஸ்.

போரில் கலந்து மாற்றாரை முறியடித்தான். ஹெக்டர் கொலையுண்டான் என்ற செய்தி கேட்ட பிரியாம் மட்டிலா மனோ வியாகூலமடைந்தான். இவ்வரசனின் சவ சரீரத்தைப் பெருந்தன்மையுடன் புதைக்கப்பட்டது. வெற்றி முரசம் எண்ணிசையும் முழங்க கிரேக்கர் ஹெலனோடு நாடு திரும்பினர்.

இக்கதையை கவனித்தால் ராமாயண கதை ரூபகத்தில் வருமென்பதை மறைக்கவோ மறுக்கவோ எவராலும் முடியாது.

இவ்விரு பிரபந்தங்களிலும் விவரிக்கப்படும் கடும்போர்களின் மூல காரணம் அழகு வாய்ந்த அரச குமாரிகளை ஆண்மகளிலாதபோது கவர்ந்து கொண்டு போனதேயாமென்பது வெள்ளிடை மலை. கணவனில்லாக் காலம் நோக்கி அழகிய மனைவியை அகீத்யாக கவர்ந்து கொண்டேகிய அயல் நாட்டரசனிடம் தம்பியைச் சமர் செய்ய அனுப்பியதாக ஹோமர் தம் காப்பியத்தில் அருளியுள்ளார். இராம காதையில் இராவணனிடம் சம்பியும் தமையனும் போர் புரிந்ததாகக் காண்கின்றோம். இரு தூல்களிலும் இயம்பிய போரின் நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமொன்றே யாயினும் சில மாற்றங்கள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. கடலைக் கடந்தே கடும்போர் கிழத்தப்பட்டதாக இரு தூல்களிலும் காணப்படுகின்றதென்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும். கடலைக் கடந்து கடும் சமர் நேர வேண்டு மென்ற எண்ணம் கொண்ட வால்மீகர் தாலும் திறம் பெற்ற வானர கூட்டத்தைத் தமது காப்பியத்தில் புருத்தி யிருக்கின்றார். படகு மூலம் சமுத்திரத்தைக் கடந்ததாக யவன காவியத்தில் காண்கிடக்கின்றது. நாட்டின் உயர்வை நிலை நாட்ட நாட்டம் கொண்ட புலவர் அரசனுக்கு நேர்ந்த அவமானமானது, தத்தமக்குரியதென கருதி எல்லோரும் ஒன்று பட்டு மன்னவனுக்கு துணையாகப் போர்புரிய சித்தமானதாக குறிப்பிடுவது அவரது ஆழ்ந்த தேசாபிமானத்தை அறிவுறுத்துகின்றது. விபீஷணனுக்கும் இராவணனுக்கும் நேர்ந்த குழப்பத்திற்கொப்பாகவே அசிலி விற்கும் ஆகமன்னனுக்கும் ஆதியில் தோன்றிய மனக் கசப்பை கருத வேண்டியதாக யிருக்கின்றது. ராமகாதையில் தசமுகனின் உடன்பிறந்தவனாகிய விபீஷணன், மாற்றாருடன் கிரந்தரமாகவே கலந்துகொண்டு தமையனை கொல்வதற்காக உபாயத்தை உரைக்கின்றான். ஆனால் ஹோமர் வெகு நயமாக அசிலிஸ் வீரனுக்கும், ஆகமென்னனுக்கும் நேர்ந்த விபரீதத்தை நாட்டின் சலம் காடியே ஒருவரை யொருவர் சிநேகித்துக்கொண்டு, வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றியதாக குறிப்பிடுவது சாலவும் புகழ்தற்குரியது என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக நன்கு குறிப்பிடுகிறோம்.

இவ்வாறு இருகாப்பியங்களிலும் ஒற்றுமைகள் பல நிறைந்திருக்கின்றன வென்றாலும் வேற்றுமையிலல்லவேயில்லை யென்று கூறுவது பொருத்தமற்றதாகும். இரு நாட்டினரின் சமூக நடவடிக்கைகளின் மாறுபட்ட கருத்துகளும், விசேட விதிகளும், இரு தூல்களிலும் இனிது காணக் கிடக்கின்றன. கிரேக்கரது பெண்ணொருத்தியை அயல் நாட்டான் திருடிக்கொண்டு போய்

விட்டானென்பதை அறிந்தவுடன் தேசாபிமானம் ததும்பும் கிரேக்கர் ஒருங்கே கூடி போர் புரியும் காட்சி அவரது ஆழ்ந்த தேசபக்தியின் ஜோதியை வினக் குகின்றது. வீரதாபஸூரணம், ஸ்ரீ ராமரது குடும்பத்தாரை முழுதும் இடித்து போருக்கு எழப்பியதாக வால்மீகர் குறிப்பிடவில்லையென்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும். சுயநலம் கருதிய கேகயர் கோமகனது கருத்தை யுணர்ந்தும், காரிய காரணங்களை மறுத்துரைக்க திகைக்கும் தசரத அரசனின் மனப் பான்மை இரங்கத் தக்கதாகும். நீதியை கிளைகாட்ட எதையும் தியாகம் செய்ய வேண்டுவதே செங்கோலரசனின் கடமையாகும். இதை யெல்லாம், சிந்தியாது பெண்ணின் எழிலில் மயங்கினதாக தசரதனை வால்மீகர் எடுத்துக் காட்டுவதே இராமனுக்கு கேர்ந்த இடையூறுகளுக்கெல்லாம் காரணமாக இருக்கின்றது. “பொய்யோவெனும் இடையாளோடும், இனையானோடும்” நாட்டைவிட்டு காட்டை நண்ணிய இராமனின் ஆண்மையை மட்டுமே பெரிதாக வால்மீகர் தமது காப்பியத்தில் போற்றிப் புகழ்கின்றாரே யல்லாது காட்டு மக்களது ஆர்வத்தை நயம்பட எடுத்து இயம்பாதது, திட்டமாக தேசபக்தியை குறைப்பதாகுமென்பதில் ஐயமின்று. இராமாயணத்தில் இராமனது பெருமையே முக்கியமாக கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு பல வேற்றமைகளும் ஒற்றமைகளும் சிறைத்து காணப்படும் இவ்விரு தூல்களிலும் விவரிக்கப்படும் கதை ஒன்றை அபிப்பிராயப்படும் அறிஞர் பலர் உளர்.

Read

“New Star
of Fun & Frolic”

“Funny”

Magzin of India.

Full of Jokes, Stories, Pictures, Cinema Star Photos etc.

Sold at all News Stalls & Stations.

Easy Prize Puzzles given away every time.

Try one issue of Funny.

For sample send Postage Stamps for 0-1-6.

Apply to:—

Manager, Funny Magzin Office,
Sowcarpet, MADRAS.ஆளுடைய பிள்ளையாரும்,
ஆலிநாடரும்.

6-NOV-1933

(ஆர்யூர்-வ. பதுமாப பிள்ளை.)

‘ஆளுடைய பிள்ளையார்’ எனும் திருஞானசம்பந்த நாயனார், சைவப்பயிர் தழைக்கவந்த சமயகுரவர்கள் நால்வரும் திரு காலக்கரசரோடு ஒத்த காலத்தவரும், எனைய திருவருக்கும் முற்பட்டவரு மாவர். ‘ஆலி நாடர்’ எனும் திருமங்கையாழ்வாரோ, வைணவப் பரீரை வளர்க்கவந்த ஆழ்வார்கள் பதினமூன்று இறுதியாகத் தோன்றியவர் ஆவர். அவ்விரு பெரியார்களுடைய அருட்பாக்களிலும் சரித்திர சம்பவங்களிலும் இலமைற காதலெனக் கரந்து கிடக்கும் சிற்சில ஒற்றமை நயங்களை எடுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆண்டவனுக்கு ஆட்பட்டது

மூன்றாம் வயதிலே தந்தையோடு திருக்கோயில் போந்து, திர்த்தக்கரை யில் தனித்து நின்று பசி காரணமாக அழுதலும், அம்மையும் அப்பரும் விரைந்து வந்து, அம்மையார் தமது திருமுலைப்பாலோடு மெய்ஞ்ஞானம் கலந்து குழைத்து ஊட்ட உண்டு நின்றதால், சிவபாத இருதயரது செல்வப் பிள்ளையார் ‘ஆளுடைய பிள்ளையார்’ ஆயினர். மெய்யறிவு பிரவாத மூன், மக்கள் பிறந்தும் பிறவாதவரே ஆவர். ஆதலின், ஆலிநாடர் குறுசிலத் தலைமை பூண்டு பொய்யின்பப் பொருள்களில் மையல்கொண்டு வாழ்ந்தவந்த காலத் தில், இறைவனும் இறைவியும் தமது கைம்மாற்ற தனிப்பெருங் கருணையி னால் வலிந்து வந்து மூலமக்திரமாம் ஞான அமிர்தத்தை ஊட்ட உண்மை உணர்ந்து, ஞானப்பிறப்புப் பெற்று நின்றாராவர். அவ்வாறு, ஆண்டவனால் வலிந்து தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற அவ்விருவரும், அந்நான் தொட்டே ஆல யங்கன்தோறும் சென்று பதிகம் பாடத் தொடங்குவாராயினர். மேலும், சம்பந்தர் எங்கும் தனியே செல்லாது அடியார்கள் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வாச் சென்றதேபோல், திருமங்கையாழ்வார் பதிகம் பாடச் செல்லு மிடங்க எல்லாம் அவரது பரிசுணங்களாகிய அன்பர்களும் அவரைத் தொடர்ந்தே சென்றனர்.

இறைவன் வலிந்து வந்து பாடுவித்துக் கொண்டது

ஆண்டவன் தேனினும் இனிய இன்தமிழ்ப்பாக்களைப் பெரிதும் விரும்புவான் ஆவன். 'செந்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்பது' அவன் இயல்பு. காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்த தலமாகிய பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டை மிதிக்க அஞ்சிய பிள்ளைப்பெருமான், அங்கு செல்லாது அயலூர் ஒன்றில் கண்ணயர்தலும், அத்தலத்துப் பெருமான் அவர் கனவில் தோன்றி "நம்மைப் பாட மறந்தனையோ?—என வினவி, 'துஞ்சுவருவாரும்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பெற்று திருவுள்ளம் உவந்தருளினன். திருநின்ற ஆருக்குச் சென்றபோது பெருமாள் பிராட்டியாரோடு சரசு—சல்லாபம் செய்துகொண்டு பராமுகமாயிருக்கக்கண்டு சிந்தைநொந்து திரும்பிய மங்கையர் கோமான், திருக்கடன்மல்லையை அடைந்து பதிகம் பாடி நீற்கு மனவில், திருமகனாரால் ஊண்டப்பட்ட நின்றவூர்ப்பெருமான் வலிந்து வந்து தரிசனம் தந்து தன்னைப் பாடுவித்துக்கொண்டு மகிழ்ந்தருளினான்.

தமிழ்த்தாய் செய்த தவத்தினால் தோன்றிய சம்பந்தப்பெருமான், ஆண்டவனது அருட்பெருஞ் சோதியில் கலந்தருளிடபோது, தனியே கலவாது தமது காதலியாகிய நம்பிகளின் அருந்தவப் புதல்வியாரோடு திருவுரு மறைத்தருளியதேபோல், திருமங்கை மன்னரும் தம்மைச் சீர்திருத்தி உய்வித்த தமது காதலி குமுதவல்லியாருடனே திருக்குறுக்குடியில் திருவுரு மறைத்தருளியது அன்பரால் சிந்தித்து சிந்தித்து பெருமகிழ்வடையத் தக்க தொன்றாகும். பிற விரிப்பின் பெருகுமாதலின் மேற்செல்வேன்.

இயற்கை எழில் நலன்

இறைவனது திருவுருட் போற்றல் முழுவதும், இயற்கைப் பொருள் களிலேதான் இனிது விளங்கக் கிடக்கின்றது. இயற்கைப் பொருள்களின் பேரொழிலைக் கூர்ந்து கவனிப்போர்க்கே இறையருள் இனிது புலனாகும். இயற்கை இன்பங்களைச் சுவைக்கும் திறனிலாத எவரும், இயற்கை வடிவின் லாகிய இறைவனை அறிதல் அரிதே. கேவலம், ஊனக்கண் கொண்டு நோக்கு வோர்க்கு சடப்பொருள்களாகிய மாங்கனும் கற்கனும் புட்கனும் விலங்கு களுமே தோன்றும்; மெய்யறிவுக் கண்கொண்டு பார்ப்போர்க்கே, அவற்றி னுடே இரண்டறக் கலந்து நீற்கும் இறைவனின் இன்னருள் திறம் இனிது புலனாகும். இயற்கையன்னை எவர்க்கும் ஒரே தோற்றத்தை வழங்கினும், இறையருள் பெற்ற மெய்யன்பர்கட்கே தனது அற்புத சக்திகளை உணர்த்து கின்றான். இயற்கையழகு மிகுந்த இனிய காட்சிகளில், இறைவனது இன் னருள் திறத்தை இனிது கண்டறிந்து, தமது அனுபவங்களை சொற்சித்திரங் களால் விளக்கிச் சென்ற மெய்யன்பர்களுள் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் ஆலி நாடரும் மிகச் சிறந்தோர் ஆவர். அவ்விரு அன்பர்களும் பாடிச் சென்ற அருட்பாக்கள் பெரும்பான்மையவற்றில், முன்னிரண்டடிகளில் முதல் வளைப் போற்றி—பின்னிரண்டடிகளில் இயற்கையின்பம் பிழிந்து வைக்கப் பெற்றனது.

ஒரு பொருளுக்கு மணியை உவமை கூறிய சம்பந்தர், அப்பொருளே வெவ்வேறு நிறமுடையதாக மாறும்போது, வெவ்வேறு மணிகளை உவமித் துரைத்து, அவை ஒன்றினின்றும் ஒன்று எழுதுவது போலவே, ஒவ்வொரு

மணியும் அதனை அடுத்துள்ள மணியொடு தொடர்புகொண்டு பேரழகு செய் வதுபோல், அமைத்துப் பாடியிருக்கும் அரிய வருணனை நயம் பெரிதும் வியந்து மகிழ்வதற்கு உரியதாகும்.

“எண்ணார் முத்தம் என்று மரகதம்போல் காய்த்துக்

கண்ணார் கழுகு பவளம் பழுக்கும் கலிக்காழி.”

எனவரும் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் அருள்மொழிகளைச் சற்று நோக்குங்கள். முத்து ஒத்த மலர்களைப் பூத்து, மரகதம் போன்ற காய்களைக் காய்த்து, பவ ளம் நிகர்த்த பழக்குலைகளைக்கொண்டு நிற்கும் கழுமரங்கள் நிறைந்த காழி நகராம்! என்னே விசித்திரம்! என்னே வியப்பு! இவ்வற்புத வருணனையி னின்றும், உயிருக்கு உடல் உதவி உலகில் பிறப்பித்து, அவ்வுயிர் உடலில் தங்கி யிருக்குமளவும் உள்ளத்திலேயே உறைந்து, இறுதியில் உடலை முதிர் வித்து உதிர்வித்தருளும் இறைவனது திருவிளையாடலின் அற்புதம் இனிது உணரக் கிடக்கின்ற தன்றோ! மக்களின் ஊனக்கண்களுக்கு மிக்க சாதாரண மாகத் தோன்றும் ஒரு காட்சியை, தமது ஞானக்கண்களாலே கண்டு அழகு பெற உவமித்து உரைத்து பெரியதொரு தத்துவத்தைக் கற்பித்தருளிய பெருமை சம்பந்தருக்கு மட்டுமல்ல, ஆலி நாடருக்கும் உரியதேயாம்:—

“கருங் கழுகு பசும்பாளை வெண் முத்து என்று

காடியெல்லாம் மரகதமாய்ப் பவளம் காட்ட

செருந்தி மிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள் சோலைத்

திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே.”—

எனவரும் ஆலிநாடரின் அமுத மொழிகளை ஊன்றி நோக்குக.

பச்சைப் பசேலென்று பயிர்கள் படர்ந்து விளங்கும் பசும் புலங்களிலே, கண்கவர் வனப்பு மிக்க பூக்கள் பூத்தொளிர்வது சம்பந்தர் கண்கட்டு பெண் தெய்வங்களின் எழில் வாய்ந்த அவயவங்களை நினைவூட்டா நிற்பன ஆயின.

“வாவி தோறும் வண்கமலம் முகம் காட்டச் செங்குமுதம் வாய்கள் காட்ட—காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல் கண் காட்டும் கழுமலமே!”—

செந்தாமரைகள் மகளிர் முகங்களைப் போன்றும், குமுதம் பவளவா யைப் போன்றும், கருங்குவளையும் கருநெய்தலும் கண்கள் இரண்டை யொத் தும் இலங்குகின்றனவாம். ஆ! என்ன அழகிய கற்பனை! ஆலிநாடரோ, அக் காட்சியை இன்னும் சிறிது அதிகமாகவே வருணித் துரைப்பார் ஆயினர்:—

“.....நெய்தலோடு

மையணைந்த குவளைகள் தம் கண்கள் என்றும்

மலர்க் குமுதம் வாய் என்றும் கடைசிமார்கள்,

செய் அணைந்த களைகளையாது ஏறும் காழிச்

சோம விண்ணகரே சேர்மினீரே!”

வயல்களில் முளைத்தெழுந்த மலர்களாம் களைகளைப் பறித்து எறிய இழிந்த பணிப் பெண்கள் அம்மலர்கள் தம் முகத்தை நினைவூட்டுதல் கண்டு, அவற் றைப் பறித்தழிக்க மனம் கொள்ளாமல் களைகளையும் நோக்கத்தையும்

மறந்து வெளியேறி விடுவாராம். இயற்கை வணப்பு மிகுந்து இனிய முகத்தை நிரைவாட்டும் அம் மலர்களை, அழகு பேணும் அகமுடைய எவரோனும் அழிக்க ஒருப்படுவரோ? இயற்கை யழகு எங்கெங்கு காணப்படுமோ அங்கெல்லாம் ஆர்வத்தோடு அவ்வழகைப் பெரிதும் பேணுதல் வேண்டும் என்பதை இவ் வரிய வருணனை நன்கு கற்பிக்கின்றதன்றோ!

வானளாவிய வளம்பெற வளர்ந்த சோலைகளிலே, எத்தகைய தடையு மின்றி தத்தம் விருப்பப்படி எங்கணும் சென்று மகிழ்கின்ற கிளிகள், கேட்ட தைத் கேட்டவாறு கூறும் ஆற்றலுடையன வாதவின், இறைவன் உறையும் திருப்பதிகளில் வாரும் மாந்தர்கள் சீரிய கலைகளைச் செப்புதல் கேட்டு, தாமும் அவ்வாறு கூற ஆர்வம் கொண்டு பழகுகின்றனவாம். அதனை,

“வட்டமதி தட்டு பொழி லுட்டமது வாய்மை வருவாத மொழியால்
சட்ட கலை எட்டமுரு வெட்டும் வளர் தத்தை பயில் சண்டை நகரே!”

—என ஞானசம்பந்தரும்;

—வேல் நெடுங்கண்

“முனைவானெயிற்று மடவார் பயிற்று

மொழி கேட்டிருந்து முதிராத இன்சொல்

வளையாய கிள்ளை மறைபாடு நாங்கூர்

மணிமாடக் கோயில் வணங்கு என்மனனே!”—

என மங்கை மன்னரும் வருணித் திருப்பதன் சீரிய நயத்தை என்னென்று வியப்பது? தலைவனது திருப்பதிகளிலே வாரும் கிளிகள் முதலியனவே அவ்வாறு ஆண்டவன் புகழைப் பாடுவதாயின், அவ்விடங்களில் வாரும் மெய் யன்பர்கள் எவ்வளவு பக்தி மிக்கவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்! ஐயறிவுடைய புட்களே அறிவுக் கலைகளைப் பயில் அவாவி கிற்கும்போது, ஆற்றிவுடைய மக் கன் அறிவுக்கலைப் பயிற்சியில் ஆர்வம் கொன்னா தொழிவரேல், அத்தகையோர் மாக்களையாவர் எனும் பேருண்மையும் அவ் விரிய உவமை நமக்குக் கற்பிக் கின்றதன்றோ!

காமவேளுக்கு வாகனமாகிய கிளி, காண்போர் கருத்தைக் கவரும் போழ்கு வாய்ந்து, கூறியது கூறும் திறம்பெற்று விளங்கும் இனிய பறவை யென்பது அனைவரும் அறிந்ததே. திருமால் அடியார்க்கு, அப்பெரு மானது பச்சை மேனியையும் செம்பவள வாயையும் நினைப்பூட்டுவதும் அம் மோகனப் பசுக்களியே ஆகும். தேனினும் பாலினும் இனிய தீங்குரலால், கேட்போர் தம் கலை மறந்து இன்பவயப் பட்டு கிற்குமாறு கொஞ்சிக் கொஞ் சிப் பேசுவதும் அக்கிளியே யன்றோ! பெண்டெய்வங்களால் வளர்க்கப்பெற்று அகங்களில் வளரும் கிளிகள், தலைவன் முதலியோர் பெயரைப் பகாப் பழக்கு விக்கப்பட்டிருத்தல் இயல்பு. தலைவனது திருப்பெயரைத் தானே கூறொ ஞாத தலைவி, தனது செல்வக் கிளியைச் சொல்லச் சொல்லிக் கேட்பதில் பெரிதும் ஆர்வம் கொள்வதும் இயல்பே.

“இறையாரும் மடக்கிளியே இங்கே வா தேனெடு பால்

முறையாலே உணர் தருவேன்; மொய் பவளத்தொடு தானம்

தறையாரும் கடல் தோணிபுரத்திசன் துளங்கும் இனம்

பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கு ஒருகால் பேசாயோ!”

—என ஆளுடைய பிள்ளையார், தலைவர் திருப்பெயர் கூறுமாறு கிளியை வேண்டி நிற்பது காண்க. தலைவனிடத்து சீரிய காதல் கொண்ட தலைவிக்கு, அவன் திருப்பெயரை ஒரு முறை கேட்ட வளவிலேயே பெரு மகிழ்வுண்டா கும் என்பதை விளக்க ‘திருநாமம் ஒருகால் பேசாயே’ என்றார். தலைவனது தனிப் பெரும் புகழைப் பகரக் கேட்டு, நெஞ்சு நெக்குருகி நீர் விழி வழி இழிய நிற்பதும், அப் புகழைப் பாடித் தன்னை இன்புறச் செய்தோரை வணங் குவதும் தலைவியின் இயல்புகளாகும். ஆலி நாடர்,

“மா கேண்ட கைத்தலத்து என் மைந்தா என்றும்

சொல்லெடுத்துத் தன் கிளியைச் சொல்லே என்ற

துணை முலைமேல் துளிசோரச் சோர்கின்றானே!”—என்றும்

வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக் கேட்டு,

“வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன் வருக என்ற

மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினானே!” என்றும்

தலைவியின் நிலையை அடைந்து தலைவன் புகழைக் கேட்கப் போர்வம் கொண்டு நின்றமை உய்த்து உணர்ந்து பெரிதும் உவக்கத் தக்கது. அதனால், இயற்கை அழகு மிக்க எதுவும் பெரிதும் போற்றத் தக்கது என்பதும், திருப் பெயர் கேட்குந்தோறும் அளப்பரும் களிப்படைவது மெய்யன்பர் இயல்பு என்பதும் இனிது புலனாகுதல் காண்க.

ஆற்றிச் சிறப்பு

“ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்”,—என்பது முதுமொழி. ஒரு நாட்டின் நல்வளத்திற்குப் பெரிதும் இன்றியமையாதது ஆற்று வளமே. சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து, பாலாட்டிச் சோட்டிப் பரிவோடு வேண்டுவன நல்கிப் பாது காக்கும் அன்னையை ஒத்தது ஆறு என்றும் கூறலாம். நல்வளமுடைய ஆற் றினால், மக்கள் பெறும் நலங்கள் பற்பல. ஆற்றின் பெருமை கண்டே, அத னைச் சிவபிரான் திருமுடியிலும் திருமால் திருவடியிலும் தரித்துக்கொண்ட னர் போலும்! ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் வாளுக்கு வளர்த்து காற்றில் அசைந்து ஆடும் பலவகை மரங்களின் அற்புதக் காட்சியும், செழித்துப் படர்ந்து வளர்ந்த செடி கொடிகளின் சீரிய காட்சியும், அவற்றின் பல நிற மலர்கள் ஆற்றில் மிதந்துகொண்டு வரும் விசித்திரக் காட்சியும் இயற்கை யழகை விரும்பும் அன்பர்கட்குப் பேரின்பம் ஊட்டுவனவன்றோ! நமது செத் தமிழ் நாட்டில் சிறந்த விளங்கும் காவிரி யாற்றின் சீரிய வளத்தை நாயனா ரும் ஆழ்வாரும் வருணித்துச் சென்றிருப்பதை என்னென்று எடுத்துரைப் பது!

“கோங்கமே குரவமே கொழுமலர்ப் புன்னையே கொடி முல்லை;

வேங்கையே ஞாழலே விம்மு பாதிரிகளே விரவி எங்கும்

ஒங்கு மா காவிரி”.....நாயனார்.

“துளைக்கை யானை மருப்பும் அகிலம் கொணர்ந்து உந்தி முன் திளைக்கும் செல்வப் புனற் காவிரி”.....ஆழ்வார்.

நிலையாமை அறிவுறுத்தல்

இன்ப துன்பங்கள் என்றும் ஒரே தன்மையனவாய் நிலை பெற்றிரா. ஆண்டி அரசனாய் உயர்வதும் அரசன் ஆண்டியாய்த் தாழ்வதும் உலக நியல்பே. எத்துணை உயரிய நிலையில் செருக்கு மிக்கவராய் வாழ்வோரும், இறுதியில் பிடி சாம்பராய் முடிய வேண்டியவரே யாவர். ஆதலின், விளைகளைப் பெருக்கும் பொய்யின்பப் பொருள்களில் கொள்ளும் மையலை ஒழித்து உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் உண்மைப் பொருள்களை உணர்ந்து, அன்பு நெறி பின்பற்றி அற நெறி பிறழாத, வாணனை வீணாக்காது வாழ்வோரே இறைவன் திரு வருளை எய்தி மெய்யின்பம் துகர்வர். இவ்வுண்மையையே ஞான சம்பந்தப் பெருமானார்,

“தந்தையார் போயினார்; தாயரும் போயினார்; தாமும் போவார்
கொந்த வேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார் கொண்டி
[போவார்]

எந்த நான் வாழ்வதற்கே மனம் வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே!

அந்தண் ஆரூர் தொழுதுய்யலாம்; மைடல் கொண்டஞ்சல் நெஞ்சே!”

என்று தமது உன்னத்திற்கு உபதேசிக்கும் முகத்தால் விளக்கிக் காட்டியிருப்பது போன்றே

“மஞ்சுதோய் வெண்குடை மன்னராய் வரணம் சூழ வந்தார்
துஞ்சினார் என்பதோர் சொல்லை நீ துயரெனக் கருதினியேல்,
நஞ்சுதோய் கொங்கை மேல் அங்கை வாய் வைத்து அவன் நாளை
[உண்ட]

மஞ்சுளர் வல்லவாழ் சொல்லுமா வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே!”—

என்று ஆலிநாடரும் அருளி யிருப்பது உய்த்து உணர்ந்து உவந்தற்கு உரியது. “நிலையாமை அறிவுறுத்தல்”—எனும் ஒரே துறையில்—“நெஞ்சுக்கு உணர்ந்தல்”—எனும் ஒரே முறையில்—சுந்த விருத்தமாகிய ஒரே பாவினத்தில் அவ்விரு தொண்டர்களது அருட்பாக்களும் அமைந்திருப்பது பெரிதும் வியத்தற்கு உரியதே.

மூலமந்திரச் சிறப்பு.

மந்திரம், இறைவன் திருவருளைப் பெறுவதற்கும் ஏனைய எவற்றினும் மிகச் சிறந்த தொன்கும். அகத்தைத் தாய்மைப் படுத்துவதற்கு அதனினும் சிறந்த துணை வாய்ப்பது அரிது. இறைவன் திருவருளைத் தவிர்த்து, வேறு எச்சத்தியை எய்தவேனும் மந்திரத்தைச் செபிப்பது நன்றன்று. சிட்டு காமிய கருமமே உயிர்க்கு உறுதி பயப்பதற்கும், உன்னொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று புரிவோர் திறந்து, மந்திரம் பொய்ப்படுவது வியப்பன்று. எவ்வளவுச் செல்வனவு மந்திரத்தை அதிகமாக உருப்போடுகின்றோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு உயர்ந்த சித்தி பெறலாமென்று எதிர் பார்த்து கிற்பது

சீரியோர்க்கு அழகன்று. மந்திரத்தை உச்சரிக்கும்போது, இறைவன்பால் மனமார்ந்த உண்மைக் காதல் கொள்வது அத்தியாவசியமாகும்; அவ்வமயம் அதன் உட்பொருள் உணர்ந்து அகம் கசிந்து உருக வேண்டும்; அவ்வேளையில் தமது தீவினைகளையும் இறைவனது கைம்மாற்ற தனிப்பெருந் கருணையையும் நினைந்து நினைந்து இரு விழிகளிலும் இன்பக் கண்ணீர் பெருகி வழிய கிற்கும் நிலையை எய்துதல் வேண்டும். அவ்வாறு ஒதுவோரையே மூல மந்திரம் நன்னெறிக்கு உய்த்திடும். அத்தகைய உண்மையுடையவர்களுக்கு, மூலமந்திரம் எத்தகைய பேரின்பம் ஊட்டும் என்பதை எழுத்துக்களால் எழுதிக் காட்டவும் இயலுமோ? அவ்வின்பத்தை ஒருவாறு சம்பந்தரும் மங்கை மன்னரும் குறிப்பாக உணர்த்திச் சென்றிருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. அப் பாக்கள் வருமாறு:—

“நம்புவார் நமர் நாமம் நவிற்தினால்,
வம்பு நாண் மலர் வார் மது ஒப்பது;
செம்பொனார் திலதம் உலகுக்கு எலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சிவாயவே” —சம்பந்தர்.

“சுலந்தரும்; செல்வம் தந்திடும்; அடியார் படுதுயராயின வெல்லாம்
நிலந் தாஞ் செய்யும்; நீள் விசம்பு அருளும்; அருளொடு பெரு நிலம்
[அளிக்கும்;

வலம் தரும்; மற்றும் தந்திடும்; பெற்ற தாயினும் ஆயின செய்யும்;
நலந் தரும் சொல்லை நான் கண்டுகொண்டேன்; நாராயண என்னும்
[நாமம்]—திருமங்கையாழ்வார்.

குற்றாலமும் குறுங்குடியும்

திருக் குற்றாலம் பாண்டி நாட்டுச் சிவஸ்தலங்கள் பதினான்கில், பதின் மூன்றாவதாக மீளிர்வது; திருக்குறுங்குடியோ பாண்டிநாட்டு விஷ்ணு ஸ்தலங்கள் பதினெட்டில் பதினேழாவதாக ஒளிர்வது. திருக்குற்றாலத்தில் திருமாலாக இருந்த மூலவ மூர்த்தியை, அகத்திய முனிவர் இலிங்கமாக மாற்றிச் சிவாலயமாகியதாக கந்த புராணம் கூறுகின்றது; திருக்குறுங்குடி விலோ, பெருமானுக்குப் பக்கத்திலேயே இலிங்கத் திருவுருவுடன் சிவ பிரான் திருக்கோயில் கொண்டுகளார். குற்றாலம் ஆளுடைய பிள்ளையாராலும் குறுங்குடி ஆலி நாடாராலும் பாடப்பெற்றன. அவ்விரு பதிகங்களையும் உற்று நோக்க நோக்க எவர்க்கும் பெரு வியப்பு விளையா திராது. அவ்விரு பதிகங்களும் கவிநிலைத்துறைக் கவிசுரையேயே ஆகியன; அப்பதிகங்களின் பாக்களுள் இரண்டை ஈண்டுக் கவனிப்போம்:—

“செல்வம் மல்கு சென்பகம் வேங்கை சென்றேறிக்
கொல்லை மூல்லை மெல்லரும்பினும் குற்றாலம்;

வில்லின் ஒல்க மும்மதின் எய்து வினை போக
நல்கும் நம்பன் நன்னகர் போலும் நமரங்கான்!"

என்பது சம்பந்தர் திருப்பாட்டு.

"வல்லிச் சிறுதுண் இடையார் இடைநீர் வைக்கின்ற
அல்லற் சிந்தை தவிர அடைமின் அடியீர்கான்!
சொல்லில் திருவே அனையார் கனிவாய் எய்து ஒப்பான்
கொல்லை முல்லை மெல்லரும்பினும் குறுக்குடியே!"

என்பது திருமங்கை மன்னர் திருப்பாசரம்.

ஆ! எத்தனை ஒற்றுமை! பாடலில் மட்டுமின்றி, இடத்திலும் குற்ற
லத்திற்கும் குறுக்குடிக்கும் நெருங்கிய ஒற்றுமையுண்டு. தன்பால் நீராடு
வோர்க்கு எத்தனை நேரமாயினும் அயர்ச்சியை விளைவியாது அளப்பருங்
களிப்பையே விளைவிக்கும் அழகிய நீர்வீழ்ச்சி, குற்றல மலையிலிருப்பது
போன்றே குறுக்குடி மலையிலும் உண்டு. 'காகம் அணுகா மலையில் மேக நிறை
சாயும்' வனப்பும், 'கூதல் மாரி துண்துளி தூங்கும்' எழிலும், 'மலையார்
சாரல் மகவுடன் வந்த மடமந்தி—குலையார் வாழைத் தீங்கனி மாந்தும்'
காட்சியும், நோக்கும் பக்கமெல்லாம் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் இயற்
கைப் போழுகு வாய்ந்த அற்புதத் தோற்றங்களும், மெல்லிய பூர் தென்றற்
காற்றின் இன்பமும் பிறவும் இன்றும் இரண்டிடங்களிலும் அனுபவிக்கக்
கூடியனவாகும். அவ்வொற்றுமை விளங்கவே, ஆளுடைய பிள்ளையாரும்
ஆலிநாடரும் வெவ்வேறு காலத்தவராக இருந்தும், அத்திருப்பதிகளைப் பாடும்
போது, அவற்றின் ஒற்றுமை நயம் பெரிதும் தோன்றப்பாடினர் போலும்!

அரணும் அரியும்

அழிக்கும் தொழிலுக்கென அரணும் அளிக்கும் தொழிலுக்கென அரியும்
அமைந்து, முறையே வெம்மையையும் தண்மையையும் கொண்டு உலகத்தை
கடத்திவருகின்றனர். தண்மையே இல்லாத தனி வெம்மையாலேனும் வெம்
மையே இல்லாத தனித் தண்மையாலேனும், வையத்து உயிர்கள் வாழ இய
லாது. இரண்டும் ஒன்றினால் மட்டுமே, உலகில் உயிர்கள் தரித்திருக்க இய
லும். ஆதலின், ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிப்பது, ஆண்டவனையே
அவமதிப்பதாகும். சிவபிரானது ஒருபாகமாக திருமால் உளரென்று சைவ
கும், திருமாலின் ஒருபாகமாக சிவபெருமான் உளரென்று வைணவரும் கூறு
கிற்பர். எப்படி உரைப்பினும், ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரைப் பிரித்துவிடு
வதுமட்டும் இயலாது. இவ்வுண்மையையே,

"மண்ணுமோர் பாகமுடையார்; மாலும் ஓர் பாகமுடையார்

விண்ணுமோர் பாகமுடையார்; வேதமுடைய விமலர்"

என ஆளுடைய பிள்ளையாரும்,

"ஏறும் ஏறி இலங்கும் ஒண் மழு பற்றும் ஈசற்கு இசைந்து உடம்பில் ஓர்
கூறுதான் கொடுத்தான் குல மாமகட்கு இனியான்"

என ஆலிநாடரும் அறிவுறுத்திச் சென்றனர். இவ்வுண்மை உணராத திரு
மலைப் பழிக்கும் சைவர் உண்மைச் சைவராகார்; சிவபிரானை இழித்துரைக்
கும் வைணவர் மெய் வைணவராகார்.

திருவெழுக்கற்றிருகை.

சைவ சமயாசாரியர்கள் நால்வரும், திருத்தேர் வடிவில் பதங்களை
அமைத்தற்கு ஏற்றவாறு பாடப்படும் பிரபந்தமாகிய திருவெழு கூற்றிருக்கை
யைப் பாடியவர் ஆளுடைய பிள்ளையார் ஒருவரே; ஆழ்வார்கள் பதின்மருள் அப்
பிரபந்தத்தைப் பாடியவர் ஆலிநாடர் ஒருவரே. அவ்விருவரையும் குறித்து
சுண்டுச் சில வரிகள் வரைவது அவசியமென்று கருதுகின்றேன். பரம்பொருள்
உலகைச் செவ்வியில் நடத்த முடிபுருக் கொண்டது என்னும் உண்மையை,
"ஒருருவாயினேபடைத்து அளித்து அழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினே"
என நாயனாரும்; "அறமுதல் நான்கவையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்—இருவகைப்
பயனும் ஒன்றாய் விரிந்து நின்றன"—என ஆழ்வாரும் திருவெழுக்கற்றிருக்
கையில் உணர்த்தியிருப்பது கவனித்தற்கு உரியது. ஆதலின், உண்மை
உணர்ந்து தெய்வநித்தனை செய்யாது 'ஒருங்கிய மனத்தோடு' இறைவனை
வழிபடும் சைவரே உய்வர்; 'அவ்வாறே, அறுவகைச் சமயமும் அறிவரு நிலை
யின்' ஞாய ஆண்டவனை, 'மூக்குணத்து இரண்டவை அகற்றி, ஒன்றினில்
ஒன்றி நின்று' உள்ளன்போடு வழிபடும் மெய் வைணவரே உய்வர்.

ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கும் ஆலிநாடருக்கும் இடையே உள்ள ஒற்று
மை நயங்களை மூற்றும் விரித்து விளக்கச் சிறியேன் சற்றும் தக்கவனல்லேன்.
எனினும், ஆர்வம் பற்றி வரையப்பட்ட இக்கட்டுரையில் காணப்படும் குற்
றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு பெரியோர்களைப் பெரிதும் வேண்டிக்
கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இதுகாறும் கூறிவந்ததன் பயனாக, இவையே
னும் எனது செந்தமிழ் மணித்திருநாட்டுச் சகோதரர்கள் அனைவரும், இயற்
கைப் பொருளழகு செறிந்து கிடக்கும் திருஞானசம்பந்த நாயனார் தேவாரத்
தையும் திருமங்கையாழ்வார் பிரபந்தங்களையும் ஆர்வத்தோடு பயிலத்
தொடங்கி, அவை அறிவுறுத்தும் உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் உண்மைப்
பொருள்களைச் செவ்வியில் உணர்ந்து, உணர்ந்தவற்றைச் செய்கையில்
கொணர்ந்து, நாத்திகத்தைத் துறந்து ஆத்திகராய்ச் சிறந்து, அன்பு நெறி
பின்பற்றி நடந்து, ஆழ்வாருடையவும் நாயனாருடையவும் இன்னருளுக்கு
இலக்காகி உயர்த்திடுமாறு கருணைக் கடலாகிய இறைவன் திருவருள் புரிவா
னாக.

நைடதத்தில் இயற்கைத் தோற்ற வருணனை

(கோ. பூர். இராமன், எம். ஏ.)

அமிழ்தினும் இனிய நந்தமிழ் மொழியில் விருத்த யாப்புக் காப்பியமாக தலைசிறந்து விளங்கும் நைடதத்தின்கண் அதனை ஆக்கியோர் அதிவீரராமபாண்டியனாருடைய உள்ள உணர்ச்சிகளைக் கற்பனைத் திறனால் நாம் எளிதில் அறிந்து இன்புறலாம். அதிவீரர் தமது உயர்ந்த கற்பனாசக்தியால் நைடதத்தில் பலவிடங்களில் இயற்கைத் தோற்றத்தை மிக்க சாமர்த்தியமாக வரைந்திருப்பது ஆங்கிலத்தில் கவிஞர் திலகமாய் விளங்கிய வேட்டில் வீர்த் துரை மகனாருடைய வருணனைச் சிறப்புகளுக்குச் சமமாக இருக்கிறது என்று சந்தேகமற—சந்தோஷமுற நாம் கூறலாம்.

சுண்டு நாம் தமயந்தி காதல் கோய் வாய்ப்பட்டு வருந்துகையில் மாலைப் பொழுதினைக் கவிவாணர் அதிவீரராமபாண்டியர் மிக அழகுடன் வரையும் படலத்தில் சிலசெய்யுட்களை ஆராய்வோம்.

பரிதி பரிவுடன் மேற்கடலில் குளிக்கும்பொழுது மாலைக் காலத்தோற்றம் சிவந்து காணப்பட்டது என்று கவிஞர் பெருமான் பின்வரும் செய்யுளால் கூறுகின்றார் :

புதைத்தகாரிருட் படமொழித் துணைப்போது
முதித்த கீழ்த்திசை மகட் புணர்ந்தா யெனவுழுக்
கொதித்து மேற்றிசை யணங்கலத் தகப்பதங் கொடுமை
ஊதைத்தாலெனச் சிவந்தது வெய்யவனுடலம்.

காரிருள் போன்ற உடையை நீக்கிய கிழக்குத் திசை எனும் மாதாடன் கோபமற்று சரசு சல்லாபத்துடன் சூரியன் இருந்தான் என்பதைக் கண்ட மேற்றிசை மாதா வெகுண்டு தன் பாதங்களால் அவனை உதைத்தான். அது காரணமாகப் பார்முழுவதும் கதிர் பரப்புங் கதிரவன் உடலம் சிவப்பாக மாறியது. என்ன கவிகூற்றா! இங்கு இருதிசைகளையும் உருவமாக்கிக் கூறியது அதிவீரராமனாருடைய கற்பனாசக்தியின் சாமர்த்தியத்தைக் காண்பியா நிற்கிறது. சாயங்காலம் சூரியன் அஸ்தமிக்கையில் மாலைநேரம் சிவந்திருந்தது என்று பொருள்படும் கருத்தமைந்த செய்யுளில் கீழ்த்திசை மேற்றிசை என்பதை இரண்டு சக்கனத்திகளாக நினைத்து, கவிஞர் சூரியாஸ்தமனம் ஆனபொழுது ஏற்பட்ட வானநிறத்தில் செங்கதிரோன் இருந்த நிலைமையைக் காட்ட மேற்றிசை எனும்மாதா பொருமைகொண்டு சூரியனை உதைத்தான்! இது கவிஞரின் கற்பனாசக்தியின் அழகை மிளிருமாறு செய்கிறது.

மற்றொரு செய்யுளில் நைடத ஆசிரியர் சூரியனுடைய செங்கிரணங்கள் மேற்கடலில் விழுகையில் அவைகள் முத்துக்களைப்பெற கடலினுள் செல்லும் மனிதர்கள் நாம் போருமூன் ஆழத்தைக் கண்டறிய விடும் மூங்கில்களை நிகர்த்திருந்தன என்று வர்ணனை செய்கிறார். சூரியகிரணங்களைப் “பொற்கழை” யெனலாம் என்று செப்புகிறார்.

“மையுண் கண்ணியை” எனத்தொடங்கும் செய்யுளில் சூரியன் போய் மறைந்தால் தமயந்தி சந்திரனுடைய தண்கதிர்களால் தைக்கப்பெற்று, மன

நைடதத்தில் இயற்கைத் தோற்ற வருணனை 267

முளைந்து, மேனிபதறிப்போவான் என்று கருதிய அல்லிமலரும் தாமரையும் முறையே வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கொப்ப முகமலர்ந்தும் முகம் மூடியும் கொண்டன. அல்லிமலர்கள் அன்னக்கொடியாம் தமயந்தியின் பொருட்டு சூரியனைப்போக வேண்டாம் என்று சொல்வது போல மலர்ந்தன. தாமரைகள் மறையும் இரவியைப் போகவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்வதைப் போல் தமது இதழ்கள் எனும் கைகளால் கதிரவனைப் பிடித்துக் கொண்டு குவிந்தன என்று கவி மிகச் சிறந்த குறிப்பணியுடன் சொல்லுகிறார். மாலைப் போழ்தில் அவ்விரு மலர்களும் “வாய்மலர்தலையும்” “குவிதலை”யும் சுண்டு உணரவேண்டும்.

அடுத்த செய்யுளில் மாலைக்காலம் அப்பொழுது கவிவாணனாருடைய உள்ளத்தில் எத்தகைய உணர்ச்சியைக் கொடுத்தது என்பதை நாம் ஆராய்வோம் :

பொருவிவாழி யொன்றுருட்டி யெப்புவனமும் விளக்கு
மிரவி மன்னவனிறத்தலு மெதிர்த புன்மாலை
பரவை மாநிலமுழுவதும் பரிப்பவனிறப்ப
விரவு வெந்தொழிற் குறுநில வேந்து போன்றுளதே.

ஒற்றையாழித் தேரவன் மேற்கடலில் குளித்ததைக் கண்ணுற்ற மாலைக் காலம் பூமி முழுவதிலும் தன் ஆட்சியை ஸ்தாபித்தது. சந்திரன் தோன்றும் வரை மாலைக்காலம் ஆட்சி செய்வதை ஒரு குறுநில மன்னனுக்கு கவி ஒப்பிட்டு, அத்தகைய குறுகிய ஆட்சி சிறிது நேரத்துள் மறைந்து போவதை உணர்த்துகிறார். பேராசர் ஒருவர் இறந்ததும் யாதாவதொரு பாதகன் ராஜ்ய பாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொடுங்கோல் அரசாட்சியை உரிய வார்சதாரன் சிங்காதனத்தை கைப்பற்றும்வரை நடத்துதலைப்போல் மாலைப் பொழுது காணப்பட்டது என்று உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், செய்யுளின் கருத்து செவ்வனே தோற்றும்.

மற்றுமொரு செய்யுளில் புலவர் பெருமான் “இரவின்கண் வானகம் முழுவதும் அவர் ஒளி பரப்பி” எழுந்தன : “அடர் தாரகை கடலுள் பொங்கு வெங்கதிர் மணி விழுந்தெனத் திசைப் புரப்போரெங்கு நாடுதற் கெடுத்த வஞ்சுடரென இயையும்” என்றார். அதாவது கங்குல் குவிந்த ஆகாய முழுவதும் பிரகாசிக்கத் தோன்றிய நட்சத்திரச் சுடர்கள் சமுத்திரத்தில் சூரியன் எனும் ஒளி பரப்பும் மணி விழுந்து விட்டதென்று அஷ்டதிகுப் பாலகர்கள் அதைத் தேடிப்பிடிக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விளக்குகளைப் போல் இருக்கும் என்பதாம்.

தோட்டு மென்மலர்ப் பூங்களை தூர்ப்ப மெல்லளிநான்
பூட்டு பைங்கழை குழைத்தெதிர் வேனிவான் புகழைத்
திட்டு தாரகை யெழுத்தொளி சிறந்திட வனிவான்
கூட்டுமை யெனச் செறித்தது கூரிருட் பிழம்பே.

பல இழங்களைக் கொண்ட புஷ்பங்களைச் செலுத்த மெல்லிய வண்டு களாகிய நாரியைப் பூட்டிய கருப்பவில்லை வளைத்து எதிர்க்கும் அங்களுடைய புகழை விளக்க வரையப்பட்ட தாரகைகளாகிய எழுத்துக்களின் ஒளி சிறந்து விளங்க அழகிய ஆகாயமானது மைபோல் கங்குவில் திரண்டு காணப்பட்டது.

பிராட்டியார்

(சுமீதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

இக்கருத்தினுக் கேற்பப் பின்னல்,

“மாண்பிறந்தமைந்த கற்பின் வானுதல் நிற்பால் வைத்த
சேண்பிறந்தமைந்த காதல் கண்களிற் றெவிட்டித் தீராக்
காண்பிறந்தமை யால் நீயே கண்ணகன் ஞாலத்தன்னுள்
ஆண்பிறந்தமைந்த செல்வம் உண்டனையாதி யன்றே.”

என்று கூறுகின்றார். இதனால் “பிராட்டியாரே தெய்விகக் காதல் கூர்ந்து
கோக்கும் பேற்றினுக்கு இவ்வகண்டமான உலகில் நீர் ஒருவரே உரிமைபெற்
நீர்; ஆகையினால் ஆண்பாலாட்ப் பிறந்தமைக்கு உள்ள முழுச் செல்வமும் உம்
மையே வந்தடைந்தன” என்பதை விளக்கியதாயிற்று. தான் பிராட்டியா
ரைத் தொழும் இவ்வுட தெய்வமாகத் துணிந்தமையால் அவரது சிறப்புகளைப்
பேற்ற உரியவரானார். இதே அநுமான் பிராட்டியாரைத் தரிசிக்காத
முன்னம் மண்டோதரியைக் கண்டு பிராட்டியோ வென ஐயுற்று அல்லன்
எனத்தெளிந்தபோது,

“கானுயிர்த்ததார் இராமன்மேல் நோக்கிய காதல் காரிகையார்க்கு

மீனாயிர்த்தவன் மருங்குதான் மீனாமோ நினைந்ததுமிகை.”

என எண்ணியிருக்கின்றார். பிராட்டியைத் தரிசித்த பிறகு இராமனை
நோக்கி,

“கண்ணகன் ஞாலத் தன்னுள் நீயே

ஆண்பிறந்தமைந்த செல்வம் உண்டனையாதி யன்றே”.

என்று கூறியிருப்பதை நோக்கின் அநுமானுடைய திடம் பெற்ற மனதில்
பிராட்டியார் எத்தகைய இடம்பெற்றனர் என்பது புலனாகும். நிற்க. இனி,
வானுயர் கற்பினுள் தன் புண்ணிய மேனி

“திண்டவஞ்சுவான் உலகம்பூத்த

கண்ணகன் கமலத்தண்ணல் கருத்திலாட் டொடுதல் கண்ணின்,

எண்ணருங் கூறாய் மாய்தி என்றதோர் மொழியுண்டென்பான்”

எனவும்,

“திண்டிலன் என்னும் வாய்மை திசைமுகன் செய்தமுட்டை

திண்டில தந்தன் உச்சி கிழிந்தில் தெழுந்துவேலை

மீண்டில சுடர்கன்யாவும் விழுந்தில் வேதம் செய்கை

மாண்டில தென்னுத்தன்மை வாய்மையானுண்டி”

எனவும்

“உம்பி புல்லினாற்றெடுத்த தாய

சாலையுள் இருந்தாள் ஐயதவஞ்செய்த தவமாந் தையல்”

எனவும் தொடர்ந்து புகன்று பிராட்டியாரின் தாய்மையை விளக்கிக் காட்டு
கின்றார். தவம் என்பதே அன்பு நிலை. அவ்வன்பு நிலை ஆண்பாலாரை
விடப் பெண்பாலாரிடே இயல்பாகவே அதிகம் என்பது தெளிவு. இத்
தகைய அன்பு நிலையை ஆதாரமாகக் கொண்டு வளரும் தவமானது அன்புக்கு
நிலைக்களனாகிய பெண்மையைப் பற்றிச் சிறக்க விரும்பி நீண்டநாள் தவம்
புரிந்து பிராட்டியாரைப் பெற்ற தென்று கூறத்தகும் என்பது கருத்து.
ஆனால் உலகில் தவவேடம் புனையத் தீவிரமாக முன்வருவோர் ஆடவர்
களேயாவர். அயர்களிற் சிலர் பெண்கள் தவஞ் செய்ய அருகர் அல்லர்
என்று கூறுவது மன்றித் தவத்தை யழிப்பது பெண்களே யென்றும்
புகல்வதுண்டு. உண்மையை ஆராயுமிடத்துத் தவவேடம் புனைந்து
அறிவில்லாத பெண்களைத் தவநிழைக்கச் செய்வது அநேகமாய் ஆடவர்
களுடைய சூழ்ச்சியே என்பது நீதிமன்றங்களில் அறுபவமுடையோர்க்கு
விளங்காததன்று. அவ்வாறின்றி இவ்வாழ்வான் ஒருவனுக்குத் தனது
அன்புக்குரிய மனைவி காலகதியடைந்தால் அச்சுவத்தை அடக்கஞ் செய்து
முடிந்ததும் மறு மணத்தைப் பற்றிச் சிந்தனை எழுவதில்லை. அன்
பில்லாத கணவன் இறந்தாலும் பெண்ணுள்ளம் இலேசில் துணிவதில்லை.
ஆதலால் தியாக உணர்ச்சியும் தவ உணர்ச்சியும் தவவேடம் புனையாத பெண்
களிடையே அதிகம் என்பது திண்ணம். இவ்வுண்மையைக் கவியரசர்
தவஞ் செய்த தவமாந் தையல் என்ற மொழித் தொடரினால் விளக்கியுள்ளார்.
இதனால் ஆடவரில் உண்மைத் துறவுடைய தக்கோர் இல்லையென்று கூறுவ
தாக வாசகர் கொள்ளலாகாது. பெற்ற பேரறிவினாலும் முற்றிய ஞானத்தா
லும் ஆண்பாலார் இச்சையை யறுக்கும் ஆற்றல் பெறுவர். அவ்வகையான
அரிய சாதனங்களுமின்றி மாசற்ற அன்பு ஒன்றிற்காகவே சகல சுகங்களையும்
துறக்கப் பெண்கள் தயங்கமாட்டார். நமது உலக சிரேஷ்டராகிய மகாத்மா
காந்தியடிகள் முன்பொரு சமயம் ஸ்ரீஜத் சித்தாஞ்சனநாஸர் காலமான பிறகு
ஸ்ரீமதி. வஸந்தாதேவியின் கைமை நோன்பைக் கண்டு தாழாது மன
முடைந்து வைதவ்யத்தின் மகிமை என்னும் தலைப்புடன் தமது யௌவன
இந்தியாவில் ஓர் அரிய கட்டுரை எழுதியிருந்ததை நினைவுறுவது நலமாகும்.
இந்துபமான கருத்தினையே காட்சிப் படலத்தில்,

“வெங்கனல் மூழ்கியும் புலன்கள் வீக்கியும்

துங்குவ அருத்துவ நீக்கி கோற்றவர்

எங்குளர் குலனில்வந் தில்லின் மாண்புடை

நங்கையர் மனத்தவ நவிலற்பாலதோ”

என அநுமான் வாயிலாகக் கவி சிறப்பிக்கின்றார். இதனால் உடலாற் காட்

இம் தவச் சின்னங்களிலும் மானதத் தவமே மதிக்க முடியாததென்பது திண்ணம். உலகை வஞ்சிக்கத் தவவேடம் பூண்பவர்களிடமும் தோற்ற மாத்திரையால் ஈடுபடும் தவம் என்னும் ஒரு பண்பு உண்மையாக மனத்தவ முயலும் பிராட்டியாராகிய இளமடந்தையின்பால் அமைய நேர்ந்தது அத் தவத்திற்கே சிறப்பாதலினால் “தவஞ் செய்த தவமான் தையல்” என்றருளி னர்போலும். பின்னரும்

“சோகத்தானாய நங்கை கற்பினாற் றொழுதற்கொத்த
மாகத்தார் தேவிமாரும் வாண்சிறப்புற்றார் மற்றைப்
பாகத்தாள் இப்போதீசன் மகுடத்தாள் பதுமத்தாளும்
ஆகத்தாள் அல்லன்மாயனாயிர மெனலிமேலான்”

என்னும் செய்யுளால் பிராட்டியார் தவப் பெருமையினால் பெண்மை இனத் தொடர்பு பற்றித் தெய்வ மாதரும் மும்மைச் சக்திகளும் விசேஷ மேன்மையை யடைந்தனர் என்று வியந்துரைத்தனர்.

இத்தகைய உண்மைத் தவவிளக்காகிய பிராட்டியாரின் கண்களினும் நீ உளே. கருத்திலும் நீ உளே. வாயின் எண்ணினும் நீ உளே. உண்மை இதுவாகப் பிராட்டியார் நினைப்பிரிந்தனர் என்பது பொருத்தமுடைய தாகுமோ என வினவுகின்றார். தேவியாரின் தியானமூர்த்தியாக இராமன் விளங்குவதை இது குறிக்கின்றது. மிதிலைக்காட்சிப் படலத்திலேயே “இரு வரு மாறிப் புக்கிதையம் எய்தினார்” என்று கூறியிருப்பது சிந்திக்கத்தக்க தோன்றும். இவ்வாறே பிராட்டியார்பால் இராமனது பிரிவாற்றாமையை உணர்த்திய போதும்

“ஆண்டகை நெஞ்சினின்றும் அகன்றிலை அழிவுண்டாமோ?
சுண்டீநீ யிருந்தாய் ஆண்டங்கெவ் வுயிர்விடும் இராமன்”

என அதுமான் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

காட்சிப் படலத்தில் கவியரசர் தம் கூற்றாகவே

“அரியமஞ்சி னோடஞ்சனம் முதலிவை அதிகம்
கரியகாண்டலும் கண்ணினீர் கடல் புசக் கலழ்வான்”

என்று இருபெருங் காதலர்களின் மாறுபாடில்லாத் தலையன்பின் இயற்கை நிலையைக்கூறியுள்ளார். மாசற்ற மெய்ப்பத்தி யுடையோர் நிலையும் இஃதே யென்பது ஆஸ்திகர் உணராததன்று.

பின்னும் பிராட்டியார் ஆண்டு அரக்கியராற்படும் துன்ப நிலையை அது மான் நன்கு விளக்க எண்ணி

“அலகையின் குழுவும் அஞ்சச்
செருக்கினல் கண்டு செய்ய, மெய்க்கனல் தீக்கச் சீர்த்த
இரக்க மென்றென்றுதானே யேந்திழை வடிவமெய்தித்
தருக்கிய சிறையுற்றன்ன தகையன் அத்தமியன் அம்மா”

எனப் புசன்றுள்ளார். இயல்பாகப் பெண்மையுள்ளம் பேய் என்று சொன்னாலும் நடுக்கமெய்தும். அத்தகைய வருத்தும் தன்மையையுடைய பேய்க்

கூட்டங்களும் இராவணனால் காவலாக வைக்கப்பட்ட அரக்கியரைக் கண்டால் அஞ்சிப் பதுங்கும் எனில் உத்தம உயர்குல வனிதையாகிய பிராட்டியார் இன்னல் எவ்வாறிருக்கும்? அதுபற்றி நோக்குமிடத்து யாவரும் மனமுருகி இரங்கத்தக்க இரக்கம் என்பதொன்று பெண்வடிவம் கொண்டு வலிய சிறைவாய்ப்பட்டு நிற்பதாகக் கூறலாமென உவமிக்கின்றார். இம்மட்டிலன்று இலங்கைமாநகரில் இத்திரனுக்குரிய போகமாதர்களும் தங்கள் குற்றேவலில் என்ன குறை நேருமோ? யாது தண்டனை கிடைக்குமோ? என்னும் அச்சத்தினால் தம்முயிர் ஊசலாடுவதாகப் பிரதி கணமும் அஞ்சி உழங்கின்றனர் எனவும் எடுத்துக்காட்டி அரக்கனது ஆண்மை இராமன் மனதிற்பதியக் கூறினார். பிறகு சோலைவாய் தசமுகன், கள்ளிருளிற் போந்து குறையிரந்ததும் தேவியார் அஞ்சாது இழித்துரையாடியதும் மேல்விளந்த பிறவும் கூறி, இறுதியாகப் பிராட்டியார் அளித்த அடையாளப் பொருளாகிய ருளாமணியை நல்கி இராமனைப் பரமான்ந்தத்திங் மூழ்குவிக்கின்றார்.

இவ்விடத்தில் கவிவேந்தர்

“மாமணிக் கரசைவாங்கிக்
கைத்தலத்தினிதின் சுந்தான் தாமரைக் கண்களார
வித்தக காண்டியென்று கொடுத்தனன்.”

என்று உள்நுவகை பொங்கும்படி வருணிக்கின்றார். காதல் நாயகியாரின் தலையணியை கின்று விழிக்னாலும் பேதறவு நீங்கும் வண்ணம் அவரைக் காண்பதுபோலக் காண்பாயாக என்று வாயார மனமாரக் கூறிக் கொடுத்ததினால் மெய்க்காதலரின் பிரிவின் தீயை அணைத்தவராயினார். ஜனகன் அளித்த திருமகளை மீண்டும் ஜனகரை யொத்த கிர்விகாரியாகிய அதுமான் தேடி யளித்ததையே ஒத்தது இக்காட்சி. சுண்டு கவியரசர் அதுமானைத் தமக்குள்ள ஆற்றாத மகிழ்ச்சியினால் “வேதநன்னூல் உய்த்துள காலமெல்லாம் புகழொடு மொக்க கிற்பான்” எனப் போற்றிப் புகழ்கின்றார்.

வேதம் என்பது வடமொழிச் சொல்; அது அறிவு எனப் பொருள்படும். உலகிற்கேன்றும் உருவங்களெல்லாம் மறைபுமாயினும் அறிவுணர்வு அழியாததொன்று; அத்தகைய அழிவில்லாத மெய்யறிவுள்ள காலமெல்லாம் இதனால் ஏற்பட்ட அரும்புகழ் குறையாது ஒரே தன்மையில் உடனாக நிற்பவன் மாருதி என்று இடம் நோக்கி வருத்தியுள்ளார். இதனை

“ஐயனுக்கங்கி முன்னர் அங்கையாற்பற்று நங்கை
கையெனலாயிற்றன்றே கைபுக்க மணியின் காட்சி.”

எனும் அடிகளால் உணர்கின்றோம்.

இவ்வரலாறுகளைக் கூறும் சுந்தரகாண்டத்தில்தான் பிராட்டியாருடைய வும், பெருமானுடையவும் சோகமாகிய காரிருள் முடிவுற்று அருணோதய விளக்கம் எழுந்தின்பம் நங்கிய தாதலின் இதனைப் பாராயணம் செய்வோர்களின் துன்பங்கள் நீங்கிச் சுகம் உறுதல் இன்றும் கண்கூடு. அதுமானது தலைமை வெற்றியும் இதிலிருந்தே ஆரம்பமாகின்றது. அரக்கனது அருக்தவ வன்மையும் தேய்ந்து தேய்ந்து உருவிழக்கும் தன்மையை யுறுகின்றது. அமரர்துயரின் ஆயுட்காலமும் குறுகி கின்றது. அத்தணர் முனிவராதியர் தவமும் சிறைவுறும் உத்தமகாலம் நெருங்கியது. சுருங்கக் கூறுமிடத்து மறத்

272

ஆனந்தபோதினி

தின் ஆட்சி மடிந்து அறத்தின் ஆற்றல் தலைநிலிந்ததே பொருளாகும். இக் கருத்தை அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் என்ற ஆன்மொழி உறுதிப்படுத்தவதாகும். பின்னர் கணமும் தாமதியாமல் தென்றிசை நோக்கி வானாத் தலைவர்களுடன் புறப்பட்ட நிகழ்ச்சியுடன் இச்சந்தர காண்டம் முடிவெய்துகின்ற தென்பதை வாசகர் உணர்ந்ததே. இனி நம்பிராட்டியாரின் பெரும் பண்பினைக் கும்பகருணப்பட்டலத்தில் அவன் வாயிலாக இரண்டு குறிப்புகளைக் கவி கூறியுள்ளார் அவைகளில்,

“திட்டியின் விடம் அன்ன கற்பின் செல்வியை

விட்டியோ; இது விதியின் வன்மையே.”

என்பதொன்று, விடம் என்பது உண்டாலோ அன்றி உடலின் குருதியொடு கலந்தாலோ கொல்லும் வன்மையுடையது. கலங்காத கற்பின் செல்வியாகிய பிராட்டியார் தம்மைத் தவறான எண்ணம்கொண்டு காண்பதொன்றினாலேயே கொல்லும் விடம் போன்றவர் என்பது பொருள். கண்களாற் காண்பதாலேயே கொல்லும் ஓர் விடத்தை எவரும் காணத் துணியார். அதற்கும் நீ அஞ்சவில்லை யென்பதால் இது பண்டைத் தீவினயின் பயனை நுகர்விக்கும் விதியின் வல்லமையே என்று கும்பகருணன் எண்ணியதாகக் காட்டுகின்றார். இரண்டாவது அக்கும்பகருணன் அன்பு காரணமாக நல்லறிவு புகட்ட வெண்ணி,

“கல்லலாம் உலகினை வரம்புகட்டவும்

சொல்லலாம், பெருவலியிராமன் றேன்களை

வெல்லலா மென்பதும் சீதைமேனியைப்

புல்லலாமென்பது போலு மாயையா.”

எனவும் முடித்துக் கூறுகின்றான்.

சீதை எவ்வகை யுபாயத்தாலும் மனதினாலும் நினைக்க முடியாத கற்பின் செல்வி என்பதுபோலவே இராமன் றேன்களை வெல்லலாம் என்று நீ எண்ணுவதும் இவ்விரண்டும் முடியாத காரியம் என்பது பொருள். ஆனால் கும்பகருணன் உணர்ந்திய இம்முடிவுகளைத் தசமுகனும் முதல்கான் போரில் தோற்றுத் திரும்பியதிலிருந்து மிகமிகத் தெளிவாக உட்கொண்டிருக்கின்றான். மாலியவானாகிய பாட்டனிடம்

“பொறையினால் உலகம் போலும்,

வேயெனத் தகையதோளி இராகவன் மேனினோக்கி,

தீயெனக் கொடியவீரச் சேவகச் செய்கை கண்டால்

நாயெனத் தருவமன்றே காமனும் நானுமென்றான்.”

என்று இராமன் போழ்கையும், விற்றிறத்தையும் மனமாரத் துதிக்கின்றான். ருபத்தால் காமன் நாய்க்கிணையாவன். ஆண்மையினால் நான் நாய்க்கிணையாவேன். இவ்விரண்டு சிறப்புகளும் ஒருங்கமையப்பெற்ற இராமனைத் தனது

உயிர்க்காதலனாகப் பெற்றுக் கூடியிருந்த ஜாநகிக்கு எவ்வாறு பிற ஆடவர் பால் மதிப்பு ஏற்படும் என்பதே அக்கவியின் உட்கிடக்கை. ஆகவே இராமனைக்கண்ட கண்களுக்கு மன்மதனும் தானும் நாயாகவே தோன்றும் என்னும் தீர்மானத்திற்கு வந்த இராவணன் பிராட்டியார் தனக்கு இணங்க மாட்டார் என்பதையும் இராமனை விற்போரில் வெல்லமுடியாத தென்பதையும் நன்கு உணர்ந்திருந்தானென்பது நிண்ணம். ஆனால், தான் மானத்தாற் கவரப்பட்டுத் தம்பியின் அறவுரையை அவமதித்துப் போர்புரிய எவ்விதம். அக்கருத்தினைப் பின்னும் சில இடங்களிலும் தெற்றென விளக்கி யிருப்பதாகக் கவி கூறுகின்றார். இத்தகைய பேரறிவுடைய ரெல்லாம் தீச்செயலென்று தெரிந்தும் விளக்கில் வீழும் விட்டில்போல் மடியத் துணிவது மதியினால் விதியை வெல்ல முடியாத தென்பதை நமக்கு அறிவுறுத்தும் இயற்கைப் பாடங்க ளெனவே கொள்ளல்வேண்டும். எனினும் ஆழ்ந்து சிந்திக்குங்கால் (மதியினால் விதியை வெல்ல முடியாதென்பது ஒரு வகையிற் பொருத்தமாயினும்) அதுவே முடிந்த பொருளன்று. சாதாரண மதிவன்மை யுடையார்க்கே அது பொருத்தம். இன்றேல் நீதி நூல்கள் பலபட விரிந்து மக்களுக்கு அறிவுறுத்துவது எதற்கு? இதுபற்றியே இராவணனே மற்றோரிடத்தில் தன்னைச் சிறு தரும்பாகவு மதியாத பிராட்டியிடம் தனக்கு மட்டில் அன்பு குன்றாது வளர்த்தலை யெண்ணிக்,

“கற்றனர் ஞானம் இன்றேல் காமத்தைக் கடக்கலாமோ.”

என்று ஞானம் ஒன்றிற்கே இச்சையை அடக்கியான முடியும் என்று தெளிந்து கூறுகின்றான்.

பெரும் பெரும் பட்டதாரிகளாகத் திகழும் கல்விச் செல்வம் பெற்றவர்கள் எல்லாம் இயற்கை விருப்பத்தை யடக்கியான ஆற்றல் பெற்றவர்களல்லர். சில சமயம் தங்கள் அரும்புகழினுக்கு இழுக்கு வராமல் உலகினர் முன் காட்டிக்கொள்ள தாம்பெற்ற கல்வி யறிவைத் துணைக்கொண்டும் தந்திரமாகத் தவறிழைப்பர். இத்தகைய உதாரணங்களில் நல்வழியில் செலவுக்கும் கல்வியின் பயன் புல்லிய செய்கைக்கும் துணைபுரிவதாகின்றது. இது குறித்தே.

ஒது யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்

பேதையிற் பேதையாரில்.

என்றார் பெரியார். ஞானியரிலும் சிலர், தவறியதாகக் கேட்கின்றோ மாதலின், ஞானமும் முழுப்பயனை யளிப்பதாகத் தெரியவில்லையே என வினவலாம். அஃது சிந்திக்கத்தக்க தொன்றே. ஆனால், உண்மை ஞானம் ஆசையழிந்த இடத்தில்தான் கால்கொள்ளும். அவ்வாறின்றி முயற்சியின் இடைப்பட்ட நிலையில் உன்னவர் அரிதிற்பவற நேருவ தியற்கையே. ஆனால் அன்னார் தம் தவறினுக்கிரங்கி அவ்வாறு பின்னும் பிழைபட முடி

யாத தீவிர நிலையையடைய விழைவர். முயல்வர். அடையவும் பெறுவர். கலைக்கடத்தில் பரீட்சையில் ஒப்பேருத (ஊக்கமுள்ள) மாணவனொருவன் தனக்கு மேர்ந்த தோல்விக்கு காணிப் பின்னும் பன்மடங்கு ஊக்கத்துடன் கல்வியைப் பயின்று வெற்றிபெறுவது கண்கூடு. இன்னார் விஷயத்தில் முதலில் பெற்ற தோல்வியே பின்புபெற்ற வெற்றிக்குத் துணைக் காரணமாயிற் றென்பது சிந்திக்கத்தக்க தொன்றும்.

இவ்வாறு ஆரம்பஞானியறிந் சிலருக்குத் தவறுகள் குறுக்கிட்டாலும் அதுவே அவரைத் திருத்தி மேனிலைப்படுத்தும் கருவியாகப் பயன்படுதலு முண்டு. இதனால் எவ்வகையிலும் இச்சையை அடக்கும் ஆற்றல் ஞானம் ஒன்றிற்கே உரித்தென்பது மறுக்க முடியாத தொன்று. வேதாமகங்களை ஒதி யுணர்ந்த இராவணனே தான் கற்ற கல்வி தனது மனதை அடக்கப் போதிய தில்லை யென்றும், உண்மை ஞானம் ஒன்றே காலைக் கடக்கும் தெப்பமென் றும், நன்குணர்ந்து “கற்றனர் ஞானமின்றேற் காமத்தைக் கடக்கலாமோ” என்று கூறியிருக்கின்றான். எனில், தற்காலத்திய லௌகீகக் கல்வியில் தலைநெந்தவர்களென மதிக்கப்படும் எவரும் மனதை யடக்கும் மாண்பினைப் பெறுதல் எளிதன்று. எனவே பெருங் கல்வியாளனாகிய இராவணனும் தன்னால் அடையமுடியாத பொருள் என்பதை நன் குணர்த்தும் தன்மனத் தைத் தன்வயமாக்கமாட்டாதவனாயினான் என்று கொள்ளல் வேண்டும். இது பற்றியே தனது இளவலாகிய கும்பகருணன் அறவுரைக்குச் செலிகொடாது சினந்து வெறுத்து நின்றித்தான். தம்பியாகிய கும்பகருணன் தமையனது பேதமைக்கிரங்கித் தனது கடமையாகத் தான் கருதிய போர் மேற்கொள்ள விரைந்தான்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த் துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்ப தற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் புஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வெளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின்
இரகசியங்கள்
(நான்காம் பதிப்பு)

6-NOV-1931

அழகிய சிமை கல்கோபைண்டு செய்யப்பட்டு கண் ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆபீடோன் படங்களுடன்
400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதர்வெயிட் அச்சிடப்பட்டுள்ளன
பேயரில் சத்தமான எழுத்தில்

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலருக்கு இன்பந்தரும் நாதன நால்; போகாணத்ததை விரும்பும் பூமானகன் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உள்ளவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இவ்வாழ்க் கையை நல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் போனந்தக் கடலில் முழுகி நற்சந்திகளைப் பெற்று, மறுமைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இந்நூல் இப்போது இனிய தமிழ்நடையில் வெளி யிப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சாராம்

சங்களுக்கும், அகப்பொருள் துல்களின் கருத்துகளும், தேக தத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், நாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்துஸ்தானி, பாங்கி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பாச னுல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், இன்ப நிற்சிப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் மடம் களுல், ஸயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன வாகிய அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான வர்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை யில் இன்னவித மணக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அன்பற்ற ஆனந்தமுற்ற அழகிய சந்ததினைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்விஷயத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எங்கே யிருக்கிறது? என்ன ரூபமுடையது? இதை எப்படி உபயோகித்து ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனுப விக்க வேண்டும்?” என்று பலர் இக் கேள்விகளைக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் கருதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களை! சுகானந்தத்தை விரும்பும் சகோதர சகோதரிகளை! “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சிற் றின்பாச பொக்கிஷம், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை ‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸில் தமிழ்காட்டுச் சுகவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்து ஆண் பெண்கள் அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந் தனையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டு பேரானந்தத்தை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப் போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரஸ் மொன்றேயன்றி வேறா ரசங்களும் பொருத்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கர மும் பிராணபத்தியுடைய இக்கட்டுகளில் சிக்கியனோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும். இதில் இலெனகித்தில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசா னொழுக்கங்களும் நமது நாட்டு மாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ண மாகச் செவ்வனே விளக்கிக் கார்ட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 2—0—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

புதியன புனைதல்

(முத்து ராஜரத்தினம்)

கல்வி அபிவிருத்திக்குப் பல சாதனங்கள் உன்ன. அவற்றுள் நாவல்கள் என வழங்கும் புதிய கதைகளைப் படிப்பதும் ஒன்றாகும். இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டில் ‘புதியன புனைதல்’, மிகுந்த வருகின்றது என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. அருமைப் பத்திரிகையான ஆனந்தபோதினி போன்ற சில பத்திரிகைகளில் வெளி வருகின்ற—கிறந்த முறையில் திகழ் கின்ற விஷயங்கள் ஆண்பாலாரும் பெண்பாலாரும் அகமகிழும் வண்ணம் எழுதப்பட்டு பயன் தந்து வருகின்றன என்பது வெளிப்படை.

‘புதியன புனைதல்’வில் சிலர் தம்மனம் போன வண்ணம் கதைகளை அமைக்கின்றனர்; அவற்றுள் காமச்சுவை அதிக மிருப்பின் படித்தற்குப் பலரும் விரும்புகின்றனர் என்பதே மேற்கூறியபடி அமைத்தற்குக் காரண மாகின்றது.

இப்பொழுது உலகிலும் நாவல்களின் பல பெண்பாலார் அருவருப் பின்றிப் படித்தற்கு இயலாத வகையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அறிஞர்களின் பலர் ‘நாவல்’ என்றவுடனே நடுக்கங்கொள்கின்றனர்; ஒழுக்கம் கெடுமென உள்ளம் கூசுகின்றனர்; அத்தகைய நாவல்களைப் படித்தல் தீமை பயக்குமென்று திடமாய்க் கூறுகின்றனர்; தேர்தெடுக்கப்பெற்ற சில நாவல் களையே பெண் மக்கள் படிக்க வேண்டுமென விதிக்கின்றனர். இவை மூற் றும் உண்மை என்பதை எவரும் மறுக்க முன்வரமாட்டார்கள்.

நாவல்கள், பத்திரிகைகளில் சில ஆண்டுகளாக மிகுதியும் வெளி வரு கின்றனவாதலின் அது குறித்துச் சில கூற விரும்புகின்றேன்.

தனிப்புத்தகங்களாக வெளிவரும் நாவல்களுக்கும் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் நாவல்களுக்கும் வேறுபாடு காணவேண்டியுள்ளது. தனியாக வெளியிடும் நாவல்களில் ஆபாசங்கள் பல கோர்த்திருப்பினும் பாதகம் அதிக மில்லை; ஏனெனின், அவற்றை விரும்புபவர்கள் மட்டும் விலைக்கு வாங்கிப் படிப்பதனால் என்க. மற்றுப் பத்திரிகைகளில் வரும் நாவல்களோ அனைவ ரும் வாங்கிப் படித்தற்குரியனவாக விளங்குகின்றன. பத்திரிகை படிப்போர் காமச்சுவையில் விருப்புடையவராகவும் இருக்கலாம், விருப்பில்லாதவர்களாயு மிருக்கலாம், ஆண்பாலாராகவும் இருக்கலாம், பெண்பாலாராகவும் இருக்க லாம். ஆதலின் கூடியவரை பத்திரிகையில் வெளிவரும் நாவல்கள் வெளி யிடக்கூடாததாகிய ருஷ்கார ரசத்தை மேற்கொள்ளாதனவாய்ப் பிற நவ் கள் அனைத்தும் கலந்து திகழும் முறையில் எழுதப்படல் வேண்டும். ஒரு

கதைப் போக்கில் பிறர் அருவருப்புக்கொள்ளும்படி 'ஆடை அவிழ்த்தது' 'கரங்கள் இரண்டையும் எடுத்துத் தன் ஆகத்தில் அணைத்துக்கொண்டான்' என்பன போன்ற சொற்களையும் தன் கணவனையன்றி வேறு ஆடவர்களை அச்சம், நாணம், பயிர்ப்பு முதலிய அருங்குணங்களை விட்டுப் பலவாறு வேடிக்கையாக—'காம வெள்ளத்தில் மூழ்கிக் கண் தெரியாத நிலைமையில் சாசமாக விரும்பினன் ஒருத்தி' என்பது போன்ற செயல்களையும் நீக்கி எழுதுதலே நலம் பயக்கும். மனம் எப்பொழுதும் பயின்ற—தீமையான விஷயங்களையே அடிக்கடி நினைந்து ஈடுபடும் தன்மையுடையது. அதனால் அன்றோ பெரியோர் 'தீயார் குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே' என்பது போன்ற நீதிகளை அறிவுறுத்திச் சென்றனர்.

ஆதலின் கற்பு நிலைக்குப் பங்கம் வராத விதம்-மனம் தீய நெறியில் செல்லாத விதம் அன்பு நெறியில் செல்லும் வகை, பக்திக் கடலில் மூழ்கும் வகை சிறந்த ஒழுக்க முறையில் நாவல்களை எழுத வேண்டுமென்ப புதியன புனைகின்றவர்களை வேண்டிக்கொள்வதுடன் அத்தகைய சிறந்த முறையில் எழுதப்படும் கதைகளுக்கே பத்திரிகையில் இடத்தரும்படி பத்திரிகாசிரியர்களையும் பன்முறை வேண்டுகின்றனன்.

விரத்தாய்.

(வீரர்-அ. சின்னராஜன்.)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி. தாளம்-ஆதி.

1. பால்மணம் வீசுவரும் பசங்கிளிக்கே-நான்
"பய"மெனும் பால்முதை யூட்டுவதில்லை
வேல் விழி தெறிக்கவொரு வேடுவன்வந்தே-யுனை
வெரட்டி யடிப்பானென்றும் சொல்லுவதில்லை.
கால்களிரண்டு மில்லாக் கருப்பனடி-அம்மா!
காக்கைக்கழுகு மூக்கனிதோபாரடி
சால்வயிற்றானைக் "குட்டிச்சாத்தானை"ப்பாரு-இங்கே
சத்தம் போடாதே யென்றும் சாற்றுவதில்லை.
2. சல்லடைக் கண்ணனடி சட்டித்தலையன்-இவன்
சங்கிலிக் "குச்சிளையை"க் கொண்டுவருவான்
கல்லுளிப் பேய்கள் பல வந்திருக்குதாம்-எனக்
கண்ணையுருட்டிப் பயம் காட்டுவதில்லை.
அல்லலுமில்லையடி அச்சமுமில்லை-இங்கே
"ஆணை"வந்தாலு முனைக்கண்டு ஓடுகும்,
செல்லக் களஞ்சியமே சிக்கக்குட்டியே-என்று
சித்தமிறுகதினம் செப்புவருவேன்.

கம்பியில்லாத் தந்தி

(டி. பாமேஸ்வரன்.)

எப்படி சூரியனிடமிருந்து ஒளியும் உஷ்ணமும் பூமிக்கு வருகிறதோ, இருவர் பேசும்பொழுது ஒருவர் வாயிலிருந்து கிளம்பும் சப்தம் மற்றவர் செவிக்கு எட்டுகிறதோ, அப்படியே கண்ணால் காணக் கூடிய ஹேது ஒன்றும் இல்லாமல் இரண்டு இடங்கள் பேசுவதே கம்பியில்லாத் தந்தியாம்.

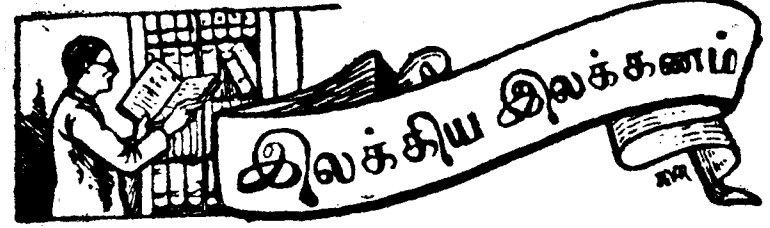
உதாரணமாக ஒரு ஏரியின் ஜலம் சஞ்சலமற்று இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதன் இரு கரையிலும் இருவர் ஒருவரோடொருவர் வார்த்தை யாட விரும்புகிறார்கள். ஆனால் ஏரி மிகவும் அகலமானதால் ஒருவன் பேச்சு மற்றொருவனுக்குக் கேட்காது. ஒருவன் ஒரு சிறு வளையக் கூடிய கம்பைத் தண்ணீரில் ஊன்றி இழுத்து விடுகிறான். இழுத்து விடுவதால் ஏற்படும் அதிர்ச்சியினால் நீச்சலமாயிருந்த ஏரியில் அலைகள் உண்டாகி மற்றொரு கரையை நோக்கிச் செல்லுகின்றன. அதிர்ச்சி நின்றவுடன் ஏரி திரும்பவும் சலன மற்றுவிடுகிறது. மற்றொரு கரையிலிருப்பவன் ஏரியில் ஏற்படும் அலைகளைக் காண்கிறான். இவர்கள் முன்பே ஒருமுறை கம்பை அசைப்பதால் ஏற்படும் அலைகளுக்கு இன்ன வார்த்தை என்றும் இருமுறை அசைப்பதால் ஏற்படும் அலைகளுக்கு இன்னவார்த்தை என்றும் இப்படியாக ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதால், மிகவும் மெதுவாக இருந்தபோதிலும் ஒருவரோடொருவர் பேசுவதற்கு சாத்தியமாகிறது.

பேசுவதால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சப்த அலைகள் மற்றவனுது காதுக்கு எட்டுவதைப் போலவும் ஏரியின் ஒருகரையில் தண்ணீரில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அலைகள் மற்றொரு கரையில் இருப்பவனுக்கு சமசாரம் அறிவிப்பது போலவும் காற்று கூட இல்லாத சுத்த மண்டலத்தில் (Ether) சில கருவிகளைக் கொண்டு அலைகளைக் கிளப்பக் கூடுமேயாகில், அவ்வலைகளால் அனுப்பப்படும் செய்தியை வேறொரு கருவியைக் கொண்டு கிரகிக்க கூடுமேயாகில் எந்த இடத்திலிருந்து எந்த இடத்திற்கும் செய்தியை வெகு எளிதில் அனுப்பலாம் என்பது தெரியும். கம்பி யில்லாத் தந்தியில் இந்த விதியை அனுசரித்து மின்னார சக்தியால் சில கருவிகளின் உதவியைக்கொண்டு வெட்டவெளியான சுத்த மண்டலத்தில் அலைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. இவ்விதம் எழுப்பப்படும் அலைகள் (ஒரு குளத்தில் சிறு கல்லைப்போடுதலால் ஏற்படும் அலைகள் கல்லைப் போட்ட இடத்தை மத்தியப் புள்ளியாகக்கொண்டு எப்பொழுதும் அதிகமாகிற அரைவிட்டத்தை யுடைய வட்ட ரூபமாகப் பரவுவதைப்போல்) கிளப்பப்படும் இடத்தை மத்தியப் புள்ளியாகக் கொண்டு எப்பொழுதும் அதிகமாகிற அரைவிட்டத்தை யுடைய கோள ரூபமாகப் பரவுகின்றன. ஏரிக்குக் கரைகள் இருப்பதுபோல் சுத்த மண்டலத்திற்குக் கரைகளின்றி எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் இவ்வலைகள் (Ether waves) எந்த இடத்திலிருந்து

எந்த இடத்திற்கும் செல்லுகின்றன. இதன் வேகம் வினாடிக்கு சுமார் 1,80,000 மைல்களாதலால் ஒரு இடத்திலிருந்து அனுப்பும் செய்தி மற்றொரு இடத்தை உடனே அடைந்துவிடுகிறது. கம்பியில்லாத் தந்தியைப்பற்றி மேலும் தெரிந்துகொள்ள மின்ஸார சத்தியைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வது மிகவுமவசியமாதலால் அதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுகிறேன்.

எந்தப் பதார்த்தமும் அப்பதார்த்தத்தின் அணுக்கள் (Molecules) ஒன்றோடொன்று ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதால் ஏற்பட்டவை. இப்பதார்த்த அணுக்களை மேலும் பிரித்தால் அப்பதார்த்தத்தின் நிலைமை மாறிவிடுகிறது. உதாரணமாக ஒரு ஜல் அணுவை மேலும் பிரித்தால் அது ஒரு அணு (Atom) பிராணவாயுவாகவும் இரண்டு அணு ஜல்வாயுவாகவும் மாறிவிடுகிறது. இப்பிராணவாயு அணுவையோ அல்லது ஜல்வாயுவின் அணுவையோ மேலும் பிரித்தல் அசாத்தியம்; ஆனால் இவ்வணுக்கள் பூமண்டலத்தைப்போல் எலக்டிரான் என்னும் சிறு அணுக்களாலும் நியூக்ளியஸ் என்னும் அணுவாலும் செய்யப்பட்டவை. கிரகங்கள் சூரியனைச் சுற்றுவதுபோல் இவ்வெலக்டிரான்கள் நியூக்ளியஸைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றன. இவ்வெலக்டிரான்களை அணுவின்னிலும் எனினில் நீக்கிவிடலாம். ஒரு இடத்தில் எலக்டிரான்கள் கம்பியாகவும் மற்றொரு இடத்தில் அதிகமாகவும் இருந்தால் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிற்குப் போவதற்கு வழியிருக்குமேயாகில் இவை சிவலிக்குகளாகின்றன. ஒரு இடத்தில் எலக்டிரான்கள் எப்பொழுதும் கம்பியாகவும் மற்றொரு இடத்தில் எப்பொழுதும் அதிகமாகவும் இருந்தால் அதிகமாக இருக்குமிடத்திலிருந்து கம்பியாக இருக்குமிடத்திற்கு எலக்டிரான்கள் எப்பொழுதும் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். இவ்விதம் எலக்டிரான்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு ஓடுவது தான் மின்ஸாரசத்தி எனப்படும். இவ்வெலக்டிரான்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போகும் வழி எலக்டிரான்கள் சுலபமாய் ஓடக்கூடிய உலோகத்தால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். எல்லா உலோகங்களும் பூமிசரிர் முதலியனவும் மின்ஸாரத்தை கிரகிக்கக்கூடியவை (conductors). ரப்பர், கண்ணாடி, காற்று, சுத்தஜலம், அரக்கு முதலியன மின்ஸார சத்தியை கிரகிக்கக்கூடாதன (Insulators). மின்ஸார சத்தியின் குணம் அது இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றிலும் கிரண ரூபமாக (lines of force) எப்பொழுதும் ஒரு விதமான சத்தியை உண்டு பண்ணுவதாகும். மின்ஸார சத்தியை கிரகிக்கக்கூடிய ஒரு வஸ்து இக்கிரணங்கள் மாறும்பொழுது வெட்டிக் கொண்டிருந்தால் அவ்வஸ்துவிலும் மின்ஸார சத்தி ஊட்டப்படுகிறது. இவ்விதம் ஊட்டப்படும் மின்ஸார சத்தி முதலில் ஓடும் மின்ஸார சத்திக்கு எதிர் திசையில் ஓடுகிறது.

கம்பியில்லாத் தந்தியில் இவ்விதமான மாறுதல்கள் மிகவும் அதிகமான வேகத்தோடு வினாடிக்கு 12,000 முறைக்குக் குறையாமல் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் கிரணங்கள் அலைரூபமாகப் பரவுகின்றன. ஸமாசாரத்தை கிரகிக்கு மிடத்திலிருக்கும் கம்பியை இவ்வலைகள் வெட்டுவதால் அதில் கொஞ்சம் மின்ஸார சத்தி ஊட்டப்படுகிறது. அம்மின்ஸார சத்தியை ஸ்பந்தமாக மாற்றிச் செய்தியை அறிந்து கொள்ளுகின்றனர் சப்த அலைகளை மின்ஸார கிரணங்களாக மாற்றி பேசுவதைப் போலவே, ஒளியின் அலைகளையும் மின்ஸார அலைகளாக மாற்றி எட்டி உண் இருவர் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

மூவாமொழியின் முறையீடு

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

நம் தாய்மொழி வழங்கும் இத் தமிழ் காடு தெய்வத் திருநாடென்று போற்றத் தக்கதாகும். ஆன்றோர் வாழ்ந்த நாடென்று அறிந்து மகிழ்த்தக்கதாகும். இவ்வுண்மையை இனமையிலேயே இந்நாட்டுச் சிறுவரும் சிறுமியரும் உணரவேண்டும். இனமையிலேயே தாய்மொழிப் பற்று மக்கள் குருதியிற் கலந்து பாவவேண்டும். இதனாலேயே பாலப் பருவத்திலமைந்த “பாப்பா”வை கோக்கி.

“தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற

தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

அமிழ்தின் இனியதடி பாப்பா—எங்கள்

ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா”

என்று பாரதியார் கூறிப் போந்தார். ஓடி விளையாடும் பொழுதும், கூடி விளையாடும் பொழுதும், பச்சைப்பசும் பாலர் மனத்தில் தமிழ் மொழியன்பு தழைக்க வேண்டும்.

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி

இருந்ததும் இந்நாடே—அதன்

முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து

முடிந்ததும் இந்நாடே—அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து

சிறந்ததும் இந்நாடே—அதை

வந்தனை கூறி மனதில் இருத்தி என்

வாயு வாழ்த்தேனோ.

இன்னுயிர் தந்தெமை ஈன்று வளர்த்தருள்

ஈந்ததும் இந்நாடே—எங்கள்

அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி

அறிந்ததும் இந்நாடே—அவர்

கன்னியாசி நிலாவின் லாடிக்
களித்ததும் இந்நாடே—தங்கள்
பொன்னுடல் இன்புற நீர் விளையாடி இல்
போத்ததும் இந்நாடே.
மங்கையராயவர் இல்லறம் நன்கு
வளர்த்ததும் இந்நாடே—அவர்
தங்க மலைகள் சுன்றமு தூட்டித்
தழுவிய திந்நாடே—மக்கள்
துங்க மூயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
சூழ்ந்ததும் இந்நாடே—பின்னர்
அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
ஆர்த்ததும் இந்நாடே.

இத்தகைய தெய்வத் திருநாட்டில் வழங்கும் தென் மொழியின் பழம்
பெருமை பேசி மகிழும் பழக்கத்தை ஒழிக்குமாறு பாரதியார் சாற்றும் பறை,
வீரப் பறையாகும். 'என்றுமுன தென்றமிழ்' என்று இறுமாந்து பேசுவ
தால் தமிழ் மொழி தழைத்துவிட மாட்டாது. பண்ணுறத் தெரிந்து ஆய்ந்த
பைந்தமிழ் என்று பாராட்டுவதனால் தமிழ்மொழி பரவிவிட மாட்டாது.
மதூரம் ஒழுஞ் தமிழின் அருமையை மதுரை மூதூர் நீர் அறியும், நெருப்
பறியும் என்று கயமறக் கூறுவதால் நமது மொழி நாளிலத்தில் ஒங்கிவிட
மாட்டாது. 'பொருப்பிலே பிறந்து, தென்னன் புகழிலே வளர்ந்து, சங்கத்
திருப்பிலே இருந்து, வையை ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை' என்று வாய்ப்
பறை சாற்றுவதால் வளமார்த்த மொழி வளர்ந்துவிட மாட்டாது. தமிழ்
மொழி வளர்க்க சூழும் சூன் புலவர், அம்மொழியின் குறைகளை
அறிந்து நி் செய்ய முன்வரவேண்டும். ஆன்றோர் போற்றிய அருந் தமிழ்
யின் குன்றகளைப் பாரதியார் அறிந்து முறையிடுகின்றார்.

ஆதி சிவன் பெற்று விட்டான்-என்னை
சூரிய மைந்தன் சிகந்திய நென்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே-நிறை
மேவும் இலக்கணம் செய்து கொடுத்தான்
மூன்று குலத் தமிழ் மன்னர்-என்னை
மூண்ட நல்லன்பொடு நித்தம் வளர்த்தார்
ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே-உயர்
ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்
கள்ளையும் தீயையும் சேர்த்து-நல்ல
காற்றையும் வான வெளியையும் சேர்த்து
தென்ற தமிழ்ப் புலவோர்கள்-பல
தீஞ்சுவைக் காவியம் செய்து கொடுத்தார்

என்று தமிழ் அன்னை தன் பிறப்பின் உயர்வையும் வளர்ப்பின் சிறப்பையும்,
தமிழ் மக்களிடம் எடுத்துரைக்கின்றாள். "அருமை சான்ற மக்கள்" யான்

இறைவனருளால் இந்நாட்டில் தோன்றினேன். முத்தமிழ் அறிந்த முனிவர்
அருளால் திருந்தினேன்; நற்றமிழ் மன்னாது சொல்வச் சிறுமியாய்ச் செழித்து
வளர்ந்தேன். காவியக் கலனணிந்து விளங்கினேன். கலிஞ் சித்தாமையால்
பல அணிகளை இழந்தேன். இப்பொழுது பேதையர் கைமொழியாகிவிட்ட
வருந்துகின்றேன். என் செய்வேன்! என்று அன்னை முறையிடுகின்றாள்.

இன்னொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்-இனி
எது செய்வேன் எனதாருயிர் மக்கான்
கொன்றிடல் போல் ஒரு வார்த்தை-இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்மர்
புத்தம் புதிய கலைகள்-பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் துட்பங்கள் கூறும்
மெத்த வளருது மேற்கே-அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை
சொல்லவும் கூடுவதில்லை-அவை
சொல்லும் திரமை தமிழ் மொழிக்கில்லை
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்-அந்த
மேற்கு மொழிகள் நிலமிசை யோங்கும்
என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்-ஆ!
இந்த வகை யெனக் கெய்திடலாமோ
சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும்-கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!

என்னும் தமிழ் அன்னையின் சோகம் தமிழ் மக்களது நெஞ்சைப் பிளப்பதாகும்.
"மேலை நாடுகளில் மேலோங்கி வளரும் கலைகள் தமிழ் மொழியில் இல்லை
என்றும், அக்கலைகளில் அமைந்த நுண் பொருள் னைத் தெ ற்க்கும் திறமை
யும் தமிழ் மொழிக்கில்லை என்றும், தமிழறியாத் தகவிலர் னைக் குறை
கேட்டுத் தமிழன்னை தயங்குகின்றாள். மேல்காட்டு மொழிகளில் ஒங்கி வள
ரும் நவீனக் கலைகள் தமிழ் மொழியில் இல்லை யென்பது உண்மையேயா
யினும் அக்கலைகளைச் சொல்லும் திறமை தமிழ் மொழிகளில் இல்லை யென்பது
விரிவிலா அறிவினர் கூறும் வெற்றுவரையாகும். எக்கலைகளையும் தமிழ்
மொழியில் இயற்றாதல் கூடும். புதிய சொற்கள் வேண்டுமாயின் ஆக்குவோம்.
பண்டைப் பணுவல்களின் பதிந்து கிடக்கும் பழைய சொற்களை அகழ்ந்தெடுப்
போம். நல்ல தூல்களை மொழி பெயர்ப்போம். னவீன தூல்களை இயற்று
வோம்" என்று பாரதியார் அறைகின்றார்.

"பிற காட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற்
பெயர்த்தல் வேண்டும்
இறவாத புரமுடைய புதுதூல்கள் தமிழ்மொழியில்
இயற்றல் வேண்டும்
மறைவாக நமக்குளே பழங் கதைகள் சொல்வதிலோர்
மகிமை இல்லை
திறமான புலமை யெனில் வெளி நாட்டோர் அதை வணக்கம்
செய்தல் வேண்டும்"

என்று பாரதியார் முடிக்கும் முரசொலி கேட்கின்றதோ? தன்னைப் பறித்த

தகவிலினைப் “பேதை” யென்று தமிழன்னை குறிக்கும் முறையென்னே! தமிழ் மொழியின் நயம் தெரிந்தவன், தமிழின் சொல்லாக்க முணர்ந்தவன், அருத் தமிழாற்ற வறிந்தவன் எனலாம் “மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும்” என்று மறத்தும் கூறுதலின் அவ்வாறு துணிந்துரைத்த கயவனைப் பேதை யென்று அன்னை இகழ்ந் துரைக்கின்றாள். ஆயினும் அத்தீய சொல் அன்னை யின் உள்ளத்தில் வேல்போல் ஊடுருவிப் பாய்கின்றது. கூரிய அம்பு போல் கைக்கின்றது. வான்போல் நின்று அறுக்கின்றது. அந்நிலையின் அன்னை தன் ஆருயிர் மக்களை அன்பார்ந்த மொழிகளால் ஆதரித்து அழைக்கின்றாள். வசை தீர்க்குமாறு வேண்டுகின்றாள். எட்டுத் திசையும் செல்லுமாறு ஏவுகின்றாள்! நல்ல கலைகள் யாவும் நல்லுமாறு மன்றாடித் கேட்கின்றாள். தலையிலணிந்த ருனாமணி சரியவும் கழுத்தில் அணிந்த சிந்தாமணி இலங்கவும், இடையில் அணிந்த மணிமேகலை மின்னவும், பாதச் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், கண்ணெதிரே கலங்கி நிற்கும் அன்னையைக் காண்மின் காண்மின்! தேனினும் பாலினும் இனிய தெய்வத் தமிழாட்டி வளர்த்த அன்னையின் வற்றிய வாயும், வணங்கிய நிலையும் கண்டு வானா இருத்தலாகுமோ!

சிதி மிருத்தவர் பொற்குவை தாரீர்
சிதி குறைந்தவர் காசகன் தாரீர்
அதுவுமற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்
ஆண்மையானர் உழைப்பினை நல்கீர்
மதூர்த்தே மொழி மாதர்கனெல்லாம்
வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்
எதுவும் நல்கி இங்கெவ்வகையானும்
இப்பெருந் தொழில் காட்டுவம் வாரீர்!

இப்பெரும் பணி இயற்றுவதற்குத் தமிழ் மக்களைவரும் ஒல்லும் வகையால் உதவ வேண்டும் என்று பாரதியார் இரந்து வேண்டுகிறார்! சிதி நிறைந்தவர் அன்னிக் கொடுக்க வேண்டும். சிதி குறைந்தவர் எண்ணிக் கொடுக்க வேண்டும். வறியவர் வாயினால் வாழ்த்த வேண்டும். ஆண்மை நிறைந்தவர் அறிவிலால் உழைக்க வேண்டும். இவ்வாறு பல்லோரும் பணி செய்து அன்னையின் அருத்துயர் தீர்க்கவேண்டும். தமிழ்க் கலைகள் வளர்வதற்குத் தனிக் கலாசாலை கள் வேண்டும். அக்கலாசாலைகளில் புத்தம் புதிய வேலைகள் தொடங்க வேண் டும். அறிவு துல்களை ஆக்க வேண்டும். அந்நாளில் அருத் தமிழை அரசர் பெருமக்கள் ஆதரித்தார்! இந்நாளில் ஆதரிப்பவர் யாருளரோ! அறிவிலோம். இவ்வளம் நாம் தளர்வுறிலும் கமதன்னை தளரவில்லை. நன்னான் வருமென்று நயமுறக் கூறுகின்றாள். எத்திசையும் புகழ் மணக்க ஏற்றமுறும் காலம் உண்டோவென்று மயங்கும் மக்கள் மனத்தைத் தேற்றுகின்றாள்.

தந்தை அருள் வலியாலும்-இன்று
சார்ந்த புலவர் தவ வலியாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும்-புகழ்
ஏறிப் புவிமிகை என்று மிகுப்பேன்.

என்று தேற்றும் அன்னையின் வாய்மொழி கார்மேகத்தின் இடையே இலங்கும் கதிர் ஒளி போல்வதாகும்.

சாதாரண தர்மம்

(வி. சங்கர ஐயர்)

தர்மம் என்றால் இன்னது என்பதைக் குறித்து ஆனந்தபோதினி 17வது தொகுதியின் 755வது பக்கத்தில் வெகு விசதமாகக் கூறி யிருக்கின்றேன். அதாவது தர்ம மென்றால் கடமை என்று பொருள்.

கடவுள் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் படைத்தல் (சிருஷ்டி). காத்தல் (ஸ்திதி), அழித்தல் (ஸம்ஹாரம்) ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் செய்கின்றார். ஆகையால் கடவுளை வழிபடுதல், தாய் தகப்பன் உபாத்தியாயர் (குரு) முதலிய பெரியோர்களை வணங்குதல், உயிர்களுக்கு இரங்குதல், உண்மையுரைப்பது, செய்ந்நன்றி மறவாமை, முதலிய புண்ணிய கர்மங்களை நாம் செய்ய வேண்டும்.

1. நாம் சூரியன் உதிப்பதற்கு முன் எழுந்திருக்க வேண்டும்.
2. பிறகு கடவுளைத் தியானிக்க வேண்டும்.
3. ஜன சஞ்சார மில்லாத காலியான இடத்திற்குப் போய் மல விசை ஜனம் செய்ய வேண்டும்.
4. விடியற்காலத்தில் சூரியர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.
5. சுத்தமான வஸ்திரங்களுையே தரிக்க வேண்டும்.
6. பெற்றோர்கள் மனம் கோணாமல் அவர்கள் ஹிதமறித்து நடக்க வேண்டும்.
7. சுத்தமாக இருந்த ஜபம் செய்ய வேண்டும்; சாப்பிட வேண்டும்.
8. பழம், கிழங்குகளைத் தவிர மற்றப் பழகிய அசுத்தமான ஆகாரங்களை பிசிக்கக் கூடாது.
9. பகலில் தூங்காமலும் இரவில் அதிக கோம் விழித்திராமலும் தூங்குமுன் பரிசுத்த சித்தத்தோடு கடவுளைத் தியானித்தும் இருக்கவேண்டும்.
10. ஒருபோதும் குது முதலிய ஆட்டங்கள் ஆடுவது, கன் முதலியவைகளை அருத்துவது, அபின் முதலியவைகளை உண்பது முதலியவைகளைச் செய்யக் கூடாது.
11. தினமும் கல்லியில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்; கற்பபடி நடக்க வேண்டும்.
12. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் குருவை அவமதிக்கக் கூடாது.
13. உன்னுடன் கல்வி கற்பவர்களோடு ஒருபொழுதும் விரோதித்துக் கொள்ளக்கூடாது.
14. சத்தர்மங்கள் செய்வதில் சோம்பலை விட்டு விட வேண்டும்.
15. நல்லொழுக்கத்தினின்றும் ஒருபொழுதும் தவறக் கூடாது.
16. அமங்கனமான சொற்களும் அனாவசியமாகப் பிறரைக் குற்றம் கூறும் சொற்களும் உபயோகிக்கக் கூடாது.

17. விதண்டாவாதம் ஒருபொழுதும் செய்யக் கூடாது.
18. ஒருபொழுதும் தற்புகழ்ச்சிசெய்துகொன்னக் கூடாது.
19. கல்வி கற்க வேண்டிய காலத்தை ஒருபொழுதும் வீணாகக் கழிச்சுக்கூடாது.
20. எப்பொழுதும் உண்மையே உரைக்கப் பழக வேண்டும்.
21. 'சன்மைக் கடைப்பிடி'க்க வேண்டும்.
22. 'தந்தை நாய்ப் பேண' வேண்டும்.
23. எவர்களுையும் அலக்கியமாக எண்ணக் கூடாது.
24. பிறர் மேன்மையைப் பார்த்துப் பொறுமையுறக் கூடாது.
25. துஷ்டர்களுடைய சினேகம் செடுதலென் றறிய வேண்டும்.
26. நல்லவர் உறவைக் கொன்ன வேண்டும்.
27. ஒரு காரியம் செய்யுமுன் யோசிக்க வேண்டுமே தவிர, செய்தபின் வருத்தப்படுவதில் பயனில்லை.
28. ஒருவன் செய்த அற்ப உபகாரத்தையும் ஒருபொழுதும் மறக்கக் கூடாது.
29. வீணாக ஆசை மொழி கூறக் கூடாது.
30. அடைய முடியாத பொருளை ஆசைப்படக் கூடாது.
31. ஆபத்துக் காலத்தில் உதவி செய்ய வருமானத்தின் ஒரு பங்கை மீத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
32. பிறர் பொருளை ஒரு பொழுதும் இச்சிக்கக் கூடாது.
33. இயன்ற மட்டும் பிறருக்கு உதவி புரிய வேண்டும்.
34. ஒருவனுக்குப் பிரியமாயும் சத்தியமாயும் பேச வேண்டும்.
35. ஸத்தியமாக இருந்தாலும் அப்ரியம் பேசக்கூடாது.
36. ஒருவனுக்குப் பிரியமாயிருந்தாலும் பொய்யைச் சொல்லி அவனை ஏமாற்றக் கூடாது.
37. ஒருவனைக் கண்ட இடத்தில் புகழ்ந்து காணாத இடத்தில் இகழ்க் கூடாது.
38. கோபத்தை அடக்க வேண்டும்.
39. வாக்கும் காயமும் சுத்தமாயிருப்பதுடன் சுத்த மனதுண்டாகத் தினமும் பழக வேண்டும்.
40. பொறுமையைப் போற்றி வளர்க்க வேண்டும்.
41. செய்தொழிலைத் திருந்த நன்றாகச் செய்ய வேண்டும்.
42. அன்பில்லாதவன் இருப்பதை விட இறப்பது மேலென நினைக்க வேண்டும்.
43. பாபம் செய்பவர்களைத் திருத்தப் பாடுபட வேண்டும்.
44. புண்யவாக்கன் சினேகத்தை நாட வேண்டும்.
45. காலத்தைக் கொஞ்சமும் வீணாக்கக் கூடாது. கடந்து போன காலத்தை திரும்ப வருத்திக்கொடுக்க ஒருவராலும் முடியாது.
46. தினமும் கடவுளை நினைக்க வேண்டும்.

தர்மபாலர்

ரா மு. கிருஷ்ண பாரதி.

இருளடர்ந்த கானகத்தின் கண் மகிழ்வுடன் மலர்ந்து, இனிய தோற்றத்துடன் நறுமணக் கமழும் புஷ்பம், சுவனிப்பாரற்று நானடைவில் வாடி வதங்குதல் போல், அறியாமையும் வறுமைப் பிணியும் நிறைந்து விளங்கும் இந் நிலவுலகின் கண் ஒரு சில புருஷபூத்தமர்கள் அவ தரித்து, தமது நற்குண நற்செய்கைகள் பிறரால் பாராட்டப்படு முன்பே பரமனடி சேர்ந்து விடுகின்றனர். அத்தகைய மிகச் சிலரில் தர்மபாலரும் ஒருவர்.

தர்மபாலர் 1865 ஆம் வருடம் செப்டம்பர் மாதத்தில் இலங்கையில் அவ தரித்தார். அவரது பெற்றோர்கள் புத்தமதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். குபேரச் செல்வமும், மிகுந்த செல்வாக்கும், செப்பரிய பெருமையும் வாய்ந்த குடும்பம் அது. அவர்தம் பத்தியின் மிகுதியோ சொல்லி மானாது.

இத்தகைய பெற்றோர்களின் புத்திரராக அவதரித்த அப்பெரியாரின் பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் வளர்ந்து, தர்மபாலர் பால்ப் பருவத்தைக் கடத்தார். மிகுந்த கருத்துடன் கொழும்பு ஸ்டேட் நாமஸ் கல்லூரியில் கல்விகற்றுப் பட்டமும் பெற்றார். விரைவில் ஓர் உயர்தர அரசாங்க உத்தியோகமும் அவரை யெதிர் கொண்டழைத்தது.

ஆனால் அவ்வுத்தமரின் மனம் நிம்மதி யடையவில்லை. சிறந்த ஞானியர் யாவருக்கும் இது இயல்பே யல்லவா? தம்மைச் சுற்றிலும் நோயும், வறுமை யும் அறியாமையுமே நிறைந்திருக்கக் கண்ட அவர் மனம், அனலில் இட்ட மெழுகென உருகியது. முடிவில் இவ்வலக வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, தமது உற்றார், உறவினர், செல்வம், உத்தியோக முதலிய யாவற்றையும் துறந்து, தமது 21-ஆவது வயதிலேயே உலகிற் குழைக்கக் கங்கணக் கட்டிக் கொண்டார். அது முதல் முடிவு வரை புத்த மதத்தைப் பரப்புவதிலேயே தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் கழித்தார்.

அவர் 1887 ஆம் ஆண்டில் பாரத நாட்டிற்கு வந்தார். இந் நாட்டிலே அவர் செய்த ஊழியங்கள் மிகப்பல. அருள் வடிவாகிய புத்த பகவானின் நிவ்விய சரித்திரத்திலே மிகப் புகழ் பெற்ற சாரநாத், கயா முதலிய புண்ணிய ஸ்தலங்களை மீண்டும் பெனத்தர் கிர்வாகத்திற்குக் கொண்டுவர அரும்பாடு பட்டார். 1892ல் கயாவில் சீவதேசு பெளத்தர் மகாநாட்டைக் கட்டித் தேன்மாரி போற் பிரசங்க மாரி பொழிந்து யாவரையும் மகிழ்வித்தனர்.

இத்து மதத்தின் மாசுதனை யகற்றி, அதற்குப் புதுயிரளித்த வீரசிங்கம் விவேகானந்தரை அறியாதார் ஒருவரு மில்லர். தர்மபாலர் அத்தகைய பெரியா ரின் உயிர்த் தோழராவார். சுவாமி விவேகானந்தருடன் தர்மபாலர் 1893-ல்

தக்காணோ நகரில் கடிய கர்வமதப் பாரீலிமெண்ட் மகாசபைக்குச் சென்றார். ஆங்கு அவர் கிசுத்திய சொற்பொழிவுகள் யாவரையும் மகிழ்வித்தன. அழியாப் புகழையும் அவருக்கு அளித்தன.

இந்தியாவிற்குத் திரும்பியதும், தமது புத்தமதப் பணியை மீண்டும் மேற்கொண்டார் அப் பெரியார். கயாக் கோயிலப் பெறவேண்டி ஆறு வருட காலம் வெகு தீவிரமாகப் போராடினார். முடிவில் வெற்றிபெறவில்லை யெனினும், அவரது தீரமும், தனரா ஊக்கமும் யாவரையும் திகைப்படையச் செய்தன.

1920-ல் கல்கத்தாவில் ஸ்ரீதர்மராஜிக் விகாரம் என்னும் ஆலயம் கட்டினார். 1924-ல் இலண்டன், கிளஸ்டர் வீதியில் பெனத்தமதச் சங்கம் ஒன்றை ஸ்தாபித்தார். அச் சங்கத்தார் ஐரோப்பா முழுவதிலும் பெனத்த சங்கியாகி கிண யனுப்பித் தீவிர மதப் பிரசாரம் செய்தனர்.

உலகம் போற்றும் உத்தமராம் புத்தபகவான் தனது உபதேசங்களை முதன் முதலில் உலகிற்கு வெளிப்படுத்திய காரநாத் என்னும் புண்ணிய ஸ்தலத்தின் பழம் பெருமைகளை மீண்டும் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்பது அவரது பேரவா. ஆங்கு அசோகரார் கட்டப்பட்டுத் தற்போது பாழடைந்துள்ள ஸ்தூபிகள், கட்டிடங்களுக்குகி, 1930-ல் பெரியதொரு பெனத்த ஆலயத்தைக் கட்டி முடித்தார். இதன் மூலம் அவரது எண்ணம் ஒருவாறு பூர்த்தியாயிற்று.

ஆசியாக் கண்டத்தில் வசிக்கும் பெனத்தர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பிளவுபட்டு இருப்பதைக் கண்ட தர்மபாலர் மனம் கலங்கினார். அவர்களுக்குள் ஒற்றுமையை கிடைக்கவும் பொருட்டு அரும்பாடு பட்டார். ஐரோப்பா, ஆசியாக் கண்டங்களில் உள்ள புத்தமதப் பிரபலர்கள் யாவரும் இவருடன் ஒத்துழைத்தனர். முடிவில் வெற்றியும் கிட்டியது.

தர்மபாலர் கருணையே வடிவானவர். “இலங்கும் உயிரினத்தும் ஈசன் கோயில்; தினர் பணியே தெய்வப் பணியாம்” என்பனவே அவரது மூல மந்திரங்களாம். துறவிகள் உள்ளிட்ட பெனத்தர்களில் பலர் “அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:” என்னும் வேத வாக்கியத்திற்கு மாறாக நடப்பதைக் கண்ட அவர் கண்ணீர் வடித்தார். அவர்களது வாழ்க்கையைத் தாய்மைப் படுத்த அவர் பட்ட பாடு கொஞ்சமல்ல. அவரது வாழ்க்கையே பிறருக்கு ஓர் வழி காட்டியாக அமைந்தது.

செல்வத்திலே பிறந்து, செல்வத்திலே வளர்ந்து, செல்வத்திலே தினைத்து முழுகிய ஓர் செல்வன், தனது இருபத்து ஒன்றாவது வயதிலே யாவற்றையும் துறந்து தனது ஆயுட் கால முழுதும் பிரம்மசாரியாக—சங்கியாசியாகக் காலம் கழித்துத் தொண்டாற்றாதல் மிக மிகப் போற்றற் குரியதாகும். புத்தபிரான் கண்ட புனித மதம், சோழிந்த இடைக் காலத்திற்குப் பின், தற் காலத்தில் ஒரு சிறிதாலும் சீர்திருத்தம் அடைந்துள்ளதென்றால், அப்பெருமை மகான் தர்மபாலரையே சாரும். புத்தர் பிறந்த புண்ணிய பூமியிலே, அவரது புராண மதம் மீண்டும் புத்துயிர் பெறவேண்டி, அனைத்தையும் துறந்து, தர்மபாலர் 40 ஆண்டுகள் அரும்பணி செய்தார். சென்ற எப்ரல் மாத முடிவில் அப்பெரியார் காரநாத் என்னும் கௌத்திரத்தில் தம் பூதவுடல் நீத்து, அழியாப் புகழுடம் பெய்தினார். அவரது நற்பெயர் கீழி வாழ்க. சபம்.

“கைம்பெண் கமலா”

(கி. ரா.)

“பொம்மை விவாகம், ஆண்பெண்களை விந்ததல்,

புத்தியில் டம்பம், புகலரிய

கைம்மையர் கஷ்டங்கள், ஆதிய நம்முடைய

காணுங் குறைகளை நாணுவமே.”

— அ. மாதவையா.

1

எனக்கு ஏழாவது வயதில் விவாகமாயிற்று. நான் ஒருநாள் தெருவில் வீளையாடிக்கொண்டிருந்தபோது என்னை அழைத்து “உனக்குக் கவியாணம் காண்கு” என்றார்கள். “அப்படியென்றால் என்ன?” என்று நான் வினவினேன். “உனக்கு ஆம்படையான் வரப்போகிறான்! புதுப் புடவை, பூ, நகைகள் எல்லாம் போட்டுக்கொள்ளலாம்” என்றான் என் அத்தை. எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. ஆம்படையான் என்னத்துக்கு? என்று நான் திணைத்தேன். பிறகு என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்றனர். நான்குநாளைக்கு மேனக்கச்சேரியும், புதுப் பட்டுச்சேலையும், பலவிதப் பாட்டுக்களும், விருத்துச் சாப்பாடுகளும் எங்கும் குணசலமே நிறைந்திருந்தன. இவைதான் என் விவாகத்தைப்பற்றி எனக்கு நினைவிருப்பவை.

என்னுடைய தாயார் என் இரண்டாவது பிராயத்திலேயே காலஞ் சென்றாள். அதற்குப் பிறகு என் தகப்பனார் மறுமணம் செய்துகொண்ட விட்டான். என்னுடைய அத்தை அம்மணியம்மானே வீட்டுவேலைகளை நிர்வகித்து வந்தான். இங்கு என் அத்தையைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது. அம்மணியம்மான் மிக்க பணக் காரரான என் பாட்டனாருக்கு ஒரே மனையப் பிறந்து ஒரு பணக்காரக் குடும்பத்தில் புகுந்தான். பாவம்! மிக இளவயதிலேயே வைதவ்யமடைந்தான். அது முதல் தகப்பன் வீட்டுடனேயேதான் இருக்கிறான். புருஷன் வீட்டிலிருந்து அவனாருக்கு மிகுந்த சொத்து கிடைத்தது. அன்றியும் என் பாட்டனார் சாரும் தருவாயில் தன் சொத்தில் ஒரு பகுதியை எழுதிவைத்துச் சென்றார். ஆதலால் அதிகச் சொத்துக்கு அதிகாரியான அம்மணியம்மானாருக்கு ஒருவித சுயேச்சை ஏற்பட்டது. அதனால் அவன் தன் சகோதரன் வீட்டில் யதேச் சாதிகாரம் செலுத்தி வந்தான். என் தாயார் இருக்கும் வரையில் அவனை வெகுவாக இம்சித்து வந்தான். நான் அவனிடம் பட்டிருக்கும் குட்டுக்கள் கண்டி லடங்கா.

அன்று நான் தெருக்கோடியில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தேன். என் தோழி பங்கஜம் ஒடிவந்து, "கமலா, ஒடிவா! அவசரம்! உங்காத்தில் என்னமோ சத்தம் கேக்கிறது!" என்று அழைத்தான். நானும் வேகமாக ஒடி வந்தேன். வீட்டுக்குள் துழையும் போதே ஏகமாக அழுதைச் சத்தம் கேட்டது. நான் உன்னே துழைந்ததுதான் தாமதம். நாலுந்து பேராக என்மேல் விழுந்து என்னைக் கட்டிக்கொண்டு "ஐயோ, கண்ணே!" என்று அவரத் தொடங்கினர். எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. சற்று சத்தம் ஓய்ந்ததும் என் அத்தைகையை கோக்கி "ஏன் இப்படி அழுதிருக்க?" என்றேன். "கண்ணே! பாவி வாயில் மண்ணைப் போட்டுட்டாண்டி. உன் ஆம்படையான் செத்துப்போய் விட்டாண்டி!" என்று கூறிக்கொண்டே மற்றொரு ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கினான். என்னுடைய குழந்தைப் புத்திக்கு எல்லாம் அதிசயமாய்த் தோன்றியது. என்னுடைய 'ஆம்படையான்' இறந்து விட்டா லென்ன? வேறொருவன் சிடைக்க மாட்டானா? அதற்காக ஏன் இப்படி ரகளை செய்யவேண்டும்?

பிறகு ஒருவாரம் வரையில் என்னை ஒருவர்மாற்றி ஒருவராகக் கட்டிக் கொண்டு ஓய்வு ஒழிவில்லாமல் புலம்ப ஆரம்பித்தனர். எனக்கு ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை. எல்லாம் வெறுப்பாகத் தோன்றியது. ஒருநாள் பங்கஜம் துடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அவன், "ஐயோ கமலா, உனக்கு இந்தக் கஷ்டம் வந்ததே" என்று கூறிப் பரிதாபப்பட்டான். நான், "இதில் எனக் கென்ன கஷ்டம்?" என்றேன். "நீ சிறு குழந்தையாய்ப் பேசுகிறாய். உனக்குத்தான் கஷ்டம். பத்தாவதுநாள் உன் அழகிய கூந்தலை எடுத்து விடுவார்களே. பிறகு நீ வெளியில் வரவே கூடாது. ஆபரணங்களையும், அழகிய சேலைகளையும், சுகவாழ்வையும் நீ விட்டுவிடவேண்டும். சுபகாரியங்களில் உன் தலையையே காட்டக்கூடாது" என்று மிக்க அனுதாபத்துடன் பங்கஜம் கூறினான். "பங்கஜம், நான் முன்பின் னறியாத ஒருவன் இறந்து விட்டால் அதற்காக என் வாழ்க்கை முழுவதும் நான் ஏன் இக்கொடூரத் துன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டும்? இது நியாயமா? இதற்கு வேறு வழியில்லையா?" என்று நான் வினவிக்கொண்டிருக்கும்போதே என் அத்தை அங்கு வந்ததால் சம்பாஷணை முடிவுற்றது.

அன்றிரவு முழுவதும் எனக்குத் தூக்கமே பிடிக்கவில்லை. பங்கஜம் கூறியவற்றிலேயே என்மனது சென்றது. நான் ஏதற்காகக் கஷ்டப்பட வேண்டும்? நான்குநாள் பார்த்ததைத் தவிர எனக்கும் என் புருஷனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? அவருடைய விதி முடிந்ததால் அவரிறந்தார். அதற்காக நான் இக்கொடிய துன்பங்களை ஏன் அனுபவிக்க வேண்டும்? இதிலிருந்து தப்ப வழியொன்றும் கிடையாதா? என்று வெகுநேரம் சிந்தித்தேன். கடைசியில் எப்படியாவது வீட்டைவிட்டு வெளியிப்பட்டு எங்காவது ஒடி விடுவதென்று தீர்மானித்து எழுந்து உட்கார்ந்தேன். மணி பதினொன்றடித்தது. என்னுடைய தற்காலத்திய நிலைமைக்கு அன்று நான் அங்கிசி வேளையில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியே காரணமாகும். அன்று அச்சமயத்தில் எனக்களித்த ஊக்கத்திற்கும் தைரியத்திற்கும் என் குலதெய்வத்தை இன்றும் நான் போற்றுகிறேன்.

படுக்கையை விட்டெழுந்த நான் சற்று நேரத்தில் இன்னது செய்வ தென்று தீர்மானித்து விட்டேன். சத்தம் செய்யாமல் பின்புறக் கதவைத்

திறந்துகொண்டு, வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, சற்று நேரத்தில் எங்கள் கிராமத்தை யொட்டிப் போகும் பொது ரஸ்தாவை யடைந்தேன். அந்த ரஸ்தாவிலேயே ஒருமணிநேரம் விடாமுயற்சியுடன் நடந்து எங்களுரிலிருந்து 3-மைல் தூரத்திலுள்ள நகரத்தை யடைந்து, ஒரு கடைபின் வாயில் அயர்ந்து உட்கார்ந்தேன். அப்பொழுதுதான் என் உண்மையை நிலையை நான் உணர்ந்தேன். என்னுடைய எண்ணிலாக் கஷ்டங்களுக்கு உறைவிடமாகியிருந்த வீட்டைவிட்டு எப்படியாவது வெளியேற வேண்டுமென்ற ஒரே எண்ணமே என் மனத்தின்மேல் நின்றதால் நான் புறப்படும்பொழுது என் உண்மை ஸ்திதியை கண்காண உணரவில்லை. நான் தரித்திருந்தவைகளைத் தவிர என்னிடம் ஆடைகளொன்றுமில்லை. கையில் அணிந்திருந்த இரு பொன்வளையங்கள், என் காதுகளை அலங்கரித்திருந்த மிகவும் மட்டமான இரு தோடுகள், இவைகளே என்னிடமிருந்த ஆஸ்தி. பணமோ பைசா கிடையாது. இவைகளுடன் நான் என்ன செய்வது? எங்கே போவது? எங்கும் வஞ்சகமே நிறைந்த இவ்வுலகில் எட்டு வயது முற்றும் கிரம்பப் பெருந்த ஒரு இனம் பெண் எவ்விதம் தனியே செய்வது? மேற்கண்டவாறு சிந்தித்துக்கொண்டே நான் அங்கு வீதியிலேயே கால்வலி தாங்காமல் காலை நீட்டிப் படுத்தேன்; சற்று நேரத்தில் சித்திரையிலாழ்ந்தேன்.

2

நான் சித்திரை கீங்கி எழுந்தபோது பகலாயிருந்தது. சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தான். என்ன ஆச்சரியம்! நான் ஒரு மோட்டார் வண்டியில் 'ரயாணம்' செய்துகொண்டிருந்தேன்! எனக்குப் பக்கத்தில் சுமார் 50 அல்லன் 55 மதிக்கத் தகுந்த ஒருவர் அமர்ந்து என்னை உற்று கோக்கிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய பார்வை எனக்கு ஒருவித ஊக்கத்தையும் ஒரு நன்னம்பிக்கையையும் அளித்தது. நான் விழித்துக்கொண்டதை யுணர்ந்த அவர் புன்னகை தவழ்ந்த முகத்துடன் அன்பு ததும்பும் குரலில் பேசினார்:—

"குழந்தாய், உனக்கு சிரமமாயிருந்தால் நீ தூங்கு. பயப்படாதே. நான் உனக்குத் தீங்கொன்றும் செய்ய மாட்டேன்".

தூக்கம் தெளிந்துவிட்டதால் நான் எழுந்து உட்கார்ந்தேன். அவ்வயோதிகர் மற்றும் சாலையில் வரும் பொழுது காரை சிறுத்த தனியே கிடத்த என்னைப் பொறுத்தி "வண்டியில் போட்டுக்கொண்டு வந்ததாகவும் கூறினார். நான் ஒரு நாள்

தந்தையற்ற அநாதை பெண்பதைத் தவிர என்னைப்பற்றி அவரிடம் ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. அவரும் அதற்கு மேல் என்னை ஒன்றும் வற்புறுத்திக் கேட்கவில்லை.

பகல் சுமார் பத்து மணிக்கு மோட்டார் வண்டி ஒரு அழகிய மாளிகை யின் வாயிலில் கின்றது. என்னுடன் கூட வந்த வயோதிகர் என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். அவருடைய உத்திரவால் இரண்டு பணிப் பெண்கள் எனக்கு மிகுந்த உபசாரங்கள் செய்தனர். நான் ஸ்நானம் செய்து அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட புது வஸ்திரங்களை யுடுத்திக்கொண்டு பசியாடா சாப்பிட்டேன். அன்று மாலைவே வேலைக்காரப் பெண்களிடமிருந்து கீழ்க் கண்ட விவரங்களை யறிந்தேன். என்னுடன் கூடவந்த வயோதிகரே அவர் வீட்டின் சொந்தக்காரர். அவர் பெயர் ராவ்பகதூர் ரத்தினமையர். அவர் ஒரு பெண்மகன் உத்தியோகஸ்தர். மிக்க செல்வவந்தர். அவருக்கு ஒரே மகன்; அவன் சென்னையில் கலாசாலையில் படித்துக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்குத் தாயாசில்லை. எனக்குப் போசனமளித்த பார்வதியம்மானே வீட்டு வேலைகளைச் செய்து வருகிறாள். அன்று மாலையில் எனக்கென்று விடப்பட்டிருந்த அறைபில் நான் உட்கார்ந்துகொண்டு, என்னுடைய வருங்கால வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சித்தித்துக்கொண்டிருந்தபோது ரத்தினமையர் அவ்விடம் வந்தார். அவர் மிகவும் பிரியமாய் என்னைக் கேட்டதால் நான் என்னைப் பற்றிய உண்மையை அவரிடம் தெரிவித்தேன். அதைக் கேட்டதும் நான் எதிர் பார்த்ததற்கு விரோதமாக அவர் மிக்க அறுதாபம் காட்டினார். மேலும் கூறினார்:—“குழந்தாய் நீ ஒன்றுக்கும் பயப்பட வேண்டாம். என்னுடைய வீட்டிலேயே இரு. உனக்குக் கல்வி கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். நீ உன் விருப்பம்போல் செய்யலாம். இதை உன் விடாகவே நினை. இங்கு உனக்கு எல்லாவித சென்கரியமும் செய்து தரப்படும்”.

மறு நாள் காலை முதல் ஒரு உபாத்தியாயர் தினமும் வந்து எனக்குப் பாடம் கற்பித்துக் கொடுத்தார். அன்று முதல் நாளும் அவ்விட்டிலேயே என்னால் இடமுற்ற வேலைகளைச் செய்துகொண்டு ரத்தினமையரின் மகனே போல் இருந்து வந்தேன். அவ்விட்டில் எல்லோரும் என்னிடத்தில் பிரியமாகவே நடந்தனர்.

3

நான்கு வருடங்கள் கடந்தன. நானும் ரத்தினமையரின் வீட்டிலேயே இருந்து வந்தேன். என்னுடைய கல்வியும் முடிந்தது. நான் ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தேன்.

இது வரையில் மிகவும் அமைதியாயிருந்த என் வாழ்க்கையில் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அச்சம்பவமே என் வாழ்க்கையின் போக்கை அடியோடு மாற்றிற்று. ரத்தினமையரின் குமாரனான ராஜா கலாசாலைப் படிப்பு முடிந்து வருவதற்கு வந்திருந்தான். அவனை நான் இதற்கு முன் பார்த்ததில்லை. அவன் கவின் காசரிகத்திலிருந்து வந்தவன் என்பதை அவன் கிராப் தலையும் மற்ற கடை யுடை பாலான்களும் நன்றாய் அறிவித்தன. ஆரம்பத்திலிருந்தே எனக்கு அவனுடைய பார்வை பிடிக்க வில்லை. என்னை அநேக தடவை உற்று உற்று நோக்கினேன். நான் அப்பொழுது அதைப் பொருட்படுத்த வில்லை.

இரண்டொரு நாள் கழித்து ஒரு மாலை நான் தனியே தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என் பின்புறம் காலடிச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். ராஜா என்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான். நான் அவனுக்கு வழி விட்டுச் சற்று விலகி நின்றேன். அவனும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்து கிட்டியதும், “கமலா, ஏன் இப்படி என்னைக் கண்டதும் ஓடுகிறாய்? என்னைப் பார்த்து நீ பயப்படக் காரணமே யில்லை. உன்னிடம் தனியாகப் பேச வேண்டுமென்றே நான் இங்கு வந்தேன்” என்றான்.

நானும் காணத்தால் தலையைக் குனிந்துகொண்டே மொழிந்தேன். “நானே ஒரு அநாதை. முன் பின்னறியாத என்னைத் தாங்கள் தனியே நான் பதற்குக் காரணமே யில்லை.

யாரேனும் பார்த்தால் விபரீதமாக நினைப்பார்கள். ஆகையால் தாங்கள் துவ்விடத்தை விட்டு விலகுவதே நல்லது”

“கமலா, அப்படி உதறிப் பேசாதே. நானும் சென்னையில் அநேகம் பெண்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் உன்னைப் பார்த்ததுமே என் இருதயம் உனக் கடிமையாய் விட்டது” என்று வெகு வினயமாகக் கூறினான்.

நான் இவ் வார்த்தைகளால் மொந்து போகிறவனில்லை. உலக அனுபவம் அதிகமில்லாவிட்டாலும் என்னுடைய புல்தகப்

படிப்பிலேயே எனக்கொரு அனுபவம் உண்டிருந்தது.

“ஐயா, நீங்கள் ஒரு லக்ஷப் பிரபு. என்ன வேண்டுமாயினும் செய்யலாம். ஆனால் நானே ஒரு எளிய, அநாதைப் பெண். என்னுடைய கடந்ததையும், என்னுடைய கற்புமே எனக்குள்ள ஆஸ்தி. ஆதலால் இவ்விதம் தகாத வார்த்தை பொன்றும் என்னிடம் கூறுவது நியாயமல்ல.....” என்று நான் மிக உறுதியாகவும் தீர்மானமாகவும் கூறினேன். அப்பொழுதே தூரத்தில் தோட்டக்காரன் வருவதைக் கண்ட ராஜா ஒரு ரோஜாச் செடியினி டையே மறைந்தான். நானும் வேகமாகச் சென்று வீட்டை யடைந்தேன்.

அன்றிரவு எனக்குத் தலையோடி அதிகப்பெரிந்ததால், சிக்ரமே படுக்கப் போய் விட்டேன். அன்றியும் ராஜா கூறியவை என் மனதைச் சஞ்சலத்தி லாழ்த்திக்கொண்டிருந்தன.

மறுநாள் நான் துயில் நீங்கி எழுந்தபோது மணி எட்டாய் விட்டது. வழக்கமாகக் காலை 5 மணிக்கு எழுந்திருக்கும் நான் அன்று எட்டு மணி வரை யில் தங்கி யிருக்கிறேன். திடீரென்று எழுந்து படுக்கையின்மேல் உட்கார்ந்

தேன். என்ன ஆச்சரியம்! என் ஆடைகள் கலைந்து அலங்கோலமாய்க் கிடந்தன! ஆஹா! என்ன அக்கிரமம்! நான் துக்கத்திலேயே மானபங்கப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறேன். சுற்றிலும் கன்றாகப் பார்த்தேன்! அங்கு ஒரு சோ இழை கிடந்தது. அதை எடுத்துப் பார்த்ததும் அது ஒரு மயக்க மருத்தென்பதை அறிந்தேன்! உடனே எல்லாம் வெட்ட வெளியாயிற்று. ராஜாவெனும் பாலியே இவ் வக்கிரமம் புரிந்திருக்கிறான். மயக்கத்திலாழ்ந்திருந்த எனக்குப் பிரக்ஞையில்லை. என்ன அபியாயம்! என் தேகம் துடித்தது! என்னுள்ளம் பதைத்தது! அடக்க முடியா ஆத்திரம் பொங்கிற்று. உடனே போய் ரத்தின மையரிடம் எல்லாவற்றையும் கூறி அவனைத் தஞ்சையடி சிவபிச்ச வேண்டு மென்று நினைத்தேன். ஆனால் மறு கிமிடமே என் செண்ணம் மாறிற்று. என் மனதிற்கு அவன் தான் குற்றவாளியென்று ஐய மறத் தெரிந்தாலும் அதற்கத்தாட்சி யென்ன? கேரில் கேட்டால் அவன் கண்டிப்பாய் மறுத்து விடுவான். என்ன செய்வது? திடீரென்று என் மனதிற்கு எதிர்பாராதவொரு அதிர்ச்சி யேற்பட்டதால் மூர்ச்சை யடைந்தேன். பிறகு அன்று முழுதும் நான் எழுந்திருக்கவே யில்லை. மாலை 5-மணிக்குத்தான் பிரக்ஞை வந்து எழுந்தேன். என் அதிர்ஷ்ட வசமாக அன்று ரத்தினமையரும் ஊரில்லை.

என்னுடைய கிலைமை இப்பொழுது ஆபத்தாய் விட்டது. இம்மானக் கேடான விஷயத்தை ரத்தினமையரிடம் தெரிவிப்பதா? இல்லையா? எனக்கு அன்னமளித்து ஆதரித்த அவருடைய மகன் மேல் வீண் பழி சுமத் துகிறேனென்று அவர் நினைத்தால் என்ன செய்வது? அல்லது இவ்வுவக்கக் கேடு கடந்த விடமான அவரில்லத்தை விட்டு வெளியேறி விடுவது கலமா? ஆனால் இவ்வளவு காலம் என்னை அன்னையினும் அன்பாய் வளர்த்து வந்த அவர் என்ன நினைக்க மாட்டார் என்ற எண்ணம் தோன்றி என் முத்திய எண்ணங்களை விரட்டியது. ஆதலால் தற்காலிகமாக அவ்விடமே மெனனமா யிருப்பதென்றே தீர்மானித்தேன். அன்றைய காலைவேயே ராஜா ஊருக்குச் சென்று விட்டானென்று கேள்விப்பட்டு அவனை என் செனதிரிவிருந்து கிவக் கிய என் தெய்வத்தைப் போற்றினேன்.

4

அப்பொழுது முற் கூறிய சம்பவங்கள் கிழிந்து சில மாதங்களாயிருந்தன. நான் கூடிய சீக்கிரத்தில் தாயாகப் போகிறேன் என்பதை உணர்ந்தேன். இவ்வுணர்ச்சி என்னுடைய வெட்கத்தையும் துக்கத்தையும் அதிகப் படுத்தியது. எனக்கு சேர்ந்த அவமானம் போதாதா? ஐக்கிசா! என்னுடைய காலம் முழுவதும் என்னைத் துயரக் கடலிலாழ்த்தி, ஒவ்வொரு கிமிடமும் என் மானக் கேட்டை நினைவூட்ட இம் மகவொன்றும் வேண்டுமோ? “மான மழித்தபின் வாழாமை முன்னினிதே” என்றார் ஆன்றோர். ஆயின் உயிரை மாய்ப்பதெப்படி? என்றிவ்விதமாக எண்ணி யெண்ணி என் மனது தண்ணில் விழுந்த புழுப்போல்தவித்தது. கடைசியில் நான் ஒரு தீர்ப்பானமான முடிவிற்கு வந்தேன். அதாவது ரத்தினமையர் வீட்டை விட்டு மறுகாளே வெளிக் கிளம்பி விடுவதென்று சிச்சயித்தேன். அவர் என்ன சொல்லப் போகிறார்? “இவ்வளவு நான் பிரியமாக வளர்த்தேன். நன்றியுடன் பெண். என்னிடம் ஒரு வார்த்தையும் கூறவில்லை.....” என்றுதான் கூறுவார். அல்லது நான் அங்கேயே இருந்து என் வெட்கக்கேடு வெளியானால் எப்படி யிருக்கும்? என்று நான் என் மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டேன்; கருங்கக் கூதின

என் மறுகாளிரவு பத்து மணிக்கு, எல்லாரும் கண்ணயர்ந்ததும் ரத்தினமையரின் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டேன். நால் கடையாகவே அங்கிருந்து 10-மைல் தூரத்திலுள்ள சென்னையை நோக்கிப் புறப்பட்டேன்.

இவ்விதமாக சென்னையை அடைந்து (எனக்குக் கொஞ்சம் படிப்பிருந்ததால்) ஏதாவது கௌரவமான ஒரு தொழிலில் அமர்ந்து, அமைதியாக வாழலாமென்றிருந்தேன். ஆனால் என் கஷ்டம் என்னை விட்டதோ? எங்கே சென்றும் என் நிழல் என்னைப் பின் தொடர்ந்தது. அன்றிரவு முழுதும் கடந்து சென்று மறுநாள் காலை 7 மணிக்கு சென்னையை யடுத்து கடற்கரை யோரமாயுள்ள ஒரு குடிசையை யடைந்தேன். ஏழமைத் தன்மே மிகுந்திருந்த அக்குடியில், சாத்தமும் சந்தோஷமும், நிரப்பியிருந்தன. அன்று அக்குடிசையில் வசித்த தம்பதிகள் எனக்கு அன்புடனிட்ட கூழ், அமுதே போல் இனித்தது; என் கவலை யெல்லாம் மறந்தேன். திருப்தியுற்ற அவ் வெளியோரின் இனிய வாழ்க்கையை ஆச்சரியத்துடன் கவனித்தேன். அன்புடன் என்னை ஆதரித்த அவர்களின் தூய வாழ்க்கையை, துன்பமும் துக்கமுமே கிழைத்த என்னுடைய வாழ்க்கையால் மாசு படுத்த நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே என்னுடைய சரித்தத்தை ஒன்று விடாமல் அவர்களிடம் கூறி அவ்விடத்தை விட்டுப்போக விடை கேட்டேன். அவர்கள் என்னிடம் மிக்க அதுதாபம் காட்டினர்; நெருங்கிக் கண்ணீர் உதிர்த்தனர். என்னைக் கொஞ்ச நான் வரையாவது அவ்விடத்தை விட்டுப் போகவே கூடாது என்று மிகவும் பரிவாய் வேண்டினர். நானும் சம்பதித்தேன்.

கடைசியில் நான் பயத்துடனும் திகிலுடனும் எதிர்பார்த்ததான் வந்தது. நான் ஒரு ஆண்மகவை ஈன்றேன். என் மானக்கேட்டிற்கொரு மறுக்க முடியா அறிகுறியான அம்மகவு சில மணிகளுக்குள் இவ்வுவகையில் டெய்ரியது. என் மனத்தைவிட்டொரு பெரும் பாரம் நிறங்கியது. இது ஒரு தாயின் சுய ஷணர்வுக்கு மாறுபட்டதேயாயினும், அது உயிர் கீத்ததில் நான் ஒரு அளவு சந்தோஷமடைந்தேன் என்றே சொல்லவேண்டும்!

இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு என் உடம்பு கொஞ்சம் தேறி என் மனதும் ஒருவாறு சாந்தமடைந்தது. அவ்விட்டிலுள்ளோரும் அக்கம் பக்கத்திலுள்ளோரும் சென்னையிலுள்ள தொழிற்சாலைக்குத் தினமும் கலிவேலை செய்யப் போய்க்கொண்டிருந்தனர். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்த போக வாரம்பித்தேன். தினப்பட 12 ஆணை கலி கிடைத்தது. அதை அப்படியே கொண்டுவந்து என்னை ஆதரித்துவந்த தம்பதிகளிடம் கொடுத்தவிட்டு நானும் அவர்களுடனேயே வசித்துவந்தேன். ஒய்வு நேரங்களில் வீட்டு வேலைகளையும் செய்துவந்தேன். இவ்விதம் என்னால் கூடியவரையில் அவர்களுக்கும் புரிந்தவந்தேன்.

நான் வேலை செய்துவந்த தொழிற்சாலையில் ஒரு சம்பவம் கடந்தது. நான்கள் வேலை செய்யும் ‘டிபிஷனுக்கு’ ஒரு தலைவா இருந்தார். அவர் மிகவும் பாலிய வயதினர். ஆடம்பரமற்ற எளிய ஆடைகளையே அவர் தரித்திருந்தாலும், அவருடைய முகத்தில், ஒரு வகையான, பெருந்தன்மையும் பொலிந்தன. அதுவே என் மனதைக் கவர்ந்தது. வரவர என்ருகை அதிகரித்தது. வேலையில் புத்திராடலில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அவருடைய உருவம் தன்பகரமான சம்பவங்களை நினைப்பூட்டியது. ஆயி

தும், அவ்வெண்ணங்கள் உடனே மறைத்து இதழியில் என் அன்பே ஐயித் தது. என்னெண்ணம் ஈடேறி என்னென்பு பயனளிக்குமோ? மாசு நிறைந்த நான் குற்றமற்ற தாய வாழ்விற்கு ஆசையுறலாமோ? முடவனுக்குக் கிட்டுமோ கொம்புத் தேன்?

“கண்ணே கமலா, இவ்வளவு காலமாக இந்நாளை எவ்வளவு ஆவனூடன் எதிர்பார்த்திருத்தேன்! அன்று முதல் என் வாழ்க்கையே அடியோடு மாறி

யது. என் ஆடம்பர வாழ்வையிட்டேன். பழைய நாகரிக நண்பர்களை விட்டுவிடுகிறேன். உன்னை எவ்விதமும் கண்டுபிடித்து, என் பாவச் செய னுக்கொரு பிராயச் செத்தம் செய்யவேண்டுமென்று சங்கல்பம் செய்துகொண் டேன். இவ்வளவு காலமாய் இத்தொழிற்சாலையிலேயே இவ்வேழை ஜனங்க ளுடன் வேலை செய்து ஜீவித்தவருகிறேன். 2 வாரத்துக்கு முன் என் தக் தையும் காலமாய்விட்டார். அதனால் அவருடைய ஏராளமான சொத்திற்கு நானே அதிகாரி. ஆதலால் உன்னை நான் இப்பொழுது சந்தோஷிக்கச் செய்வேன். நம்முடைய சந்தோஷத்தினிடையே நிற்பது உன்னுடைய ஒரு வார்த்தைதான்.”

கடற்கரையின் குளித்த காற்று மனதிற்கொரு சாந்தியையும் ஆனந்தத் தையும் அளிக்கிறது. காற்றில் மோதுண்டு, ஆடியோடி விளையாடும் அலைகளின் சப்தம் காதிக்கு இன்பமூட்டியது. ராஜாவின் அன்பொழுதும் வார்த்தைகள் என் செவியில் புதிதான ஒரு சத்தியுடன் ஒலித்தன. தலையை நியமித்த கோக்கினேன். மிகவும் பரிதாபகரமானதும்—ஆனால் கபடமற்றதமான அவன் கண்களை என் பார்வை சந்தித்தது. மறு கிமிடமே அளவிட முடியா ஆர்வத்தடன் அவனாகியவனத்தி லீடுபட்டேன். அன்புக்கும் உண் டோ அடைக்கும் தாழ்?

தமிழர் வேள்வி

(பண்டித-இராம கிருஷ்ண பிாமணிய நாவலர்.)

வேள்வி என்பது ‘வேன்’ என்னும் பகுதி அடியாகப் பிறந்த சொல். ‘வி’ தொழிற் பெயர் விருதி. ‘வேட்டல்’ என்பது இதன் பொருள். ‘வேட்டல்’ விரும்புதல் என்னும் பொருட்டு. இதனை வடமொழியானர் ‘யாகம்’ என்ப. கொண்ட குறிக்கோளை எய்தும் விருப்பத்தோடு செய்யப்படுதலின் ‘வேள்வி’ ஆயிற்று.

‘யாகம்’ அந்தணர் முதலியோர்க்கு உரித்து என்றும், தமிழர்க்கு அது உடன்பாடு அன்று என்றும் பலரும் கருதுகின்றனர் உளர். கோக்குழி, தமிழர் துல்களின்கண் யாகம் செய்தற்குரிய விளைகளும் அவற்றின் இயல்புகளும் பயன்களும் பெயர்களும் பலபடப் புனைந்து உரைக்கப் பட்டிலவேனும், தமிழர்க்கு ‘வேள்வி’ உடன்பாடன்று என்னற்குச் சான்றுகள் சில. ஆயின், தமிழர் உடன் பட்டதும் அவர்க்கு ஆன்றோரால் கிறுதப்பட்டதமான வேள்வி அந்தணர் வேள்வியினும் பெரிது வேறுபாடு உடைத்து.

அந்தணர்க்கு உரியது வேத வேள்வி. அவை வடமொழி வேதத்திற் சொல்லப்படும் அக்கினிஷ்டோமம், அதியக்கினிஷ்டோமம் உத்தியம், ஷோடஸிவாஜபேயம் முதலாகக் கூறப்படுவன. இதனை,

“ஸ்ரவேத துறையு முட்டின்று போகிய உரைசால் சிறப்பினாரவோர் மருக”

எனப் புறநானூற்றில் வரும் ஜலூர் முலங்கிழாரது பாட்டானும் உணரலாகும். வேதியர் என்னும் பெயரானும், ‘மறை நவிலத்தணர்’ ‘மறைமுது முதல் வன்’ (புறநா) முதலிய அடிகளானும், வேதத்திற்குரிய பார்ப்பார் முதலியோ ரார் கடைப்பிடிக்கத்தக்கன இவ்வகை வேள்விகள்; அந்தணர்க்கு உரிய வேள்விகள் பலவற்றினும் கொலைத் தொழில் கிகழுமென்பது யாவரு முணர்ந்த தொன்று. பச்சின உயிர்களை உயிர் நீப்பித்துச் செய்யப்படும் யாகத்தால் பெறப்பெறும் நன்மைகள் பலவாயினும், தீங்கு பல செய்து நன்மை பெறுவ தினும் வானா இருத்தல் இனிது என்று என்னும் உண்மையை உணர்வார், அந்நன்மைகளை எதிர் கோக்குவர் கொல்லோ? அவ்வேள்விகளை உகுற்றவும் உடன்படுவார்களோ? யாகத்தின்கண் மாய்த்த உயிர்கள் மீண்டும் உடம்பின் கண் புருத்தப்படுமென்பது உண்மையாயிருப்பினும், உயிர் செருப்பால் உடம்பம் உயிர்த் துன்பமும் அங்கனம் செருப்பாது உன்னப் பான்மையும்

ஆதாய்வுறி, அன்பு அரும்பப்பெற்ற யாரும் அக்கொலை வேள்விகளை நிரியாச்
என்பது ஒருதலை. பெறலரும் ஊதியத்தைப் பயக்கும் பிறபல வேள்விகளும்
இராநிற்க, கொலை வேள்விகளைச் செய்தற்கண் உன்னத்தை ஊக்கும் ஊற்றத்
தாரைக் குறித்து யாம் ஈண்டு என் வரைய வல்லோம்?

“ஒதல் வேட்டல் அவை பிறர்ச் செய்தல்
ஈதல் ஏற்ற லென்றது புரிந்தொழுகும்
அறம்புரி அந்தனர்”

என்னும் அடிகளான் ஒதல் முதலிய ஆறும் அந்தணர்க்கு உரிய என்பது
புலனும். ஒதலும் ஒதுவித்தலும் போறனாயும் பெரும் புகழ் பயக்கவல்லன
வாயுமுன. அவ்வறச் செயல்களோ டொப்பக் கொலை வேள்வியும் இயைக்கப்
பட்டிருப்பது நோக்க, அதுதான் எத்தகைய வேள்வி என்று உணர்த்தற்கண்
ஐயப்பாடு நிகழா நிற்கும். அறவேவ்விதே யாம் அதுவெனின், அந்தணர்க்கு
வேள்வி குலவினை அன்றும். பலவிடத்தும் கொலை வேள்வி பார்ப்பார்க்குக்
குலவினையாகக் கூறப் பட்டிருத்தலின், அது தொழிலிற் சேர்த்துக் கூறப்
பெற்றதம் கொலை வேள்வியையே குறித்து நிற்கின்றது என்பதன்கண் ஐயம்
யாதும் இன்றாமன்றே? அங்ஙனமாயினும், பார்ப்பார் அதனை அற வேள்வி
யாக மாற்றி அவ்வறத்தின் கண்ணே தம்மனத்தை ஊக்கிக் கொலைக்கணின்றும்
ஒருவுவராயின், அவருடைய பெறலரும் பெருமைக்கணுவாகக் கருதப்
பெறும் இழுக்குக்களுள் சிறத்தொன்று சிதைத்ததெனத் தேறுதற்கு இட
னாகும்.

ஈமது முந்தை துல்களின்கண் வேள்விகன் தாம் பலவகையாகச் சொல்
லப்பட்டுள்ளன. மணமும் ஒரு வேள்வி என இயம்பத்தகும். இதனை மண
வேள்வி என்று கூறுவது பொருத்தம். ‘மணமாகாத பெண்’ என்னும்
பொருளில் ‘வேளா மெல்லியல்’ எனப் புறநானூற்றில் வருவதும் காண்க.
எனவே, ‘வேள்வி’ மணத்திற்கு ஒரு பெயரென்பது புலனாகின்றது. இன்
னும், ‘அவன் அவனை மணந்தான்’ என்பதனை ‘அவன் அவனே வேட்டு’
என மலையாள மொழியில் வழங்குவதும் இதனை வற்புறுத்தும் என்க. ‘வேட்
டான்’ என்பது ‘வேட்டு’ எனத் திரிந்து நின்றது, இது போல்வன பல
சொற்களும் தமிழில் நின்றும் மலை மொழியில் சென்றுள்ளன.

மண வேள்விச் சடங்குகளைத் தமிழர் தற்காலத்தும் அந்தணரையே
கொண்டு செய்கின்றனர். இரண்டாயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரும்
பார்ப்பார் தமிழர்க்கு மணவேள்விச் சடங்குகள் செய்து வந்தனர் என்பது,

‘சாலியொரு மீன்றகையானைச்
கோவலன்-மாமுது பார்ப்பான்
மறைவழி காட்டிடத் திவலஞ் செய்து’

எனவரலான் உணரப்படும். பார்ப்பார் தமிழ் காட்டிடத் குடியேறிய மீன்து

னர்த் தம் மந்திர தந்திர நெறிகளைத் தமிழர் மாட்டும் புகுத்த முயன்றனர்
பயனாகும் இதுவென்பது தெற்றென இலங்கும். என்னை? தமிழ் நெறி துள்
களின்கண் வடசொன் மந்திரங்களும் அவைபற்றிய வினைகளு மின்மையான்
என்க. எனவே, தமிழர்க்கு மணவேள்வி, முன்னர், பார்ப்பார் செய்யும் நெறி
விற்றன்று என்பது புலனும். அவர் மணமக்களை அழைப்பித்து அவ்விருவர்க்கும்
உடம்பாடு செய்வித்தலையே தலைசான்ற வேள்விச் செயலாகக் கருதியிருந்தனர்.
‘கீ இவனைக் கொன்ன இயைதியோ?’ எனவும் ‘கீ இவனோடு ஒத்து ஒருங்கு
பூவின் மணம் போலவும் மணியினொளி போலவும் வாழ்ந்தி’ எனவும் மண
மக்களை நோக்கிக் கூறியும், ‘கீ இவனைக் கொன்ன இயைதியோ?’ எனவும் கீ
இவனோடு பூவின் மணம்போலவும் மணியின் ஒளிபோலவும் ஒத்தொருங்கு
வாழ்ந்தி’ எனவும் மணமக்களை நோக்கிக் கூறியும் சிறிதள தமிழ் நெறிச் சடங்கு
களை இயற்றி மணவேள்வி செய்து வந்தனர். அவ்வேள்விக்கொன்ற தரையை
ஆர்த்தான் மெழுதலும், தனி மணவறை அமைத்தக் கோடலும், மலரலங்
கல் காற்றதலும், பலகிறப் புடவைகளால் மேற்கட்டி புனைதலும், குலையுடை
வாழையுட்பழுக் குலைக்கமுகும் பிறவும் சிறுவிப் புனைவுசெய்தலும் பிறவும் தமிழ்
நூலிட நிகழ்த்து வந்தன. ‘அம்மிமிதித்தல்’ ‘அருந்ததி காண்டல்’ என்னும்
இவ்விருண்டும் பார்ப்பாராற் தமிழரிடைப் புகுத்தப் பட்டன. கற்பின் வருவிய
அகலிகையைக் காட்டி இவன் போல் ஒழுக்கம் பிறழ்ந்த என் கூறுவது கற்
புடைத் தமிழ் மணிகளிடத்துச் சாலாமையானும், அருந்ததியின் அருங்கற்
பினைத் தமிழ்ப் பெண்களிடத்துக் காட்டிக் கற்பித்தல் வேண்டாமையானும்,
அவ்விருண்டும் தமிழர்க்கு வேண்டா ஒழுக்கக்களையாம். கற்பிற் பிறழ்ந்தா
லன்றே அவை காட்டற்பால்? பார்ப்பார் தம் குலப் பெண்களிடத்துச் சார்ந்
திய ஒழுக்கக்களைத் தமிழ்ப் பெண்களின் மாட்டும் புகுத்திய தொன்றே பார்ப்
பணப் பெண்களுக்கும் தமிழ் மாதர்களுக்கும் இயற்கையின் உதாய மணப்
பாங்கினைத் தென்னத் தெனிய எடுத்து உரைக்கின்றது. ஆயின், கற்பினியல்
பையும் கற்பொழுக்கத்தின் பயனையுமன்றே “அம்மி மிதித்தலும் அருத்
ததி காண்டலும்” வற்புறுத்துகின்றன; அது பொருந்தாமை என்னை?
எனின், கற்பாவது ‘கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும் அவனை
இன்னவாறே வழிபடுக எனவும் இருமுது குரவர் கற்பித்தலாம்’ என்பது
பெரியோரானும் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத தாகலின், தமிழ்த் தையலார்க்குக்
கற்பினியல்பும் கற்பொழுக்கமும் இருமுது குரவாரை கற்பிக்கப்படும்.
அஃதன்றிச் சிறிதும் ஒட்டல் இல்லாத பார்ப்பான் தமிழ்ப் பெண்கட்கு அம்மி
மிதிப்பக் கூறலும் அருந்ததி காணக் கூறலும் பொருந்தாவாம். அன்றியும்,
அப்பார்ப்பணப் பெண்களைத் தமிழ் மாதார்க்கு வழிகாட்டிகளாக சிறவுவதும்
வேண்டாவாம். எனவே, இன்றைய தமிழர் மணவேள்வி அவரது தொல்லை
உரிமை நெறி அன்றெனவும் அவை பார்ப்பாரையேயே புகுத்தப் பட்டதென
வும் அவை புத்தகணிக்கத் தக்கதெனவும் துணியப்படும் என்பது.

இனி, அங்கியை வழிபடுதலும் பார்ப்பா ரியல்பே யன்றித் தமிழா தன்று. தமிழர் மண், வின், நீர், அங்கி, வளி இவற்றை வழிபடும் பெற்றியர் அல்லர். ஐம்பூத வழிபாடு வேதத்தின் கண்ணே கூறப்பட்ட தொன்றாகும். அவை இயற்கைப் பொருளெனவும் அவையிற்றைத் தாம் வழிப்படுத்தி ஆன வேண்டு மெனவுமே தமிழர் கொண்டுள்ளனர். ஆகவே, அங்கி கரியாக மண வேன்வி செய்தலும் தமிழர்க் குரித்தென்பது சாலாது.

இனி, மணமகளைச் சந்திரன் முதலியோர்க்கு அளித்துப் பின்னர் மண மகன் கைக் கொள்வதாகக் கருதப்படுவது உம் பார்ப்பார் கொள்கையே யாகும். கற்பிற் சிறந்த தமிழ் மணமகளைச் சந்திரன் முதலியோர் தீண்டுவர் என்பதும் கருத்தக்கதோ? காதலன் சென்ற பாலைக் கடுவழியின்கண் தெறு தலை விலக்கப் பகலையும் தன் கற்பிற்கு இழுக்கு நேரு மென்றெண்ணி வழி பட அஞ்சி கின்ற செந்தமிழ்க் காரிகையாரையும் மதிமுதற் கடவுள் தீண்டற் பாலரோ? எனவே, அவர் தீண்டுவாராகக் கூறிய தெல்லாம் பார்ப் பார் வினாகனே யன்றிப் பிறி தென்னாகொலோ? இத்தகைத் தீயொழுக் கங்களைத் தமிழர் பார்ப்பாரிடத்து நின்றும் கற்றொழுகும் பெற்றிமை சால வெறுக்கத் தக்கது. இனியேனும் தமிழர் நல்லுணர்ச்சி பெறுவாராக.

நிற்க, கல்லுலகின்கண் மிக்கின்பத்தைத் தருவதாகக் கருதி வேட்கப்படும் வேத வேன்விகன் தமிழர்க்கில வென்றும், அக்கொலை வேன்விகளை உடைய பார்ப்பாரே சிறந்தாரென்றும் சிலர் கருதா நிற்கின்றனர். தமிழர்க்கும் வேத வேன்வி உண்டென்பதும், அது அந்தணர் வேன்வியினும் மிக்க பயனைத் தரு மென்பதும் உணராதார் அவ்வாறு கூறுவதில் என்னை வியப்பாம்? தமிழாது வேன்வியோ கொலை தழுவாதது மட்டுமன்று, ஏனை உயிர்கட்டு இன்பத்தை யளிப்பது. உற்பொருள்களை எல்லாம் நெருப்பிற் சொரிந்து தேவர் உண்ப தாகக் கருதப்படும் பெற்றித்தன்று; ஆயின், ஏனை மக்கட்கு அவர் வேண்டும் உணவுகளை அளித்து அவருண்பக் கண்டு களிக்கப்பெறும் அருமைவியையும் பெருமைவியையுமுடைத்தது. அது தான் என்னை? அதுவே விருத் தோம்பல்.

பூர்வ வேதங்களின் பயனுடைக் கருத்துக்களைத் தெற்றெனக் கொண் டிலங்கும் உத்தர வேதம் என்னும் கழிபெருஞ் சிறப்புடைய திருக்குறளே தமிழர் வேதமாகும். விருத் தோம்பலாகிய வேன்வி அவ்வேதத்தின்கட் கூறப் பட்டதாகலின், தமிழர்க்கு அதுவே வேத வேன்வியாம் என்க. அதற்கு ஒப்பது மிக்கதமாகிய வேன்வி பிறிதெதுவு மின்றென்பது ஆராய்ச்சியான் விளங்கும்.

‘இளைத்துணைத் தென்ப தொன்றிலுை விருத்தின்-
துணைத் துணை வேன்விப் பயன்’

இத்திருக்குறளின்கண் ‘விருத்தின் வேன்வி’ என்றது விருத்தோம்ப லாகிய வேன்வியாம். இதனைப் பரிமேலழகர் கூறுமாற்றமும் உணர்க.

அந்தணர் வேன்விப் பயனைவிட இதன் பயன் மிகுதித்தாமென்பது ‘விருத் தின் துணைத் துணை வேன்விப் பயன்’ என்றதனால் கன்கு போதரும். அந்த ணர் வேன்விக்கு அதற்கு விதிக்கப்பட்ட பயன் மட்டுமே உளதாம். விருத் தோம்பலாகிய வேன்விக்கு அவ்விருத்தின் மருதிக் கேற்பப் பயனும் பங்கும் என்க. இன்னும் விருத்தோம்பலே தமிழர்க்கு வேன்வியாம் என்பது,

“பரித்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருத்தோம்பி-
வேன்வி தலைப்படாதார்”

என்பதனாலும் புலப்படும். இதனால், விருத்தோம்பலாகிய வேன்வி இன்றி யமையாத தென்பது உம் அந்தணர் வேன்வி போல ஒவ்வொரு காலத்து ஏதேனும் பயன் கருதிச் செய்யப் படுவதன்றென்பது உம் பெற்றுமென்க. இவ்வேன்விக்கு அந்தணர் வேன்விக்கு வேண்டும் பொருட் செலவும் அகத்திய மன்று. வறியார்க்கும் தமக்கேற்ப இவ்வேன்வி செயல் கைகூடுவதாகும். வறியராயினும் தம் கிளைமைக்கேற்ப வேன்வி செயக் கடமைப் பட்டவரேயாவர். இதனை,

“உடைமையுள் இன்மை விருத்தோம்பலோம்பா-
மடமை மடவார்களுண்டு”

என்னும் தமிழ் மறையே கன்கு புலனுறுத்தும். இனி, அவ்வேன்வி தானும், வருவிருத்தினரை எதிர் நோக்கிச் செய்யப்படுவதாம். அஃதாவது, விருத் தினர் வரல் வேண்டும் என்னும் வேட்கை மீக்கொடு இருந்து, வந்தக்கால் அவரை முறைப்படி உபசரித்தலாம்.

‘வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை-
பருவத்து பாழ்படுத லின்று’

என்னும் குறள் இதனை வலியுறுத்துமாறு உணர்க. எப்பொருளையாயினும், விருத்தினர்க்கு அளித்தன்றி உண்ணலாகாது என்பதும் தமிழர்க்கு விதிக்கப் பட்டதொன்றும்.

“விருத்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா-
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று”

என்பதனை நோக்குக. இனி இது இல்லறத்தார்த் கெல்லாம் ஒருங்கொப்ப இன்றியமையாதது என்பதும் அவர் அதனைக் கடைப்பிடித்த ஒழுக்கற் பாண் என்பதும்,

“இருத்தோம்பி இவ்வாழ்வ தெல்லாம் விருத்தோம்பி-
வேனாண்மை செய்தற் பொருட்டு”

என்பதனால் விளங்கும். ‘வேனாண்மை’ என்றமையான் இதவே இவ்வாழ் வார் செய்யத்தக்க இன்றியமையாத உபகாரமன்பது உம் என்பவற்றெனெல் லாம் இது சிறந்த தென்பது உம் அறியாற்பால.

நிற்க, அந்தணர் வேன்வி மறுமைக்கும் பெரும்பயனை அளிப்பதோடு இம்மைக்கும் தம் விருப்பத்தை எய்துவிக்கும் என்பாருளரோல், தமிழர் வேன் வியும் இம்மை மறுமைப் பயனை அடைவிக்கும் என்பது உணர்க. இம்மை

யிற் பிறர்க்குத் தீங்கு இழைக்க வேண்டுமென்னும் கோக்கத்தோடு செய்யப் பட்டும் அத்தனர் வேண்டிகளோடு தமிழர் வேள்வி ஒப்புரைக்கற் பாலதன்று. அத்தகைத் துன்பங்களை இயற்றாதற்கு இவ்வேள்வி சிறிதும் கருவியாகாது.

“அருளில்லார்க் கவ்வுகையில்லை பொருளில்லார்க்-
கவ்வுகை மில்லாதியாகு”

என்பதற் கேற்ப, இம்மைக்குப் பொருளே வலியுடைத் தாகலின், அப்பொரு ளையும் இம்மைக் கின்றியமையாத புசுழையும் இவ்வேள்வி பிறழ்வின்றிப் பயக்கு மென்க.

“அகனமர்ந்து செய்யா னுறைய முகனமர்ந்து-
நல்விருந்தோம்பு வானில்”

என்பதனான், இவ்வேள்வி செய்வானது மனைக்கண், திருமகன் மனமகிழ்ந்து வாழா சிற்ரும் என்பது பெறப்படுதல் காண்க. திருமகன் மனமகிழ்ந்து குடி விருப்பதினும் இன்பம் இம்மைக்கண் பிறிதுண்டோ? ‘சூவுலகும் கேட் குமே சான்றோர் கொடுத்தா ரெனப்படும் சொல்’ என்றலால், விருத்தினரை உபசரித்தலால் வரும்புகழினும் மிக்க புகழ்தான் யாது? இன்னும்,

“வித்துமிடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி-
மச்சின்மிகசுவான் புலம்”

என்றலால், இவ்வேள்வி செய்வார்க்கு மேன்மேலும் அது செயற்கு உரிய கருவாயும் குறைவின்று மென்பதும் உம் போதரும்.

இனி, மறுமைக்கண் இதனால் வரும் பயன்ருன் யாது? எனின், அத்த னர் வேண்டிகளெல்லாம் இந்நினை முதலிய பதங்களையன்றே பயக்கும்; இது, அத்தகை உயர்வுடையாரும் தாழ்ந்து உபசரிக்கும் கழிபெருயர் கிணியினை எய்துவிக்கும் என்க. என்னை?

“செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்-
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு”

என்றாகலின். எனவே, இம்மைக்கு மறுமைக்கும் கழிபெருஞ் சிறப்பினை தருதலோடு யாதொரு நிவினையையும் எத்தனை மதப்பயலாத இவ்விருத் தோம்பும் வேள்வியன்றோ சாலச் சிறந்தது?

“மோப்பக் குழையு மனிச்சம் முகத்திரித்து-
கோக்கக் குழையும் விருத்து”

என்பதைக் கடைப் பிடித்துணர்ந்து, பிறழா நெறியில் இவ்வேள்வி செய் னார்க்கு இதனினும் மிக்க ஊதியம் பிறிதின்ரும்.

இனி, அத்தனர் வேள்வி தமிழர்க்குச் சிறிதும் உடன்பாடன்று என்பதும், அது வெறுக்கத்தக்க தென்பதும் உணர்ப்பால. உயிர்களைக் கொன்று செய்யப்பெறும் வேள்விகள் பனவாரினும், ஒருபினாயும் கொன்று திடுக்கிட வேண்டாம் பயனை உடைத்தாம்.

“அவிசொரிந் தாயாம் வேட்டவினென்ற-
ஊயிர்செருத் துண்ணுமை என்று”

இதனான், தமிழர்க்கு அத்தனர் வேள்வி கடைப் பிடிக்கத் தக்கதல்ல என்பதும் ஊனுண்ணுமை அவர்க்கும் அதனினும் பெரும் பயனளிக்க வல்லதா மென் பதும் பெறப்படுமாறு உணர்க. இதனான், அத்தனர் வேள்வி பழிக்கப்பட்ட வாறும் காணத்தக்கது. அன்றியும்,

“நன்றரு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்-
கொன்றரு மாக்கல் கடை”

என்பதனான், வேள்விக்கண் உயிர்களைக் கொல்லுதலான் வருஞ் செல்வம் பேணத் தக்கதன்று என்பதும் அது பேணுவார் சான்றோராகார் என்பதும் பெறப்படுதல் கருதத்தக்கது. அல்லது உம் அத்தனர் வேள்வியின்கண் கொலை நிகழ்வான், அவ்வேள்வி செய்வாரைக் ‘கொலை வினையர்’ எனத் திருவள்ளுவர் இழித்துக் கூறுவது கூர்ந்து உணர்ப்பாலது.

“கொலைத் தொழிலை உடையராகிய மாக்கள் அதன் புன்மை அறிவார்
செஞ்சத்துப் புலைத் தொழிலனராவர்” என்னும் கருத்தை உள்ளிட்ட,

“கொலை வினையராகிய மாக்கள் புலை வினையர்-
புன்மை தெரிவாரகத்து”

என்னும் திருக்குறளை கோக்குக. எனவே, உயிர்களைக் கொன்று வேள்வி செய்வார் கொலை வினையரும் புலை வினையருமாய் என்பன போர்தன. இத் திருக் குறளுரைக்கண், ‘கொலை வினையர்’ என்றமையான் வேள்விக்கட் கொலையன்மை அறிக’ எனப் பரிமேலழகர் உரைத்தாராயினும் அதன் முற் திருபாட்டு, ‘நன்றரு மாக்கம்’ என்றது வேத வேள்வியான் வருமாக்கத் தையே சுட்டி சிற்றலின், அவ்வாறு பொருளுரைத்தல் சாலாதென்க. எனவே, பரிமேலழகர் அக்குறளான் வேத வேள்விக்கு உண்டாகும் இழுக் கினைப் போக்குதற்கே அவ்வாறு உரைத்தார் என்பதே வலியுறும். ‘கொலை வினையர்’ எனப் பொதுப்பட சிற்றலானும், வேள்விக்கட்கொலையன்மையை ஆண்டுச் சுட்ட வேண்டுமகத்தியமு மின்று. இனி, ‘வினையர்’ என்றது என்னை யெனின், ‘நன்றரு மாக்கம்’ என முன் வந்த பாட்டை வற்புறுப் பான் உரைத்ததென்க. ‘சான்றோர்க்குக் கொன்றரு மாக்கம் கடை’ என முற்கூறினரேனும், அதனாற் கொலை வினையராதல் மட்டுமன்றிப் புலை வினை யருமாம். ஆகவே, சான்றோரால் இழிக்கத் தக்கார் என்னும் பொருளைக் கொலை வினையர் என்னும் குறன் வற்புறுத்து சிற்பது கண்டுகொண்க.

இதுகாறும் ஆராய்ந்தவாற்றான் தமிழரது வேத வேள்வி விருத்தோம் பலையாம் என்பதும் அதுவே இம்மை மறுமைப் பயன்களை இனிது தரவல்ல தென்பதும் ஆகவே அதனைத் தமிழரெல்லாம் கடைப் பிடிக்கற் பாலார் என்ப தும் போர்தன.

ரோஜாப்பூக்களின் யுத்தம்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

—(0)—

பார்லிமெண்டுக்கடங்கிய அரசர்கள்.

சென்ற இரு கட்டுரைகளில் ஒருவாறு விவரிக்கப்பட்ட தூற்றான் டுப் போரின் பயன்களில் ஒன்றாக ஏற்பட்டது ரோஜாப் பூக்களின் யுத்தம். ரிச்சர்டு IIஐ சிம்மாதனத்தினின்றும் இறக்கி ஹென்ரி IV வங்காஸ்டர் அரச வம்சத்தை ஏற்படுத்தியதும், அடுத்தவந்த ஹென்ரி V தூற்றான் டுப் போரை முன்னிலும் அதிக கௌரவத்துடன் முடித்து, நல்ல வெற்றித் தருணத்தில் வயதுவராத ஹென்ரி VI பட்டத்திற்கு வந்ததும், அவருக்குப் பதிலாக ரீஜன்டு ஸ்தானம் வகித்த பெட்போர்டு (Bedford) பிரபுவின் அட்லூழியங்களால் பிரஞ்சு ஜனங்கள் ஒன்றுபட்டுக் கிளம்பி ஆங்கிலேயர் பிரான்லைவிட்டு விரட்டப்பட்டதும் பழைய விபரங்கள்.

இந்த ஹென்ரி VIன் காலத்தில் பிரான்ஸ் பூராவும் நஷ்டமாகி, அங்கு அதிகாரம் செலுத்திவந்த பிரபுக்களில் பலர் நாடு திரும்பிச் சோம்பிச் கிடந்தனர். முன்பு எட்வர்ட் III எதிர்பார்த்தபடியே உள் நாட்டில் பிரபுக்களின் கலகமும் அதனாலேற்பட்ட கலகங்களையும், சண்டைகளையும், குழப்பங்களையும், பொருள் நஷ்டங்களையும், வம்சங்களின் அழிவுகளையும் விவரிப்பது ரோஜாப்பூக்களின் யுத்தங்கள். ஆகவே இது பூராவும் உள்நாட்டுக்குள்ளேயே செல்வாக்குள்ள பிரபுக்களுக்குள் நடந்த சண்டை. இதில் கலந்துகொண்ட பிரதான கட்சியினர் தங்கள் தங்கள் தங்கள் கஷிக்கு அறிகுறியாக வெவ்வேறு வர்ணங்களுள்ள ரோஜாப்பூக்களை கொண்டதால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. மற்றப்படி ரோஜாக்கள் சண்டையிடவில்லை. ராஜாக்கள் தான் தங்கள் மதிக்கையிழந்து நாட்டின் காசத்திற்குக் காரண புருஷர்களாகினர்.

ஹென்ரி VIக்கு பாலியத்தில் ரீஜன்ஸி சபையினுதவி தேவையாக இருந்ததுபோலவே பிற்காலத்திலும் இருந்தது. அவருக்கு யாது காரணத்தினாலோ பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது. ஆகவே ஆன் யோக்யதையில்தான் போய் ரீஜன்ஸி சபை ஏற்பட்டது. அந்த சபையில் அரசனுடைய மனைவி Margaret of Anjou (ஆஞ்சோ நாட்டு மார்கரெட்) என்பவளும், யார்ச் பிரபுவான ரிச்சர்டும் முக்கியஸ்தர்களாக இருந்தனர் (Richard Duke of York).

இந்த யார்ச் பிரபு ரிச்சர்டு என்பவர் ஹென்ரி VIக்குத் தாயாறியும், சிம்மாஸனத்திற்குப் பாத்தியமும் உடையவர் என்பது அரசன் மனைவிக்கு அச்சத்தை யுண்டாக்கியது. அச்சத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஒரு காரணமும் இருந்தது. வெகுநான்வரையில் அரசு தம்பதிகளுக்கு ஆண் குழந்தையே கிடையாது. இந்த விபரங்களினால் மார்கரெட்டுக்கு ரிச்சர்டும் ஒரு பயமும் சந்தேகமும் ஏற்பட்டு ரீஜன்ஸி சபையில் அவர் ஸ்தானம் பெறக்கூடாத வழியைத் தேடி வந்தான். அனால் ரிச்சர்டுக்கு நல்ல செல்வாக்கும் வெகுஜனக் கட்டுப்பாடும் இருந்ததனால் அவர் ரீஜன்ஸி சபையில் இருக்க முடிந்தது. ஆதியில் காட்டின் கலத்திற்காகமட்டும் ஸ்தானம்பெற விரும்பியிருந்தவர், நாளைவில் தன் உரிமைகளைப்பற்றியும் பேசுவாராயித்தார். ஆகவே அரசனுக்குப் பித்தம் சற்றுத் தெளிந்தகாலத்தில் அவரை வெளியேற்றுவது சகஜமாகிவிட்டது. ஆனால் அரசனுக்கு கடினப் பித்தம்—கடினச் சித்தம்.

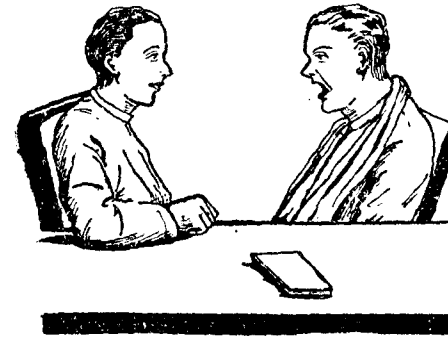
தன்னை வேண்டுமென்றே விலக் கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ரிச்சர்டுக்கு விழுந்ததும் அவரும் தீவிரமாகப் போராடலானார். தவிரவும் பிரபுக்களுடைய ஆட்சி சற்று கடுமையாக இருந்ததால் அவர்களை தான் இருந்து அடக்கினால்தான் அவர்கள் ஒரு நிலையில் இருப்பார்கள் என்பதை யுணர்ந்து அதற்காகவும் தன் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்த விரும்பினார். அவர் உள்ள வரையில் மார்கரெட்டுக்கோ அவர்களைச் சேர்ந்த பிரபுக்களுக்கோ தன்னரசு நடத்த முடிவதில்லை.

கடைசியாக ஹென்ரி VIன் மனைவிக்கு எட்வர்டு என்ற ஒரு குழந்தை அத்தியகாலத்தில் பிறந்தது. தன் மகனுக்கு எங்கே செல்வாக்கு இல்லாமல் போய்விடுமோ என்றஞ்சிய மார்கரெட் படை திரட்டலானாள். ஏனெனில் “தன் வியை தன்னைச்சுடும்” என்றபடியும் “குற்றமுள்ள கெஞ்சு குறுகுறுக்கும்” என்றபடிக்கும் ஆதியில் வங்காஸ்டர் பிரபுக்கள் ரிச்சர்டு IIஐ தங்கள் செல்வாக்கினால் சிறைப்படுத்தி சிம்மானுதனைக் கைக்கொண்ட குற்றம் அவன் மனதில் உறுத்திக்கொண்டிருந்தது போலும்! அதுசமயம் ரிச்சர்டுக்கும் மார்கரெட்டுக்கும் சச்சரவு ஒரு தோட்டத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தது. தன்னைச் சேர்ந்தவர்களெல்லாம் சிவப்பு ரோஜாவை அணிந்தவர்கள், என்ற விதமாய் தனக்கு ஒரு சிவப்பு ரோஜாவை மார்கரெட் அத்தோட்டத்திலிருந்து பறித்துக்கொண்டாள்! அதைப்பார்த்த ரிச்சர்டு தனக்கறிக்கு அறிகுறியாக ஒரு வெள்ளை ரோஜாப் புஷ்பத்தை வரித்துக்கொண்டாள்! ஆகவே “ரோஜாப் புஷ்பங்களின் யுத்தம்” (The Wars of the Roses) என்ற சரித்திரத்தில் பெயர் வந்ததாம். (பிரான்ஸில் ராஜ்யங்கள் தொலைந்து அங்கு அட்டகாசம் செய்தவந்த பிரபுக்கள் இங்கிலாந்துக்குவந்து சேரவும் யுத்தங்கள் நடந்தன! எட்வர்ட் IIIன் மதியேமதி தவிரவும் பிரான்ஸில் கஷிப்பினவு, அரசனுக்குப் பைத்தியம். வார்சு போராட்டம். அதனால் ஆங்கிலேயர் பிரான்ஸின் மேல் போர் தொடுத்தனால்லவா? அதேபோன்று இங்கிலாந்திலும் கஷிப்பினவு; அரசனுக்குப் பைத்தியம். வார்சு போராட்டம். வேலையற்ற பிரபுக்களுக்கு சண்டை ஏற்பட்டது என்பது நின்று தண்டிக்கும் கட்டிலின் தன்மை” என்பதும் கைகள் அழுதகண்ணீர் தேவர் மூவர் காக்கினும் வழியழி ஈர்வதோர் வானாகும்” என்பதும் “தன்மையோ கெடுதலோ செய்தவர்களையே திருப்பிச்சாரும்” என்பதும் சரித்திரம் விளக்கும் உண்மைகள் என்பதை யாவரும் எளிதில் அறியலாம்.)

இப்படி ஏற்பட்ட புத்தம் பல சண்டைகளுக்கிடையே நடந்தது. அவற்றில் புகழ்மிகியமானவை பின்வருவனவாகும்:—1455ல் கடந்த (St. Albans) செயின்ட்-ஆல்பன்ஸ் சண்டையில் யார்பிரபு கஹியின் வெற்றியடைந்து அரசன் ஹென்ரி VI சிறை பிடிக்கப்பட்டார். ஆனால் விடாமுயற்சியும் லாக வமும் சிறைந்த ராணியான மார்கரெட்டோ என்றால் தன் பச்சைச் குழந்தையைக் கைவிலேந்தி, வடதெனையை கோக்கிச்சென்று கல்லும் உருக, ஜனங்க ளிடம் உதவிக்காகக் கொஞ்சி படைசேர்த்துக்கொண்டாள். ஆகவே 1460ல் Wakefield என்ற விடத்தில் கடந்த சண்டையில் ராணி வெற்றிபெற்று, யார்பிரபு தோற்றார். தன் கோபத்தையும் அஞ்சையையும் காட்டவேண்டி யார்பிரபுவின் தலையை வெட்டி, காகிதத்தாலான ஒரு கிரீடத்தைத் தலையில் வைத்து, யார்க்கோட்டை வாசலில் ஒரு சுட்டிமுனையில் செருகி வைத்து, அதைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தானாம் (என்னே ஆத்திரத் தின் கோலம்! பிணத்தினிடம் சூட வெறுப்புத்தோன்றியது, அன்பு மய மாசச் சொல்லப்படும் ஒரு பெண்பிள்ளைக்கு!)

இந்தவிபரம் அறிந்த ரிச்சர்டின் மகன் எட்வர்ட் என்பவர் தன்னுடைய ஆட்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ராணி கஹியினரை Mortimers Cross என்ற விடத்தில் சந்தித்து என்றும் முறியடித்து, சேனைகளைச் சின்னாபின்னமாக்கிக் கொலைசெய்தார்! ஆகவே லண்டனுக்குள் துழைந்து எட்வர்ட் IV என்னும் பட்டப்பெயருடன் யார்க் வம்சத்தை ஸ்தாபனம் செய்தார். இதற்கு உதவியாக இருந்தது வாரிலிச்சர்டு ரிச்சர்டு நெவிலி (Richard Neville Earl of Warwick) என்பவர். இங்கிலாந்து பிரபுக்களுக்குள்ளேயே அதிகமான ஆள்கட்டுப் பாண்டு செல்வாக்கும் உன்னவர். ஆதியில் யார்க்கஹியில் இருந்தவர். பிறகு மார்கரெட்டுக் கஹியில் சேர்த்தார். அவன் ஏதோ மரியாதைக் குறைவாய் கடத் தியதால், எட்வர்டுடன் சேர்ந்தகொண்டார். இவர் எந்தக்கஹியில் இருந்தா ரோ அந்தக்கஹிசுரு ஜெயம் திச்சயம் என்பதை ஒட்டி இவருக்குச் சரித்திரத் தில் (King Maker) அரசாக்குவோர்" என்ற கௌரவப்பெயரும் உண்டு. அவருடைய உதவியைக்கொண்டு Tewkesbury என்றவிடத்தில் ராணியைத் தோற்கடித்து, குழந்தை எட்வர்டையும் கொன்றார். அடுத்தாற்போல் வார் வின்பிரபு தன் இஷ்டத்தை வற்புறுத்துவார்போல கடந்துகொண்டதால் அவ ரையும் (Barnet) என்ற விடத்திற் தோற்கடித்துக்கொன்று, கிம்மதியாக சிம் மாசனம் ஏறினர். சிறைப்பட்ட ஹென்ரி VI இறையிலேயே காலமானார்!

பட்டம்பெற்ற எட்வர்ட் IV பார்லிமென்ட் என்ற சபையையே மதியா மல் தன்னிஷ்டம்போல் வரி விதித்தும், பணம் பெற்றும் அரசு நடத்தினார். பிரபுக்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. சுமார் 1483வரையில் ஆண்டு இறக் கும்போது அவருக்கு வயது வராத இரண்டு ஆண்பிள்ளைகளும், பெரிபதான ஒரு பெண்ணும் இருந்தனர். அந்த ஆண்பிள்ளைகளில் மூத்தவனை எட்வர்ட் பேருக்குமட்டும் வைத்து எட்வர்ட் IV இன் சகோதரன் ரிச்சர்டு என்பவன் ரீஜண்டானான். ஒரேவருஷத்தில் அவர்கள் இருவரையும் இராசியமாய்க் கொண்டாவிட்டு ரீஜண்டே ரிச்சர்டு III வதாக ஆனான். ஜனங்களையும் பல வழிகளில் ஹிம்சித்தான். ஆகவே ஜனங்கள் கலகம் செய்ய அவர்களுக்குத் தலைவனாயிருந்த ரிச்சமான்ட் பிரபு ஹென்ரி என்பவன் (Henry Earl of Richmond) (பாஸ்வொர்த்) Bosworth என்ற விடத்தில் 1485ல் தோற் றடித்துக் கொன்றான். இந்த ஹென்ரி யார் என்பதும், யோஜாப்பூ புத்தி களில் இதர சில விபரங்களும் பின் ஒரு சமயம் எழுதப்படும்.

சேவிடன் அனுதாபம்

இப்போது உன் மாமனார் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறார்?

“வைத்தியம்”

“பைத்தியமா? ஆஹா! எவ்வளவு தங்கமான ஆள்”

“கவலையில்லை”

வீடுபார்க்க வந்தவர்:—“இந்த மெத்தை என்ருய்த்தானிருக்கிறது. ஆனால் கீழ் அறையில் வெடி மருந்து தொழிற்சாலை விருப்பதான் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.”

வீட்டுக்காரர்:—“நீங்கள் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். அவர்களை எல்லாம் அதிக நாளைக்கு இங்கிருக்க மாட்டார்கள். ஒரு கெருப்பு பற்றிக்கொண்டால் தடி விடுவார்கள்.”

தலைமை ஆசிரியர் (பையனைப் பார்த்து):—என்னடா, பெரிய வாலாய் இருக்கிறாயே, உன் பெயர் என்ன?

பையன்:—ஆஞ்சனேயுலு, சார்.

“நல்ல கேள்வி”

பிரசங்கியார்:— “ஒன்றை வது என்னாலானது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள இடமில்லை.”

கட்டத்தில் ஒருவர்:—“தங்களுடைய பிள்ளைகள் நான்கும்!”

“உபசாரம்”

வந்தவர்:—“இட்டிவிக்கொண்டு வருமுன் சட்னியை மட்டிலும் வைத்து விட்டுப் போய்விட்டீரே!”

வேலைக்காரன்:— “இட்டிவி வெந்துகொண்டிருக்கிறது அது வரைவிலும் தாங்கள் சும்மா தாண்ட உட்கார்ந்திருப்பீர்கள் என்றுதான்”

ஒரு தோட்டக்காரன் ஒரு மாமேரியை அழைத்து மாத்தின் மேலேறி தேய்க்கைகளை அறுக்க என்ன கூலி என்றான். அவன் ஐயா! ஏற ஒரு காய், இறக்க ஒரு காய் கொடுக்க வேண்டுமென்றான்.”

தோட்டக்காரன்:—சரி! ஆனால் இந்த மாத்தின்மேல் ஏறு.

மாமேரி மாத்தின்மேலேறி ஐந்து காய்களைத் தன்னி எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

தோட்டக்காரன்:—என்னடா! காய்களை எல்லாம் நீயே எடுத்துக் கொண்டு போகிறாயே.

மாமேரி:—ஏறினதற்கு ஒரு காய், இறக்கினதற்கு ஒரு காய், நீயாக கொடுத்தது ஒன்று, நானாக எடுத்துக் கொண்டது ஒன்று. மீதி ஒன்றை நீ கொடுத்தாலும் சரி கொடுக்காவிட்டாலும் சரி—என்று துக்கிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

“வைரத்தோடு”

ஒருத்தி:—“இந்த வைரத் தோடுதான் கேற்று என் கணவன் எனக்குப் புதிதாக வாங்கி வந்தது. ஆனால் இதற்குமுன் இதை அணிந்தவர்கள் ஆறு மாதத்திற்குள் இறந்துபோய் விட்டார்களாம்.”

மற்றவர்:—“அதுதான் காரணம் போகிறதேன். என்னடா இவ்வளவு அன்புடன் விலை யுடந்த வைரத்தோடு வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறாரே என்ன ஆச்சரியமோ என்று மதி

செய்கின்றேன். இப்போதுதான் தெரிகிறது.”

“சரிபாண பதில்”

பெரிய மனிதர்:—(சிறைக்குள் சென்று) “உன்னுடைய சிறைகிதர் எப்போதாவது உன்னைப் பார்க்க வருவதுண்டா?”

கைதி:—“நாங்கள் அடிக்கடி ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டுபோகிறோம். என் சிறைகிதர் எல்லாரும் இங்கேயே இருக்கிறார்கள்.”

கணவன்:—என்னடி, நீ இப்படி என்னை கொல்லுகிறாய். நான் எங்காவது கிணற்றில் விழுந்துதான் சாகவேண்டும்.

மனைவி:—வீழ்ந்து விடுங்களேன்.

கணவன்:—நான் போய் விட்டால், உனக்கு யார் பிண்டம் போடுவான்.

மனைவி:—உங்களுக்குப் போடுகிறவனே (காணே) எனக்கும் போடச் சிடுகிறான்; இதுதெரியாதா?

ஆஸ்டிரியாவில் கருநீற அன்னங்கள் இருக்கின்றனவாம்.

அயோவா (அமெரிக்கா)வில் ஸ்ரீமதி. க்ளின்டன் என்பவளிடம் இருபத் தாறு ஆண்டுகட்கு முன் பழுத்த ஆப்பின் பழம் ஒன்று இன்றும் கெடாமல் இருக்கிறதாம்.

அமெரிக்காவில் ஒரு கோழி கேள்விச் குறி-?-வடிவுடன் ஒரு முட்டை விட்டிருக்கிறதாம்.

கடும் சக்தி வருமுன் குயிலைத் தூத்திலிடா விட்டால் சாகைக்குக் குயிலின் சப்தம் பொருந்தி விடுமாம்.

அடுத்த ஆண்டில் ஹோலிவுட்டில் 650 சினிமா பிலிம்கள் தயாரிக்கப் படுகின்றனவாம்! இவற்றிற்காக மொத்தம் மூப்பது கோடி ரூபாய் செலவாகு மாம்.

இஸ்ராயல் என்னு மிடத்தில் மனித முகத்தையுடைய கோழி இருக்கிற தாம்.

பதிலை வயதுள்ள லாரா ராத் என்னும் பெண் ஹோலிவுட்டில் சினி மாக் கம்பெனிகட் குரிய சிங்கங்களையெல்லாம் அடக்கி வளர்க்கிறாள்.

1792-ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு பஞ்சாங்கத்தில் முதலில் வெங்காயத்தாலும், பிறகு தேனைக் கொண்டும் வழுக்கைத் தலையிலில் ஒரு காளில் இரண்டு வேளைகள் தேய்த்தால் மயிர் செழுமையாக வளரும் என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றதாம்.

கப்பல் தொழிலைப் பயிற்றுவிக்கும் ஒரு ஜெர்மன் ஸ்கூலில் கேப்டனைத் தவிர மற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் பெண்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

சர்ஜரி ராயல் காலேஜைச் சேர்ந்தவர்கள் சில மீன்கட்கு ஆப்பரேஷன் செய்து அவைகளை நிலத்தில் சஞ்சரிக்கும் ஜத்துக்களாகச் செய்து விட்டார்கள்.

பாரிஸ் நகரில் மரத்திரம் லைசென்ஸ் பெற்ற காய்கள் காற்பத்தையாயிரம் இருக்கின்றன. 1932-ல் மட்டும் காய்களின் லைசென்ஸ் மூலம் காற்பத்திரை டாலர்கள் பலன் வருமானம் கிடைத்திருக்கின்றதாம்.

பாவையோடு காதல் நாடகம்:—

இங்கிலிஷ் கோர்ட்டில் ஸ்ரீமதி. சாலிவெலி என்ற ஒரு பெண் தம் விவாக ரத்து உத்தரவு வேண்டுமென்று வழக்குத் தொடர்ந்தாள். பிரதில் புருஷன் அவளோடு பேசுவதில்லை யென்றும் ஒரு மரப்பாவையையே கையில் வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றனென்றும், ஒப்பான வேளைகளில் அப்பாவையை மடிமீது வைத்துத் தாலாட்டி அத்துடன் பேசி நகைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனென்றும் குறிப்பிட்டாள். விவாகம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

பேதைப் பெண்:—

லீதுவேனியா பிரதேசத்திலுள்ள கோவ்னோ என்னும் நகரில் ஒரு பெண் ஏராளமான பாங்கி நோட்டுகளுடன் ஒரு நதியில் குதித்துத் தற்கொலை செய்துகொள்ள முயற்சித்தாள். பக்கத்திலிருந்தவர்கள் அவளைக் காப்பாற்றி னார்கள். தற்கொலை முயற்சிக்குக் காரணம் என்ன என்று வினவியபோது: தன்னை எதிர்பாராத விதமாக ஏராளமான திரவியம் கிடைத்ததாகவும், அதைக்கொண்டு என்ன செய்வது என்று தோன்றாமல் தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்றதாகவும் பதில் கூறினாள்.

காகுடலை வாழைக்குலை:—

சேலம் புதிய காலேஜ் கட்டடத்தில் விவசாய உதவி டைரெக்டர் ஒரு விவசாயக் கண்காட்சியை நடத்திவைத்தார். அதில் பலவிதமான பழங்கள், கரும்பு தினுசுகள், பருத்தி வகைகள், நெல் வகைகள் மற்றும் புதிய பயிர்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தனவாம். அவற்றுள் ஐந்தடி உயரமுள்ள வாழைக்குலை ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்ததாம். அக் குலையில் பதினெட்டு சிப்புகள் இருந்தன. அவற்றில் 200 பவுண்டு நிறையுள்ள 250 வாழைப் பழங்கள் இருந்தன.

சக்கரமில்லாத ரயில்வண்டி:—

எம். நிக்கொலாஸ் யார்மல்சுக் என்னும் மும்பத்தைத் து வயதுடைய ஸோவியத் ருஷிய இஞ்சனியர் ஒருவர் சக்கரங்களை இல்லாமல் - பாஸ் பேரின்குளின் உதவியால் ஓடக்கூடிய ஒரு புதுமாதிரியான ரயில் வண்டி வைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இது தண்டவாளமின்றி மணிக்கு 190 மைல் வேகம் ஓடுமாம். இரயில் வண்டியிலுள்ள ஒவ்வொரு கம்பார்ட்மென் டிலும் 110 பிரயாணிகள் ஏறிக்கொண்டு பிரயாணம் செய்யலாமாம்.

ஆசிரியர் குறிப்புகள்.

அர்க்கோணம் தாலுகாபோர்டு உபாத்திமைச் சங்கம்

17-9-33-ம் தேதியில் அர்க்கோணம் சி. எஸ். எம். எஸிமெண்டரி பாடசாலையில் மேற்படி பாடசாலையின் தலைமை உபாத்தியாயரும் தாலுகாபோர்டு அங்கத்தினருமான மான்யுஸ் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் மேற்படி உபாத்திமைச் சங்கத்தின் விசேஷக் கூட்டம் ஒன்று கூடியது. அப்பொழுது உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் குறைகளை முறையிட்டுச் சில தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினர். நமது நாட்டில் தாலுகா போர்டுகளின் ஆதிக்கத்தினால் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் தொல்லைகள் அநந்தம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமோ வெகு சொற்பம். அதுவும் மாதந்தோறும் கிராமமாகக் கிடைப்பது தர்ப்பம். இப்படியிருந்தால் வானம் அனாவப் போற்றிப் புகழப்படும். காட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான ஆரம்பக் கல்வி எவ்வாறு செழித்தோங்கும் என்று கேட்கின்றோம். மத்திய மாகாணத்தில் ரத்தினகிரியைச் சேர்ந்த ஆரம்ப பாடசாலை ஆசிரியர்கள் தங்களுக்குரிய சம்பளம் கிடைக்கப் பெறாமல் இருந்தவதாகவும் சமீபத்தில் ஒரு செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. உயர்தரக் கல்விக்கு லக்ஷக்கணக்கான பணம் செலவு செய்யப்படுகின்றது. இதன் பயன் என்ன? கோரமான வேலையில்லாத திண்டாட்டமே உயர்தரக் கல்வியின் பயனாய் இருக்கின்றது. ஒரு பத்து அல்லது பதினாந்து ஆண்டுகளுக்குக் கல்லூரிகளையும் கலாசாலைகளையும் மூடிவிட்டு ஆரம்பக் கல்வியில் கருத்தைச் செலுத்தல் சிறந்த அறிவுடைமை ஆகும் என்பது எமது அபிப்பிராயம். ஆனால் அரசாங்கத்தார் அங்கணம் செய்யத் துணிவார்களா? அர்க்கோணம் தாலுகாபோர்டு உபாத்தியாயர் குறைகளைச் சம்பந்தப்பட்ட அதி காரிகள் சிரத்தையுடன் கவனிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

காந்தி ஜயந்தி வாரம்

8-10-33-ம் தேதியோடு 'காந்தி ஜயந்தி வாரம்' முற்றுப் பெற்றது. நாட்டில் பல ஊர்களில் இந்த வைபவம் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது என்று அறிகிறோம். வெறும் ஊர்வல அளவில் பேச்சுளவில் நின்று விடுதல் காந்தி ஜயந்தி வாரக்கொண்டாட்டமாகாது. காந்தியடிகள் உயிராகப் போற்றும் கதரை எல்லாரும் ஆதரிக்க வேண்டும். திண்டாமைப் பேயை நமது சமூகத்தை விட்டு ஒட்டம் எடுக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் செய்தலே "காந்தி ஜயந்தி"யின் உண்மைத் தத்துவம் நிறைவேற்றி வைப்பதாகும். அடுத்த வாரத்தில் திபாவளிப் பண்டிகை வரப்போகிறது. அத்திருநாளில் தமிழ் மக்களே உங்கள் கடமை என்ன? வெறும் வேடிக்கைகளில் காணைக் கரியாக்கப்போகின்றீர்களா? பகட்டான நமது உதிர்ந்த உதிர்ச்சும் அங்கியத் துணிகளை வாங்கிப் பணத்தைக் கொண்டு கொடுக்கப் போகின்றீர்களா? நமது நாட்டில் வறுமைப் பேய் தலைவிரித்தாடிக்கொண்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் அரை வயிற்றுக் கஞ்சுக்கும் அல்லற்பட்டுக் கிடக்கின்றனர். எனவே ஏராளமாக இருப்பில் டிடக்கும் தாய் கதராடைகளை வாங்கி உடுப்பதின் மூலம் ஏழை மக்கட்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றோம். திபாவளி என்பது நானூருணை வதைத்து மக்கட்கு விடுதலை இன்பம் அளித்த கண்ண பரானுக்கு நன்றி செலுத்தும் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டது. இந்நாளில் வறுமையாகிய நாகாசுரனை வதைக்கவல்ல கதரை ஆதரித்துத் "தரித்திர நாராயண" சேவை

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

311

செய்வவேண்டும் என்று தமிழ் மக்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். இச்சேவையே "காந்தி ஜயந்தி" வாரத்தின் பயனாக விளங்க வேண்டும் என்பது எமது வேண்டுகோள். சிம்லாவில் ஜப்பான் பிரதி கிதிகளோடு இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சம்பாஷணைகளைக் குறித்து யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. இந்தியமக்கள் உறுதியுடன் சுதேசி விவரம் பூண்டால் யாராலும் அவர்கட்கு கஷ்டம் உண்டாக்கமுடியாது. இந்தியா தனக்கு வேண்டிய வஸ்துக்களைத்தானே சமாளித்துக்கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தது. இதற்காகப் பிரகாடுகளை எதிர் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதே நமது கருத்து. திபாவளி போன்ற விசேஷ தினங்களிலும் பிற சமயங்களிலும் இந்திய மக்கள் சிறப்பாகக் கதரையும் பொதுவாகச் சுதேசி ஆடைகளையும் ஆதரித்து வாங்குவார்களானால் கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்கட்கு உணவும் விடுதலையும் அளிப்பவர்கள் ஆவார்கள். சுதேசித் தொழில் வளர்ச்சியே நமக்கு விடுதலை அளிக்கவல்லது என்னும் உண்மையை ஒவ்வொருவரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் நமக்குப் பூரண ஆதரவு கொடுத்து விடுவார்கள் என்று நம்பி எதிர்பார்ப்பதில் பயன் இல்லை. வெள்ளைக்காகித திட்டம் அமுலுக்கு வரும் வரும் காலத்தில் சுதேசித்தொழில்களுக்கு இப்பொழுது காட்டப்படும் ஆதரவும் எங்கே இல்லாமற் போய்விடுமோ என்றே அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இந்திய மக்கள் பிறரை எதிர் பார்க்காமல் தன்மைப்பிக்கையுடன் சுதேசிப் பொருள்களை ஆதரிப்பதற்குக் காந்தி ஜயந்தியைப் பயன் படுத்திக் கொள்வார்களாக.

சட்ட சபைகளின் கால நீட்டம்

மாகாண சபை ஆட்சி முறை என்பதும் 1934-ம் ஆண்டில்தான் வெளிப்படுமாம். அதற்குப் பிறகு ஐக்கிய ஆட்சி முறை இந்தியாவுக்கு வர ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகும். ஆகையால் இந்திய சட்டசபைக்கும் மாகாண சட்ட சபைக்கும் தேர்தல் நடத்தவேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தார் 1935-ம் ஆண்டு வரை சட்ட சபைகளின் ஆயுளை நீட்டி வைப்பார்கள் என்று தெரிகிறது. இஃது உண்மையாயிருக்கும் என்றே நம்புகின்றோம். சட்டங்களில் யோக்கியதையைக் கெடுக்க இந்த ஓடிவைக் காட்டிலும் வேறொன்று இருக்காது என்று எண்ணுகிறோம்! ஏதோ சிறிது காலம் அநாவசியச் செலவே உத்தேசித்துச் சட்டசபைகளின் காலத்தைத் தள்ளி வைக்கலாமே யொழிய ஆண்டுக்கணக்கில் நீட்டி நினைப்பது பொறுப்புள்ளவர்களின் செய்கையாகாது. 1935-ம் ஆண்டிலேனும் புதிய சட்டசபைகள் அமைக்கப்படும் என்பது என்ன நிச்சயம்? முதலில் உலகப்பொருளாதார நிலை செழுமை அடைய வேண்டும். ரிஸர்வ் பாங்கு ஏற்படவேண்டும். சமஸ்தானங்கள் ஐக்கிய ஆட்சிமுறையில் சேரவேண்டும். அப்படி யானாலும் மாகாண சபை ஆட்சி முதலில் ஏற்படவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஐக்கிய ஆட்சிமுறை வரக் கொஞ்ச காலமேனும் செல்லும். ஆகையால் அரசாங்கத்தார் கூறும் ஐக்கிய ஆட்சி என்பது 1935-ம் ஆண்டிலாவது கிடைத்த விடம் என்று நம்ப இடமில்லை. எனவே அதற்கு மேலும் சட்ட சபைகளை நீட்டி வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றலாம். ஆகையால் இப்பொழுதே சட்டசபைகளைக் கலைத்து விட்டுப் புதிய தேர்தலுக்கு ஏற்பாடு செய்தால் புதிய அரசியல் ரீதிருத்தத்தின் மதிப்பு என்ன என்று

தெரிந்துகொள்ளுதற்கு ஒரு வழி ஏற்படும். ஜனங்களின் உரிமைகளும் பாழ் போக மாட்டா.

நிஜாம் மன்னரின் செந்தெறி

ஹைதராபாத் நிஜாம் மன்னர் தமது சமஸ்தானத்தில் சமய சம்பந்தமாகவும் அரசியல் சம்பந்தமாகவும் மேற்கொண்டுள்ள கொள்கையை விளக்கி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளார். அதில் தாம் இஸ்லாத்தையும், தீர்க்கதரிசியான முகம்மது பிகர் நாயகத்தையும் தழுவிப் பின்பற்றி வந்தாலும் நிர்வாக விஷயத்தில் 'சர்வ சமய சமரஸ'க் கொள்கையையே மேற்கொண்டிருப்பதாகக் கூறிவருகிறார். "எனது பாதுகாப்பின்மீது பல்வேறு சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய ஆலயங்களையும் பாதுகாப்பது எனது சமஸ்தானத்தின் தொன்று தொட்ட கொள்கை. ஆகையால் எந்த ஜாதி மதத் தினராயினும் அவர்களது மத உணர்ச்சியைப் புண்படுத்தவோ, மத வெறி பிடித்தவன் என்று என்னை எல்லாரும் எண்ணும்படி என் சொந்தமதத்திலேயே முழுக்கிட்டுக்கொள்வோ நான் விரும்பவில்லை. உலகிலுள்ள சகல மதங்களையும் வேற்றுமையின்றி நடு நிலையுடன் நோக்கவேண்டும் என்பதும், யாருடைய மத அதுஷ்டானங்களிலும் அநாவசியமாய்த் தலையிடக் கூடாது என்பதும் எனது பரம்பரை தர்மமாகும்" என்று நிஜாம் மன்னர் கூறிய மொழிகள் பொன்னேபோல் போற்றத்தக்கவை ஆகும். ஹிந்துக்கள் பெரும்பான்மையோராக விளங்கும் சமஸ்தானத்தில் முஸ்லிம் மன்னர் இத்தகைய மனப்பான்மை கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சி தரத்தக்க விஷயமாகும். நிஜாம் மன்னரின் உயரிய பாரந்த நோக்கத்தை நாம் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். ஆனால் அவருடைய சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்த நன்னோக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுங்கும்படி அவர் செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். இன்றே நிஜாம் மன்னரின் உயர்நோக்கம் கிறைவேறுது என்பது உறுதி.

டாக்டர் அன்னிபெஸன்ட் மறைவு

செப்டம்பர் மாதம் 20-ந்தேதி மாலை சென்னை அடையாற்றில் டாக்டர் அன்னிபெஸன்ட் அம்மையார் இவ்வுலகினின்றும் மறைந்தார் என்ற செய்தி அறிந்து உலகம் முழுவதும் வருந்தியது. பெஸன்ட் அம்மையாரைப் போன்ற ஒரு பெண்மணி இதுகாறும் இவ்வுலகில் தோன்றியதில்லை என்றே கூற வேண்டும். நமது நாட்டின் கல்வி, சமூக, சமய, அரசியல் துறைகளில் பெஸன்ட் அம்மையார் அற்புதத் தொண்டாற்றி யிருக்கிறார். பெஸன்ட் அம்மையார் ஒரு பாதிரியாரை மணந்தார். இரு குழந்தைகளைப் பெற்றார். கணவரை நீக்கினார். கால்திகப் பிரசாரம் செய்தார். கருப்பத்தடையைச் சட்டமாக்க அரும்பாடு பட்டார். பிறகு தியாஸாபி என்னும் பிரமஞான சங்கத்தில் சேர்ந்தார். சகல சமயங்களிலும் உண்மை உண்டு என்று கண்டார். அவ்வுண்மையை பிரமஞான சங்கத்தின் வாயிலாக உலகில் பரப்பினார். பெஸன்ட் அம்மையார் கிளர்ச்சி மனப்பான்மை படைத்தவர். உணர்ச்சி மிக்கவர். பேச்சு வன்மையும் எழுத்துவன்மையும் சிறக்கப் பெற்றவர். எகிப்து சுதந்தரத்திற்கும் ஆப்கானிய சுதந்தரத்திற்கும் அரிய தொண்டாற்றினார். இந்தியாவில் ஹோம்ரூல் கிளர்ச்சியில் பத்தோபஸ்தில் வைக்கப்பட்டார். காங்கிரஸ் தலைவராகவும் விளங்கினார். பெஸன்ட் அம்மையாரின் பிரிவு உலகத்திற்கே நஷ்டம் என்பதில் ஐயம் இல்லை. அவரது ஆன்மா சாந்தி பெறுக.

நீல அறையின் மாம்ம்

(எஸ். எஸ். வாணன்.)

(236-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

பாலாமணி யம்மாள் வீட்டில் கதவு சாத்தப்பட்டிருந்தது. நான் கதவைத் தட்டினேன். ஒரு வேலைக்காரி கதவைத் திறக்க நான் "பாலாமணி யம்மாள் இருக்கிறார்களா?" என்று அவளைக் கேட்டேன். அவள் "இல்லீங்க. அங்க ஊரிலேயே இல்லீங்க" என்று விடை கொடுத்தாள்.

நான்:—கோகிலம்?

வேலைக்காரி:—கோகுலம்னு இங்கே யாரும் கிடையாதுங்களை!

நான்:—(ஏதோ தப்பாகச் சொல்லிவிட்டவன்போல்) அல்ல பெயரை மறந்து விட்டேன். கோகில மல்ல. மீனாள் என்றோர் பெண்.

வேலைக்காரி:—அவர்களும் அம்மா கூடவே போயிருக்காங்க!

நான்:—எந்த ஊருக்குப் போனாங்களை?

வேலைக்காரி:—தெரியாதுங்க.

நான்:—அவர்கள் போய் எத்தனை நாட்களாயின?

வேலைக்காரி:—மூன்று நாட்களாயின.

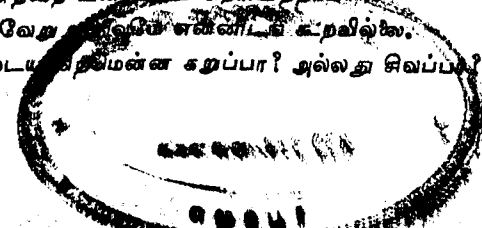
நான்:—அவர்கள் திரும்பி எப்பொழுது வருவார்கள்?

வேலைக்காரி:—இப்போதிக்கு வரமாட்டாங்க. ஐயா கூட அவங்க னோடே போயிருக்கிறாங்க. இன்னும் ஒருமாசமோ இரண்டு மாசமோ ஆகும் அவங்க திரும்பி வரதற்கு—என்றான்.

பிறகு நான் இவ் வீட்டைவிட்டிறங்கிவந்து தங்கசாலைத் தெருவிருக்கும் ஆனந்தபவன் ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்தேன். பாலாமணி யம்மாள் என் மனைவியின் பெயரை கோகிலம் என்று மாற்றிச் சொல்ல யாது காரணமென்றே என் மனம் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ஆனந்தபவன் ஹோட்டலில் நான் சிற்றண்டி சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது என் அருகில் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு மனிதர் மற்றொரு பேர் வழிசெல்லும்பொழுது "என்ன? சங்கரா! ஒரு சமாச்சாரம் சொல்லுகிறேன் கேள். யைப் பார்த்து "என்ன? சங்கரா! ஒரு சமாச்சாரம் சொல்லுகிறேன் கேள். சமாச் ஒரு வாரத்திற்கு முன் ஒருகாளிரவு நன்றாக 1-மணி அல்லது 2-மணி

நான்:—அவளுடைய தந்தைமன்ன கறப்பா? அல்லது சிவப்பா?

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

ஸ்ரீமதஸ்ரீ ஐப்பசீம—கலியுகாதி 5035, காலிவாகனம் 1856,
பசு 1343, கோல்மமாண்டு 1109, ஹிஜரி 1352,
இங்கிலிஷ் 1933 (ஸ்ரீ) அக்டோபர்—நவம்பர்.

ஸ்ரீ	அக்டோபர்	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	செவ்	திரு21-40	உத்36-0	அ36-0	திருவாரூர் பண்டி
2	18	புதன்	சு18-0	அஸ்33-35	ம33-35	திருவாரூர் பண்டி
3	19	வியா	அமா13-0	சித்29-50	சி29-50	திருவாரூர் பண்டி
4	20	வெ	பிர7-25	சுவா25-13	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
5	21	சனி	திரு52-18	விசா19-58	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
6	22	சூ	சுது45-5	அனு14-35	மர60	திருவாரூர் பண்டி
7	23	திங்	பஞ்38-20	கே9-23	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
8	24	செவ்	சுஷ்32-15	மூல4-40	அ4-40	திருவாரூர் பண்டி
9	25	புத	சுப்26-53	பூரா0-40	அமி60	திருவாரூர் பண்டி
10	26	வியா	அஷ்22-28	திரு55-30	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
11	27	வெ	நவ19-0	அவி54-25	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
12	28	சனி	தச16-35	சுது54-10	அ54-10	திருவாரூர் பண்டி
13	29	சூ	வகா15-5	பூரா54-58	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
14	30	திங்	து14-33	உத்56-30	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
15	31	செவ்	திரு14-50	ரே59-0	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
16	1	புதன்	சு16-30	அஸ்60	மர60	திருவாரூர் பண்டி
17	2	வியா	பவ18-30	அஸ்2-25	அ2-25	திருவாரூர் பண்டி
18	3	வெ	பிர21-50	பு6-53	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
19	4	சனி	துதி26-25	திரு12-23	அமி60	திருவாரூர் பண்டி
20	5	சூ	திரு31-35	ரே18-45	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
21	6	திங்	சுது37-40	மிரு25-55	அ25-55	திருவாரூர் பண்டி
22	7	செவ்	பஞ்44-15	திரு33-35	மர33-35	திருவாரூர் பண்டி
23	8	புத	சுஷ்50-15	புன41-10	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
24	9	வியா	சுப்56-38	பூசு48-15	அ48-15	திருவாரூர் பண்டி
25	10	வெ	அஷ்60	ஆவி54-15	மர60	திருவாரூர் பண்டி
26	11	சனி	அஷ்1-8	மக58-40	அ58-40	திருவாரூர் பண்டி
27	12	சூ	நவ3-55	பூர60	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
28	13	திங்	தச4-35	பூர0-55	சித்60	திருவாரூர் பண்டி
29	14	செவ்	வகா3-10	உத்1-13	அ1-13	திருவாரூர் பண்டி
30	15	புதன்	து59-40	அஸ்59-20	மரகம்	திருவாரூர் பண்டி
			திரு54-13	சித்55-38	சித்60	திருவாரூர் பண்டி

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE “ANANDA BODHINI” PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

**சென்றமாதம் வெளியான
போட்டிப் பந்தயத்தின் சரியான விடை**

1. கேர்த்தி பெற்ற னால். 2. ராசுசுப்பிரெயி. 3. அற்ப ஆகாரம்.
4. புது சிஷ்யர். 5. அரும்பிரயாசிகள். 6. தலைவாசல். 7. காற்றின்
அகேரம். 8. துப்பறவோன். 9. அன்பின்கரம். 10. யுத்த வீரன்.
11. மலின நாகரிகம். 12. ஏமாற்றமடைந்தோன். 13. பிரபஞ்சத்தின்
ரூபம். 14. வயிறு வளர்க்கும் கோலம். 15. மரக்கலத்தின் மார்க்கம்.

பரிசு பெற்றவர்கள்.

முதற் பரிசு.

முதல் பரிசு ரூ. 20-ம் கீழ்க்கண்ட இருவரே சரியான விடை எழுதிய
தால் தலா ரூ. 10—0—0 வீசிதம் பங்கிட்டு அனுப்பப்பட்டது.

1. ஏ. ஜி. வெங்கடராமன்,

5-வது பாரம், பேர்டு ஹைஸ்கூல், கமுதி—(ராமநாதபுரம் ஜில்லா)

2. ஏ. நாகசுரீஸ்வரன்,

பெத்தியாக்கன் பாளையம், சேலம் ஜில்லா.

இரண்டாவது பரிசு.

2-வது பரிசு, ரூ. 15ஐ ஒரு தப்புள்ள விடை அனுப்பின 17 பேருக்குப்
பங்கிட்டு தலா 0—14—1 அனுப்பிவிட்டோம்.

1. பி. கே. கோபால நாயர், தென்காசியா, சேலம். 2. 3. 4. வி. சுப்பிரமணியம், பண்டிருட்டி. 5. பி. சீனிவாசன், மதுரை. 6. வை. சுப்பிரமணியன், பண்டிருட்டி. 7. ம. அ. செ. சுப்பிரமணிய செட்டி, எடப்பாடி, சேலம். 8. வி. டி. குப்புசாமி முதலியார், குயப்பேட்டை, வேலூர். 9. வி. எஸ். ராஜகோபால், கயங்கார், சேலம். 10. எஸ். ஆர். வெங்கடராமன், கோயமுத்தூர். 11. ஆர். கோமளவல்லி, குப்பகோணம். 12. ஆர். கிருஷ்ணராவ், திருவல்லிக்கேணி. 13. ஏ. சுப்பிரமணிய ஐயர், கண்ணனூர். 14. என். முத்துசாமி செட்டி, பல் லடம். 15. ஆர். கிருஷ்ணலாபா, கோயமுத்தூர். 16. மு. மெ. மெய்யப்ப செட்டியார், ஜெயங்கொண்டபுரம், காரைக்குடி. 17. டி. சுப்பிரமணியம், திரு வல்லிக்கேணி.

3-வது பரிசு ரூ. 15ஐ இரண்டு தப்புள்ள விடைகள் அனுப்பிய
கீழ்க்கண்ட 42 பேருக்கும் தலா 0—5—8 வீதம் பங்கிட்டு அனுப்பிவிட்
டோம்.

1. குப்பச்சி ஆம்மாள், முன்னிர்ப்பள்ளம், திருநெல்வேலி, 2. டி. எஸ்.
சிவப்பிரகாசம் திருச்சி. 3. கே. நாராயணசாமி ரெட்டி, மன்னார்குடி. 4. ஆர்.
வி. ஸ்ரீகண்டன், சேலம். 5. எஸ். வி. ராமசாமி ஐயர், பன்னியம்பட்டி, ஈரோடு.
6. பி. ஆர். நடராஜன், யடவேடு, வட ஆற்காடு. 7. கே. சிதம்பரம் பிள்ளை,
மன்னார்குடி. 8. எஸ். ஆரோக்கியசாமி செழூர், கஞ்சனூர். 9, 10. ஏ. ராம
சாமிமுதலியார், பாபநாசம். 11, 12. என். கும்பலிங்கம், சாத்தூர், மதுரை.
13. எஸ். எஸ். பாலம், ஸ்ரீவைகுண்டம். 14. எஸ். புவனம் நீலகிரி. 15. என்.
வி. கிருஷ்ணன், பம்பாய். 16, 17. ச. சிங்கராவடிவேல், திருப்பூர். 18. வி.
கே. மூர்த்தி, கண்டம ராயக்கனூர். 19. ஏ. திருவேங்கடசாமி, கண்க்காமுத்
தூர். 20. கே. வெங்கோபராவ், தஞ்சாவூர். 21, 22, 23. டி. சுப்ரமணியம், திரு
வல்லிக்கேணி. 24. பி. பாஷ்யம், சேலம். 25. பாக்கியம்மாள், கரூர். 26. ஆ.
வே. சுந்தரபாபு, ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை. 27. ஜி. சிவராமன், பூதலூர், தஞ்
சாவூர். 28. எஸ். சபாபதி செட்டியார், உடையார் பாளையம். 29. ஆ. சுப்ர
மணிய ஐயர், பெரியகரம்போரூர். 30. டி. ஆர். முத்துராமன், ராமசுந்திரபுரம்,
திருச்சி. 31. 32. ஏ. எம். எ. அருணாசலம், பள்ளத்தூர். 33. பி. டேவிஸ்
டேனியல், குன்னுகுழி. 34. பி. கே. கோபால நாயர், தெனலதாபாத் சேலம்.
35. வி. சுப்பிரமணியம், பண்டுட்டி. 36, 37, 38, 39. பி. சீனிவாசன், தல்வா
ருளம், மதுரை. 40. ம. அ. செ. சுப்பிரமணிய செட்டி, எடப்பாடி, சேலம்.
41, 42. வி. எஸ். ராஜகோபால ஐயங்கார், சேலம்.

கடப்பன். (ஐப்பசி 20௨)

இப் போட்டியில் ஆசிரியர் தீர்ப்பே முடிவானதென்பதை ஒப்புக்கொள்
குகிறேன்.

கையெழுத்து.....

விலாசம்.....

.....

பரிசு! ரூபா 50 ரொக்கப் பரிசு!! பிரவேசக்கட்டணம் இல்லை

முதல் பரிசு ரூ. 20. 2-வது பரிசு ரூ. 15. 3-வது
பரிசு 3—ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 5 வீதம்.

விடைகாணும் விதம்:—அடுத்த பக்கத்திலுள்ள படத்தைக் கவனியுங்கள்.
ஒவ்வொரு படத்தையும் குறிக்கும் வார்த்தையின் முதல் எழுத்தை எடுத்து
வரிசையாகச் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு வரிசையிலும் ஒவ்வொரு
வார்த்தை உண்டாகும். உதாரணம்:—முதல் வரிசை முதல் கட்டத்தில்
தான். இதில் 'தா' என்னும் எழுத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்
டாவது கட்டத்தில் ராம்பம். இதில் 'ர' என்னும் எழுத்தை எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டும். மூன்றாவதில் தேன். இதில் 'தே' என்னும் எழுத்தை எடுத்துக்
கொள்ள வேண்டும். நான்காவதில் சட்டி. இதில் 'ச' என்னும் எழுத்தை
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஐந்தாவதில் மெல்லின மெய் 'ம்'—இவற்றைச்
சேர்த்தால் தாரதேசம் என்றாகும். இப்படியே மற்றவற்றையும் கண்டுபிடித்து
எழுதுக.

மூக்கிய கவனிப்பு.

போட்டியில் கலந்துகொள்ளுமோர் 318ம் பக்கத்தில் காணும் தனிக்கப்
பணில் முறாவிலாசமும் எழுதவேண்டும். ஒருவர் எத்தனை விடைகள் வேண்டு
மானாலும் அனுப்பலாம்; ஒவ்வொரு விடையுடனும் ஒரு தனிக் கடப்பனாவது
ஒன்றையாவது தபால் தலையாவது அனுப்பவேண்டும். எனினும் ஒரு விடையா
வது அச்சக் கடப்பனுடன் இருக்கவேண்டும். விடைகளை ஆசிரியர் போட்டியி
பரிசு "ஆனந்தபோதினி" காரியாலயம், செ. ரீ, லாயர் இன்னத்தம்பி முதலி
தேரு, சென்கார்பேட்டை, சென்னை என்ற விலாசத்திற்கு ஐப்பசி 20-க்
தேதிக்குள் அனுப்பவேண்டும். சரியான பரிசுபெற்றவர்களின் விவரம் அடுத்த
இசுரில் வெளியிடப்படும். ஆசிரியரிடம் உள்ள விடையுடன் எழுத்துக்கு
எழுத்துப் பொருத்தம் விடையே சரியானதாகும்.

குறிப்பு:—விலாசக் கடப்பனையும் விடைகளையும் தனித்தனி வைக்காமல்
ஒட்டியோ குண்டுரிவால் சேர்த்தோ அனுப்புக.

பரிசு ரூபா 50

சித்திர எழுத்துப் போட்டிப் பந்தயம்

1				மெல்லி மெய்
2			மெல்லி மெய்	ய்
3		வல்லி உயர் மெய்		ள்
4		கிடை உயர் மெய்		நான் மாயிசை கொடுத்தேன் எனவே
5		கிடை உயர் மெய்		ளி
6		மெல்லி மெய்		
7		மெல்லி மெய்	கிடை உயர் மெய்	ம்
8		ம்		மெல்லி மெய்
9				

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இதன் ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுவக்ஷிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரஹ சித்திரப்பரிபாலன சித்தம் உலகத்தில் ஸத் விதிகளும் அர்ச்சனாக்களும் இதன்கண் விடாநீக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவரையில் வெளிவராத ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கீழ் காணலாம்.

உபநிஷதங்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(முன்றும் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டது. மிக்க திருத்தங்களோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. கோற்ப காப்பிகளே அச்சிடப்பப் புருக்கின்றன. ஆதலின் புஸ்தகம் வேண்டியவர்கள் முன்னரே எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது மிக்க புண்ணிய கதை யென்பது உலகநிர்த விஷயம். இதனைப் பாராயணஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பயன்கள் அனவிடற்கரியனவாம். இதனைப் பத்திரிரத்தையுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் கைகூடும்; உயர்த்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தை அடையும் மார்க்கம் எற்படும்; இலக்குமி கடாட்சமுண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

ஓர் சிறந்த தமிழ்நூல் வெளியீடு நாலடியார் மூலமும் விரிவான உரையும்.

சேம்பூர் வித்வான்-வி. ஜனநாதன் சேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்நூல், மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் தமிழிப் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஹனுமனார் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அப் பாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த நீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படும் திருக்குறளோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகப் பற்பல நீதிகளை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் என்னிலையும் அடைதற்கு இந்நூல் கல்ல வழிகாட்டியாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியம் படிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'புதுமனார்' என்னும் சிறந்த புலவனொருவர், பால், இயல், அதிகாரம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை யொன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பாகங்களையும், பதினொரு இயல்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், எண்ணுற செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் புதுமனார் முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி யறிவுடையாரே படித்துணரத் தக்க பழந்தமிழ் களையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், சாமானியக் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவா யிருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்துணரத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்தக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்று பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கிணைத்து, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடப் பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும் எவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை நன்கு விளக்கிக்காட்டி மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரிவான உரையும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விரி வித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான பொருள் விளக்கமில் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அவை

கம்பட்டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூல் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை இந்நூல்கள்களில் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் துணமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதற் செய்யுளுரையில் ஹனுமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்தெழுதப் பட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஹனும்களும் காளையில் சில வாட்களுக்குத் தெரிவித்துவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வரையில் காட் டப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கணக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்க ளும், தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல் சூத்திரங்களின் உதாரணங்களாலும், சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, நீலகேசி, ருடாமணி கிசண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றத்தாதி முதலிய இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாலும் மிகத் தெளிவாக எடுத்த துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக் கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதுவரை, நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்த தில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு நன்கு விளக்கும். இது டபுள்விரோனன் 16-பேஜ் அளவில் 51-பாடங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கமும் எதாயும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவை ம் வாங்கிப் படிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1-12-0

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை 'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து கடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதி யும், உண்மையும், அன்பும் நிலைநிறுத்து, மூல முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகி னதும் பெரு வெவ்வுததைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப் பட்டது. இதில் உள்ளதை உள்ளபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எம் லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிக ளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சுபாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஊழல்களும், ஆபத்தமித்தான அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அத்த ரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சி களோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து கம் மயனைடைந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 31-10-33 வரை விலை ரூ. 1-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நே. 167, மதராஸ்.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஆண்டு 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டுகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஷே ஆக்டை, 1920ஆண்டிலும், 1929ஆண்டிலும் ஏற்பட்ட திருத்தங்களுடன் ஆக்டையும், அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுபந்தங்களுடன் சேர்த்த விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் நடையில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்வோகேட்டுகள் ம-ா-ா-டீ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், B.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்ஸ்	ரூ. அ.	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	ரூ. அ.
கோட் சட்டம்	3 0	இந்ததேச சாட்சி ஆக்ட்	1 4
சிரியூஸ் லா	3 0	தேவத்தான சட்டம்	1 0
சிலில் லா	3 0	எஸ்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 4
புது விவகார சிந்தாமணி	2 8	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
புது பெரிய ஹிந்து லா	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 10
முகம்மதியன் லா	2 0	யரண்டிகள் சட்டம்	0 18
கிராம முனிசிப் சட்டம்	1 8	கால நிர்ணயச் சட்டம்	0 2
பரம்பரை கிராம உத்தி	1 0	நீல ஆக்கிரமிப்பு என்குரோச்	0 4
யோகஸ்தர்கள் சட்டம்	1 0	மென்ட் சட்டம்	0 2
இன்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1 0	கிராமச் சுகாதாரம்	0 2
லோகல்போர்ட் ஆக்ட்	2 0		

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

அயப்பிருங்காதி லேகியம்.

உத்தரவாதமும் நம்பிக்கையுமான மருந்து.

எம்முடைய குருநாதன் வாக்குப்படி தயாரான சஞ்சீவியான இந்த அயப் பிருங்காதி லேகியத்தை விடாமல் 10 நாள் உட்கொண்டால் பித்தத்தாலுண்டாகிய காமாலை, சோகை, ரத்தம்ன்மை அன்னதுவேஷம் இந்த வியாதிகளை அறவே போக்கி திரோகத்தில் சுத்த ரத்தத்தைச் சுரக்கச் செய்யும் என்பது உண்மை முக்காலம் உண்மை. இது ஸ்ரீ வன்னிலேன் தன்னருளால் அரும் பிரயாசையோடு முடித்த ஜீவரத்தனமாகும். இதற்குப் பத்தியமில்லை.

40 நாள் சேவிக்கும் மருந்து டின் 1-க்கு விலை ரூபா 2. மாதிரி 10-நாள் சேவிக்கும் மருந்து டின் 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

எஸ். துரைசாமி தேவர்,

பரம்பரை வைத்தியர், கும்மங்கலம்,

பொன்னேரி போஸ்டு.

மதிமோச விளக்கம்.

(தாசி இராஜகோபால பூபதி அவர்கள் குயற்றியது)

ஆன்றோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த நீக்கு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்ந்துவந்த மகா புண்ணிய பூமியாகிய ம் பாதகண்டத்தில், கலிகாண் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால வயப்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை மிகுதியும் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைந்து மறநெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வஞ்சமும், சூதும், பஞ்சமா பாதகமும் அவற்றிற் கஞ்சா நெஞ்சமும் படைத்த மனிதரே நாள்தோறும், நாடுகள் தோறும், வந்தோறும் வீடுகள்தோறும் மலிந்து, வினோதம் விநோதமான படுமோசம், மதிமோசம், நிதிமோசங்களையும், சூது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுமிராது எண்ணிற்றந்த மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தூதனம் தூதனமாகத் தோன்றி அதியற்புத்ததுடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அவற்றைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எடுத்து விழுங்குவோராய் அற்புதமாக உற்பவித்து மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் போல வளர்ந்து நெந்து ஜெகஜ்ஜாலப்புரட்டாராயும், அண்டப்புரட்டாராயும், திடீர்ப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் சூதுவாதநியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்களவே யில்லை. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; வேடிக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாந்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பலிலும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், வீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; நாட்டிலும் மோசம்; நகரத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமயமாகவே யிருக்கின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் நிறைந்ததாயிருப்பதனாலே, வஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படுகின்றனர்; இத்தகைய மோசநாச வலையினின்றும் தப்புதற்கு மார்க்கம் காணாதவர்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் படுமோசப் பெரும் பாதாளத்தில் மனிதர் வீழ்ந்து மயங்காமல் தப்பித்துயிற்ற கேதுவாயிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலாவும் எண்ணிற்றந்த மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தத்தில் மிக்க வினக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது இவ்வளவு பயன் சிரத்தா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூன்று பதிப்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இந் நான்காம் பதிப்பு வெளிவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெருமபாகமான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாநாட்களுக்கு விலை ரூபா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பகவத்கீதை வசனம்

ஸ்ரீ மகாத்மரிலுல் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதும், ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ ராமா ஞானர், ஸ்ரீ மாத்வர், ஸ்ரீ கீலகண்டர் முதலிய சமயாச்சாரியர்களின் விவரங்கி யானவ்஑்டுப் பாத்திரமாக விளங்கியதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மரிலுல் அருளிச் செய்யப்பட்டதுமாகிய பதவந்தீதையைச் சிறிது கல்வியறிவுள்ள ஆண்களும் பெண்களும்கூடப் படித்துப் பயன் பெறவேண்டும் என்னும் கண்ணோக்கத்தடன் அது பிரபல நாவலாசிரியரும், கைவல்ல நவீத வசன ஆலாசிரியருமாகிய ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எளிய இலிபி வசன கடையில் எழுதப்பட்டது.

அழகிய கால்கோ கட்டடம். இதன் விலை ரூ. 1-8-0.

சுதீ சுமயச் சண்டைகளை யொழித்து சுமர்பாவத்தைப் பரப்புவது எது? இந்து மதத்தின் உண்மையான தத்துவத்தை அறிவிப்பது எது?

வேதாந்த மொன்றே.

உயிர்-தங்களின் பரம தாப்பரியமாக விளங்கும் வேதாந்தத்தின் இரகசியார்த்தம் உயிர்-தங்கள் உன்னத்தை எல்லிக்களிப்போல் அறியவேண்டுகுமானால்

ஞானசூரியோதயம் என்னும்

வேதாந்த இரகசியார்த்த வினாவிடை

என்னும் அரிய தலைப் பாருங்கள். ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அத்தியானனை வாக இருக்கவேண்டிய ஞான பொக்கிஷம். பிறகுதலியின்றிப் பாவமுறியி லாத எளிய நடைவழிச் சம்பாஷனை வடிவமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முழுமூச்சுக்குண்டாகும் முக்கியமான சந்தேகங்களை யெல்லாம் பேச்சி லின் மூத்திப் பரமானந்தத்தைத் தருவது. வேதாந்த தர்க்க ஆசிரியர் திரு. கோ. லட்சுமேஸ் செட்டியார் அவர்களின் கிறந்த முகவரை யுடையது. காவல் னாசிப்பது போலவேயிருக்கும். நல்ல கிளைஸ் காக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டது. சுமார் 200 பக்கம் கொண்டது.

இதன் விலை ரூபா 1-0-0.

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா காயகிபின்
பதிபத்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரம் கண்டிதா
கள், பரோபகாரம் மூதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து
ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவதத்திலும் சேர்
னான கடத்தையுள்ள அம்புறும் என்னும் ஸ்திரீயின் போக்குமிகவும் கேவல
னாயிருந்தும், கடைசியில் கல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாத்தமடைவது என்
னோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எனிய இனிய கடையில் எழுதப்
பட்டது. அநேக நீதி கண்டனவியது; அறிவு விருத்திக்கு சிகரந்த ஓர் பொக்கி
ஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1-0-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரருக்கு 31-10-83 வரை விசை ரூபா 1.

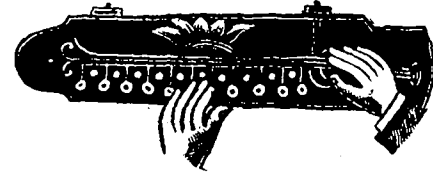
ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி.
நெ. 167, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

கனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலாபலன
களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் உற்பத்திக்குக்கிள்
றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. வினா அனா 2.

குணந்தபோதிலி குயீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புல்—புல்—தாரா.

இது ஹார்மோனியத்தைப் போன்ற சிறந்த மனோகா சங்கீத வாதியும். சங்கீதப் பயிற்சியை எளிதில் துளிக்கக்கூடியது. இதனுடைய நாடமோ செவிக்கின்பந்தரத்தக்கது. ஒவ்வொரு கீட்டிலும் சிறுவர்களுக்கு சங்கீத ஞானத்தை புகட்டச் செய்யும் கருவி இதுவேயாகும்.

7	கம்பிகன்	உள்ளது	விலை	ரூபா	5	8	0
6	"	"	"	"	5	0	0
5	"	"	"	"	4	8	0
4	"	"	"	"	4	0	0
3	"	"	"	"	3	8	0

நாசிக்கும் தக்தம் 1, சாலி 1, கம்பி 2, உபயோகிக்கும் விதம் புத்தகம் 1, நிலையாலும் சேர்த்து மேற்படி பெட்டியுடன் அனுப்பப்படும். பெட்டி வேண்டியவர்கள் இத்தனை கம்பிகள் என்று தெரிவிப்பதுடன் முன்பணம் ரூ. 2. அனுப்பவேண்டும்.

மயிர் போக்கும் சோப்.

இது ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அத்தியாவசியமானது. சரீரத்தின் எந்தப்பாகத்திலுமுள்ள மயிரை இந்த சோப்பின் உதவியால் பிரயாசையின்றி அதிக அலபமாகப் போக்கிவிடலாம். மயிரைப்போக்கவேண்டிய இடத்தில்கொஞ்சம் ஐஸ்க்ரீம் பூசி, அதன்மேல் இந்த சோப்பைத் தேய்த்து ஐந்து நிமிஷம் கழித்து காதிற் கார்மிடிலாவது ஒலைத்தன்மடிலாவது வழித்தால் அய்விடத்திலுள்ள மயிர் யாவும் கழிந்துபோகும். அந்த இடம் பிதரு மழ மழப்பாக விருக்கும். இந்த சோப்பில் தூர்நாற்றம் முதலியவை இரா. சோப் 1-க்கு விலை அரை 0 6 0

3-சோப் கொண்ட பாக்ஸ் 1-க்கு ரூ. 1 0 0

கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாகரீக நங்கையார் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சத்தமான 18 காரட் கோல்ட்
கோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்தரவாதமுள்ளது. இது சத்த
மான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமீடேஷன்
வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்கப்
பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைச்
சுவரக்கடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே
விரும்பும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்
கலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஒரே சமயத்தில் ஓரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஜூட்
கோடித்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாரம்
பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிவிண்டர் செடி
யாங்களைப்போல் கொஞ்ச நாள்களுக்குள் நின்ற
போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்
கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம்.
இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு செடி
யா கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்
பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்பு
கிறோம். இனம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்
சும் உடனே எழுதுங்கள்.

கபிரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியா சிபாரிசர்கள், மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹா பிராடபர்வ வசனம்

மது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு
என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம்
வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் பிராடபரு
ஷம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாஸ்திரம் செந்தமிழ் கடை,
முத்துப்பேட்டை பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசுத்திரப்
பட்டங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் என்
வாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உள்
ளன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அனல் 12.

ஆனந்தபோதினி சூயிஸ், தபால்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சீவி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்திரமுமே

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
திரத்தைக் காட்டி
ஹம் தேகபலத்
தைத் தரும் ஒளட
தம் வேறொன்று
மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும்
கனவான்களே!

இந்த லேகிய சேக்
காரங்கள் சாமான்ய
மானவையல்ல. அபார
மான பலத்தைத் தாக்
கூடிய சக்தி அமைந்
துள்ளவை. உறுதியாய்
இவற்றை நம்பி வாங்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒரே
தடவையிலேயே இவற்
றின் விசேட குணம்
நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கா லும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குண்மரோ கம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த வப்பம், நெஞ்சு தொண் டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிசம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாது ஹீனம், தேச உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முத லியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம் பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த நரம்புகளுக்கும் முறுக் கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிகுந்த இலேகிய பஸ்பம் வெற்றெக்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, கைக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் பலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன் மையானவையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நீர்க், இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த் திக்குமா என்னும் கத்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளா வது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்தவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள் ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற் படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து ஈண்டர் எண்ணிக்கையாகச் சாப் பிட்டு 10-நாள்களுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட் டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கிக் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்திா வ்திகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதா பத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியா யிருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதாம் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க நோஷத்தினாலாவது, துரப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரண த்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக ஷே லேகிய செந்தூரங் களைப் புரிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலிய வற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் தடையிலலை. வெளிநூற் கணவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு தம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதாம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியபிம் கிடையாது. எந்தப்பன் டும்பினையும் நீக்குவதன்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிக

பால் எடுக்கும் ஆதனால் பச்சைப்பயிற்றுச் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ரூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய் றாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள் எனை களாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக் கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றுவை யாய்ச் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜ ஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அன ள்சியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப் பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனு 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4.

பிளங்கு, சிங்கப்பூர், டெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்குலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளங், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருத் தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறத்தம்! அழகவன் சிரிப்பைக் !!

இதில் துணியில்லையென்று நீதுப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் குறும்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண் டிய ஒர் ஓஷதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள் ளது. இதை நான்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், நட்டுவாய்க் காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இத னால் சுமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவ மானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண் டியதில்லை. இது இரண்டுவீத மருந்துகளடங்கி யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவீத மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு

அனு 8. தபாற்குலி அனு 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5.

ஏககாலத்தில் 3-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்குலி குறும்.

வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ்ட மான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாரம், அதிக வெப்பியினால் உண்டாகும் சிரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் வீதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுதிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகிரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதன் மூலம் சிரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் வீதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுதிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகிரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதன் மூலம் சிரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் வீதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுதிகரந்தது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சக்தியையும், முகவகிரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்தவர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியமாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்காயெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக்குப் பூசுவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன்சோது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அணா 12. தபாற்கலி வேறு.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்குத்தல், கூசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திமாரி பீளை கட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த யாஸ்ஸையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அணா 8. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்கமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசுமேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

மேஹ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்ரித்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக நமைச்சல்சன், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருந்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கல்தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் சளி, இருமல், சரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அணா 12.

காப்தியூர் என்னும் ஷைய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், ஆயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஷைய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் காகரப்பு, இருமலினால் துக்கம் பிடியாமை, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவி யாதிக்கொண்டிருந்தவரை தங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தணுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், தியிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய நோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செனக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், சேய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்.

பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாகி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்கமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசுமேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை தினசரி திடமறிந்து மாத்திரை
கூப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுக
பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும்
முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா ரூ.

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால்
செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிணைவியாதி,
தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, சத்தி வகையறு,
வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுருக்குகள், தீப் புண்கள், வெந்
நீர்ப்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டி
கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல்,
வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒந்
றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய போன்
களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்த ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்
பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை
யாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமா
கவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது
தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமி
ஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த
கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு
பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள்
இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு
முகலட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடி
யால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்
றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம்
பார்சுவோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட
முலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கீரடைப்பு, சதை
படைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் முலமாய் ஏற்
படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதண்டு. இவைகளை
நீக்கி எல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியத்
கிடைபாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கர்ணபிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேள்வி
நிறுத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு
இந்த மருந்தில் 2-துளி கால் மாலைகளில் காதில்
விட்டுவர, காதுவள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்கனாகிய துடையின்
இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறி
தாகப் பச்சிற்று இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தந்து நித்தி
ரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை
உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச்
சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த
மாத்திரத்தில் குரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. ரீ, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளை நேர்த்தி
யாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்தி
லேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள்,
தலைவளை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலை
கள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்சுள், குல்
லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளைமத்து கண்
னைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப்
பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது
மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்குரிய யுத்தியுடன்
புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூஇலை சித்திர வேலைகள் செய்வ
தற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும்.
பத்தே சிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளுமாடியான முறை
வையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலை
களைப் பகட்டாகவும் நேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து
முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப்
பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை
அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புத்தகம், இம் மெஷினுடன்
கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, செ. 44, நம்புலாய் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

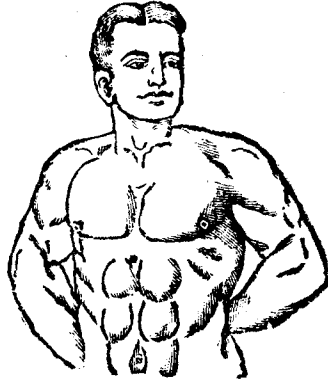
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, நாடி வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்காற்றி, பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அரை 2. 6-டப்பிகள் அரை 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்களுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வறிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அரை 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலாவது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை யான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமானிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்தினாலாவது, புழு வெட்டினாலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் கார்த்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக ஊழைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுக்கும். கடியரோகத்தைக் கடினத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூடு மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரண்டில்லாத ஊனத்ததைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக நிடைத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் பகடத்தில் அவனுடைய தேகம் கஷ்டிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தலைநகரம் கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல வாகும் அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை ஏன்மலடாய் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் ஊன்மிருந்தால் புழுதரித்தால் உதிரங் கெட்டால் ஒங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரிகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகப்படாது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப் பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷூ குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனூபவ ணை எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடீரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா, அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், அமர்பற்ற போக துகர்ச்சியாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சுறு சுறுப்பையும் கொடுக்கும். கண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், கார்த்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்யாகக்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாத்நிரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தலைநகரம் கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சூதக நிவாரணி மாத்திரை:

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பஹிஷ்டை (ருது) கிரமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்று வலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு நீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பட்டபென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

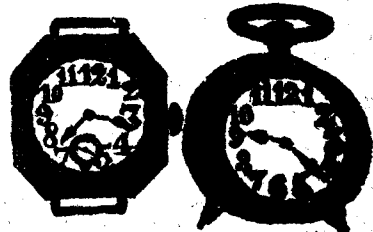
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்புலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஓளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப்பட்டு, அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சான்று பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் மது தேசத்தில் வாவுக்குமிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலவீனப்பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் நொந்து வீணாகி யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷே. ஓளவுதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஓளவுதத்துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2-0-0.

டேபில் டைம்பீல் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்குகிறவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் பீல் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம். மூத்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.